

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΙΩ. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ
Ἐπιτιμίου καὶ καθηγητοῦ τῆς Ἱερᾶς Μουσικῆς

ΙΕΡΑ ὙΜΝΩΔΙΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ

πάντας τοὺς ἱεροὺς ὕμνους ὅσοι ψάλλονται ἐν τῇ Ἑλλην. Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΤΡΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

Ἐπισημημένη καὶ βελτιωμένη εἰς τε ῥυθμὸν καὶ τὴν μελωδικὴν ἀπόδοσιν
τῶν ἐννοιῶν τοῦ κειμένου.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Δ. & Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

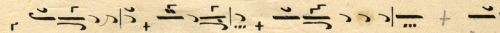
Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

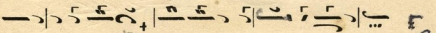
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΡΥΠΝΙΑΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Πρόσθετος Μετὰ τῆς ἑβδόμας

Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον καὶ τὴν συναπτὴν ψάλλομεν δις ἢ 4κις τὸ «Ἀλληλούϊα» προ-
λέγοντες τοὺς ἑξῆς στίχους.

Σ τ ι χ. Ἐκ νυκτὸς ὀρθοῖζει τὸ πνευμάμου πρὸς σὲ ὁ Θεός διότι φῶς τὰ προστάγμα-
τά Σου ἐπὶ τῆς γῆς .

 α λ λ η λ ο υ ι ς ι λ ι α (δις) α

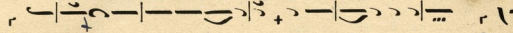

 α α λ λ η λ ο υ ι α

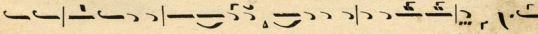
Σ τ ι χ. Β' Δικαιοσύνην μαθεὺς οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Σ τ ι χ. Γ' Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἕδεται,

Σ τ ι χ. Δ' Πρόσθετε κακὰ Κύριε τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γῆς.

Μεθ' ἕκαστον στίχον ἐπαναλαμβάνεται τὸ Ἀλληλούϊα καὶ εὐθὺς τὸ ἐπόμενον τροπάριον

 Ι δου ο νυμ φι ος ερ χε ται εν τω μέ σω της νυ κτός

 και μα κα ρι ος ο δου λος θ ον ευ θε σει γρη γο ρουν τα α

να ξι ος δε πα λιν ρ ον ευ ρη σει ρα θυ μουν τα δι βλε πε

ουν ψυ χη μου ρ μη τφ υ πνω κα τε νε χτης ρ ι να μη τω

θα να τφ πα ρα δο θης ρ και της βα σι λει ασ ε ε ξω κλεισθης

αλ λα α να νη ψον κρα ζου σα α γι ος α γι ος ρ

α γι ος ει ο θε ος η μων δι δι α της θε ο το κου ρ

ε λε η σον η μας *εὐχόμενοι* *εὐχόμενοι*

Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἀποστόλων

Σημ. Τῇ πρώτῃ ἐσπέρᾳ τὰ δύο πρῶτα. «Ἴδου ὁ νυμφίος» κατὰ λέγουσιν εἰς τὸ Προστασίας τῶν Ἀσωμάτων ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ δευτέρᾳ ἐσπέρᾳ: Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου.

Τῇ τρίτῃ. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ Σου ἀγίασον ἡμᾶς.

Αἴτησις. Εἶτα τὰ ἐξῆς καθίσματα.

Τα πα θη τα σε πτα η πα ρου σα η με ρα

ως φω τρ σω στι κά α να τε ελ λει τω κο σμφ

Χρι στους γαρ ε πει γε ται του πα θειν α γα θο τη τι

ω τα ου υμ παντα εν τη δρα κι πε ρι ε χων κα τα δε χε τα

αι α ναρ τη θη ναι ε εν ξυ λω του σω σαι τον

α αν θρω πον

Κάθισμα Β' κατά τὸ ἀνωτέρω μέλος,

Ἄδρατε κριτὰ ἐν σαρκὶ πῶς ὄραθης
 Καὶ ἔρχῃ ὑπ' ἀνδρῶν παρανόμων κτανθῆναι
 Ἡμῶν τῷ κατάκριμα κατακρίνων τὰ πάθει Σου
 Ὅθεν αἴνεσιν μεγαλωσύνην καὶ δόξαν.
 ἀναπέμποντες τῇ ἔξουσίᾳ Σου λόγε.
 Συμφώνως προσφέρομεν.

Κάθισμα Γ' πρὸς τὸ «Τὴν σοφίαν καὶ λόγον» πλ. δ, (δὲ)

δὴ των πα θων του Κυ ρι ου τας α παρ χα ας δὴ η πα ρου σα
 η με ρα λαμ προ φο ρει ει κ δε υ τε ουν φι λε ροι τοι

παν τη σωμεν αμασιν ο **??** ο γαρ κτιστης ερχεται σταν ρον κα τα δε ξασθαι **κ ε**

τα σμους και μα στι γας Πι λα τω κρι νο με νος **δλ** ο θεν και εκ δου

λου ρα πι σθεις εις ε πι κο ορ ρης **??** τα πα αν τα προ σι ε ται

ι να σω ση τον ανθρωπον **??** δι α του ου το βο η σω μεν **??** φι

λαν θρω πε Χρι οτε ο θε ος **δλ** των πται σμα των α φε σιν δω ρησασθαι **δλ** τοις

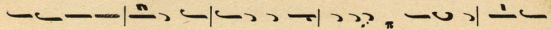
προ σκυ νου σιν εν πι στει **δλ** τα α χραντα πα θη Σου **δλ**

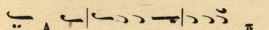
Και εϋθηδς: τὸ Εὐαγγέλιον εἶτα ὁ Ν' καὶ εϋθηδς: Ποίημα μὲν Κοσμά τοῦ μελωδοῦ († 750), τὸ δὲ μέλος Μανουήλ τοῦ Χρυσάφου τοῦ νέου († 1300)

ᾠδὴ Α' ἤχ β' εἰρμολογικῶς—Ὁ εἰρμὸς

π Τω την α βα τον κύ μαι νο με νην θα λασ σα, **κ** θεί φ αυ του προ

στα γμα τι α να ξη ρα ναν τι **ρ** και πε ζευ σαι δι αυ της

 τον Ι σρα η λι την λα ον κά θεο δη γη σαντι ρ Κυ ρι ω α σω

 μεν α εν δοξω; γαρ δε δο ξασται ε

(Είτα ο Ἀναγιώστης ἀναγινώσκει τὰ τροπάρια με στόμα στρογγύλον καὶ μετ' ἐπιγνώσεως; καὶ τελείας κατανοήσεως τοῦ κειμένου.)

Τροπάριον Α'

Ἡ ἀπόρητος λόγου Θεοῦ κατάβασις, ὅπερ Χριστὸς αὐτός ἐστι. Θεῖς καὶ ἄνθρωπος. Τὸ θεὸς οὐχ' ἀρπαγμὸν εἶναι ἠγησάμενος· ἐν τῷ μορφοῦσθαι δούλον δεικνύει τοῖς μαθηταῖς· ἐνδόξω; γὰρ δεδοξασται

Τροπάριον Β'

Διακονῆσαι ἀλλήλοισιν ἐκείνηται τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ, ὁ πλουτῶν θεότητι. Οὐ τὴν μορφὴν δὲ Πλαστοργὸς ἐκὼν περιέκειμαι· θείον αὐτῷ ἐμὴν ψυχὴν ἀντίλυτρον αὐτοῦ, ὁ ἀπαθῆς θεότητι.

Εἶτα Καταβασία· Τῷ τὴν ἄβρατον

Μεθ' ὃ αἴτησις· εἶτα Κοντάκιον·

Ὁ Ἰακώβ ὠδύρευτο τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν·

καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι ὡς βασιλεὺς τιμώμενος. Τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὶς τῶν ἀνθρώπων καρδίας καὶ νέμοντος στέφος ἀφθαρτον.

Ὁ οἶκος·

Ἐπὶ τῷ ὀδύρῳ νῦν προσθήσωμεν ὀδυρμόν· καὶ ἐξέωμεν δάκρυα, συγκοιτόμενοι μετὰ τοῦ Ἰακώβ, Ἰωσήφ τὸν ἀοιδίμον καὶ σώφρονα· τὸν δουλωθέντα μὲν τῷ σώματι ἰὴν δὲ ψυχὴν ἀδούλωτον συντηροῦντα καὶ Αἰγύπτου πάσης κυριεύσαντα. Ὁ Θεὸς γὰρ παρέχει τοῖς δούλοις αὐτοῦ στέφος ἀφθαρτον.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ μνεῖαν ποιούμεθα τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταρασθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς.

Σώφρων Ἰωσήφ, δίκαιος κράτωρ ὄψθη καὶ εὐδοκίης· ὃ καλῶν θημωνία.

Ὀδὴ Η' ὁ Εἰρημός

Ε φρι ξε παι δων ευ α γων τὸ ο μο στο λον ψυ χης α σπι λον σω

μα και ει ξε το τρα φεν εν α πει ρω υ λη α κα μα γτον πυρ

α ει ζω ου δε εκ μα ραν θει σης φλο γος δι αι ω νι ζων υ

μνος ἀ νε μελ πε τό τον Κυ υ ρι ι ον παν τα τα ε ε ργα υ

μνει τε και υ πέ ρν ψου τε εις παν τας τους αι ω ω νας

Εἶτα πάλιν ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὰ ἐπόμενα τροπάρια ὧν τὴν ἐπωδὸν «Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα» ψάλλει ὁ χορὸς πρὸς ὃν ὑπακούει ἀπαντῶν συμπάλλον ὁ λαὸς ὡς ἐγένετο εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐκκλησίαν. Εἶναι δέ ἡ λέξις «ὑπακοή» ἀρχαιοτάτη καὶ σημαίνει «ἀπάντησις» ἐνταῦθα δὲ «μελικὴ ἀπάντησις»

(ἴδ. Ὀδύσ. Ὀμηρ. Δ στοιχ. 283. Πράξ. Ἀποστ. ΙΒ, 13.)

Τροπάριον Α'

Ὑμᾶς μου τότε μαθητὰς πάντες γνῶσονται εἰ τὰς ἐμὰς ἐντολὰς τηρήσετε. Ταῦτα φησὶν ὁ Σωτὴρ τοῖς φίλοις πρὸς τὸ πάθος μολῶν. Εἰρηνεύετε ἐν ἑμυτοῖς καὶ πᾶσι καὶ ταπεινὰ φρονοῦντες ἀνυψώθητε.

(Χορὸς ἐπάδει οὖν τῷ λαῷ) Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε κ.τ.λ.

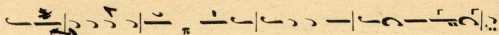
Τροπάριον Β'

Τάξεως ἔμπαλιν ἡμῖν ἰθνηκῆ; ἔστω τὸ κράτος ὁμογενῶν. Οὐ κληρὸς γὰρ ἔμοι. Τυρκαννὶς δὲ γνώμη αὐθαίρετος. Ὁ σὺν πρῶκριτος ἐν ὑμῖν εἶναι θέλων τῶν ἄλλων πάντων ἔστω ἕσχατῶτερος.

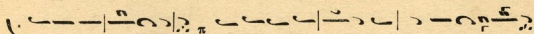
(Χορὸς ἐπάδει σὺν τῷ λαῷ) Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα κ.τ.λ. εἶτα Ἀινοῦμεν εὐλογοῦμεν κ.τ.λ. Καταβαίσι. Ἐφριξε παιδῶν εὐαγῶν κ.τ.λ.

Ἱερεὺς. Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός.

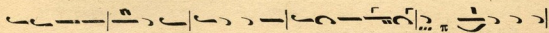
Ὁδὴ Θ'

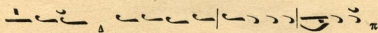
Ε με γα λυ νας Χρί στε την τε κου σάν Σε Θε ο το ο κον

αφ ης ο πλα στης ημων ο μοι ο πα θες πε ρι ε θου σω μα

το των η με τε ρών λυ τη ρι ον α γνο η μα τωι. Ταυ τήν μα κα

ρι ζον τες πα σάι γε νε αι Σε με γα λυ νο μεν

Ἀναγνώστης Α' Τροπάριον

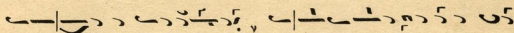
Ῥῦπον, πάντα ἐμπαθῆ ἀλωσάμενοι ἐπάξιον τῆς θείας βασιλείας γνώμην ἀναλάβετε ἔμφρονα· τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις προέφης ἡ πάντων Σοφία. Ἐν ἣ δοξασθήσεσθε, λάμποντες ἡλίου τηλαυγέστερον.

Τροπάριον Β'

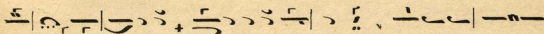
Ἀφορῶντες εἰς ἐμέ (εἰπας Κύριε τοῖς Αὐτοῦ μαθηταῖς) Μή φρονῆτε ὑψηλά· ἀλλὰ συναπάχθητε τοῖς ταπεινοῖς. Ἐμὸν ὕπερ πίνω, πιστε ποτήριον· ὅτι ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς Ἐμοὶ συνδοξασθήσεσθε

Καταβασία—Ἐμεγάλυνας. Ἱερεὺς Ἀιτησις μεθ' ὃ :

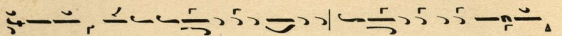
Ἐξαποστειλάριον ἤχ. Γ'

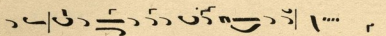

Τον νυμ φω να Σου βλέ ε πω Ω Σ ο τη ρου κε κο ο ο σμη με

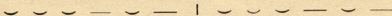

νον και εν δυ μα ουκ ε ε χω ω ω Ω ι να ει σε ελθω

 εν αυ τω **ηη** λαμ πρου νο ο ον μου τη ην στο λη η ην τη ης ψυ χης **δδ**

 φω το δο τα και σω ω σόν με **ηη**

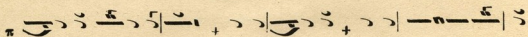
Σημ. Οι πόδες του μέλους αυτού είναι 'Οκτάσημοι, δόγμιοι, ήτοι πλάγιοι' ως το δρχαϊον: «άνολολύξεται δόμος εφεστίους»—κατά τὸ ἐξῆς ποδικὸν σχῆμα.

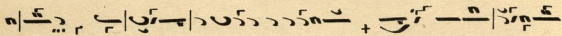
Καὶ ἐν τῇ ἱερᾷ ὕμνογραφίᾳ ἔχομεν'

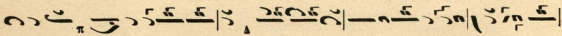
Τὴν ὠραϊότητα τῆς παρθενίας Σου καὶ τὸ ὑπέρολαμπρον τὸ τῆς ἀγνεύας Σου.

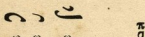
Α Ἰ ν ο ι .

π Πα α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι

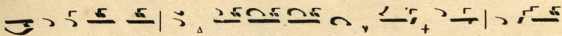

 ι ι ον **η** Αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν ου ρα

 νω ω ν **ηη** αι νει ει τε ε ε α αυ το ον εν τοι οις υ ψι ι

 στοι οις **η** Σοι πρε ε πει **δδ** υ υ μνο ος **δδ** τω ω ω ω

 ω ω ω **ηη**

Καὶ ἄλλως'

δδ Σοι πρε ε πει **δδ** υ υ μνο ος **δδ** τω ω ω ω

Θε ε ω ρ

Αι νει τε αυ το ον πα αν τες οι α αγ γε ε λοι οι οι Α

α αυ του ρ αι νει τε α αυ τον ρ πασαι αι δυ να

α μει εις Α αυ τυ ου ρ Σοι πρε ε πει ο υ υ μνος

τω ω ω Θε ε ω ω ω ρ

Ἐπίκαιρὸν ὑπερακούσιον

ρ Ερ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε κου ου ου ου σι ο ον Πα

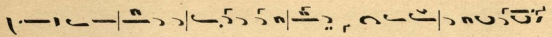
α θος ρ τοις Α πο στο λος ε ε λε γε εν εν τη

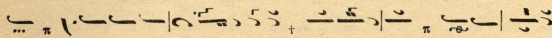
η ο δω ω ρ Ι δου α να βαι νο μέν ρ εις Ι ε

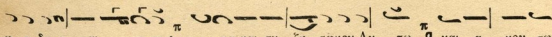
ρο σο λυ μα ρ και πα ρα δο θη σε ται ο υι ο ος του ου α α

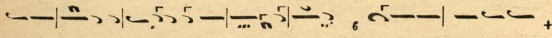
θρω που ρ κα θως γε ε γραπται πε ρι ι ι ι αυ του ου

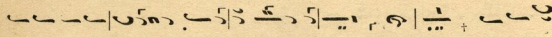
ρ Δευ τε ουν και η μεις ρ κε κα θαρ με ναις δια α νι οι αις ρ

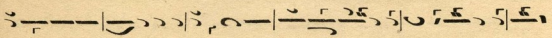

 συμ πο ρεύ θω ω με εν Α αυ τω ω **ηη** και συ σταυ ρω θω ω

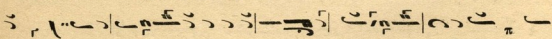

 μεν **η** και νε κρό θω ω μεν δι Αυ τον **η** ταις του βι ού

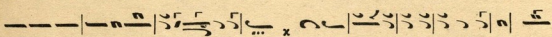

 η η δο ο ναι αι αις ι να και συ ζη σωμεν Αυ τω **η** και α κου σω

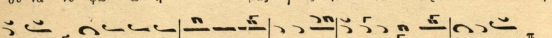

 μεν βο ω ων τος ος Α αυ του ουκ ε τι **η** εις την ε πι γει ον

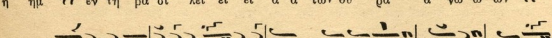

 Ι ε ρου σα λη ημ δι α ατο πα θειν **ηη** αλ λα α να βαι

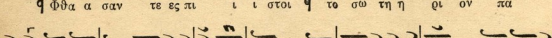

 νθ προς τον πα τε ρα α μου **ηη** και πα τε ρε ρα α η μων

 ων **ηη** και θε ο ον μου και αι θε ο ον η μω ων **η** και

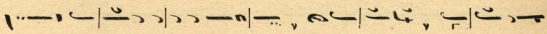

 συ να νυ ψω ω η μας **ηη** εις την α νω Ι ε ρου σα α λη

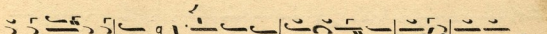

 η ημ **ηη** εν τή βα σι λει ει ει α α των ου ρά α νω ω ων **ηη**

η Φθα α σαν τε ες πι ι ι στοι **η** το σω τη η ρι ον πα

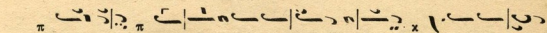

 θος Χρι στου ου του Θε ου **ηη** την α φα τον Αυ του μα κρο θυ

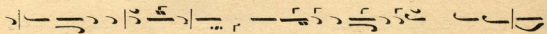

 μι αν δο ξα α σω ω μεν ρ ο πως τη Αυ του σε σπλα χνι α ϩ

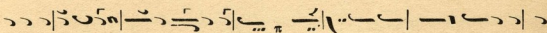

 συν ε γει ρη η και αι η η μας ϩ νε πρω θεν τας ϩ τη α μα αρ

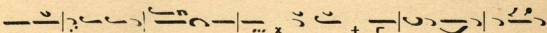

 τι ι ι α ως α γά θος και φι λαν θρω πο ος ϩ

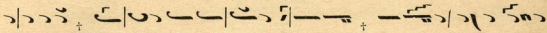
Δόξα και νῦν πλ. Α.

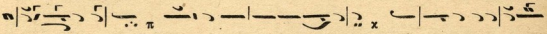

 ϩ Κυ ρι ε ϩ ερ λο ο με νος προς το παθος ϩ τους ι δι ου

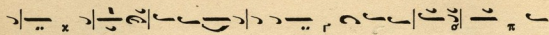

 στη ρι ι ζω ων μα θη η τας ϩ ε ε λε ε ε γε ϩ κατ ι δι

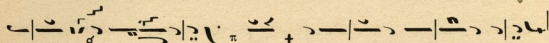

 ι αν πα ρα λα βων α αυ τούς ϩ πως των ρη τια των μου α μη

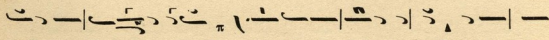

 μο νει τε λων πα λατ ει πον η μεν ο τι προ φη ττην πα αν τα ου γε

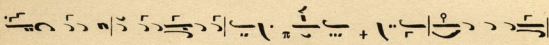

 ε γρα ά πται ει μη εν Ι ε ρου σα λη ημ α πο ο κταν

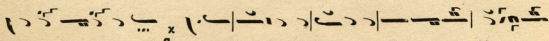

 θη η ναι ϩ Νυν ουν και ρος ε φε στη κεν ϩ ον ει πον υ

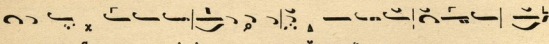

 μεν ἡ Ἰ δου γὰρ πι ρα δι ι δο ο μαι ἡ α μαρτω λων χερ σιν ἡ εμ

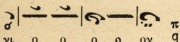

 παι γθη η η ναι ἡ Οι και σταυ ρω με προς πη ξαν αν τες τα

 φη πα ρα δον τες ἡ ε βδε λυ γμε ε ε νον ἡ λο γι ου

 ονν ται ω ως νε ε κρον ἡ ο μως θα ρ σει

 ει ι τε ἡ τρι η με ρος γαρ ε ε γει ρο

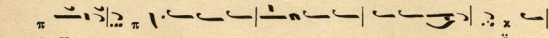

 μαι αι ἡ εις α γαλ λι α σιν πιστων ἡ και ζω ην την αι ω

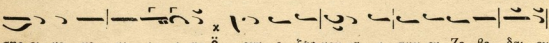

 νι ο ο ο ο ον ἡ

ΕΙ α: Σολ δόξα πρέπαι—Λόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς

Ἱερεὺς πληρώσωμεν καὶ εὐθὺς τὰ ἀπόστιχα

Ἦχος πλ. Α'

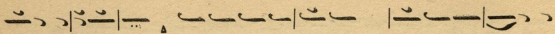

 ἡ Κυ ρι ε προς το μυ στη ρι εν το α πορ ρη τον ἡ της

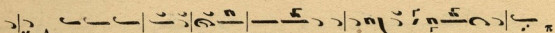

 σης οι κο νο μι ι ι ας ἡ ουκ ε ξαρ κου σα η των εκ Ζε βε δαι ου

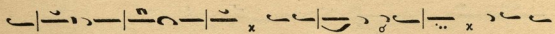
μη η τηρ δ η τει το Σε προσ και ρου βα σι λει ας τι μην η τοις ε
 αυ της δω ρη η σα α σθαι τε κνοι οις η αλλ
 αν τι ταυ της πο τη ρι ον θα να του ε πηγ γει
 λω δ πι ει ει ν τοις οις φι λοι οις Σου ου η ο πό τη ρι ον
 προ του των πι ειν ο αυ το ος ε ε λε ε γεν η α
 μαρ τη μα τωνκα θαρ τη η ρι ι ι ι ον $\times$ Δι ο ο Σοι βο ω
 ω μεν η η σω τη ρι α των ψυ χων η η μων δυ ξα
 $\times$
 Σοι οι η

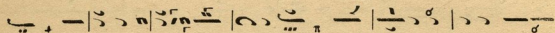
Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἔλεους Σου καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν

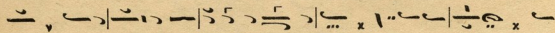
η Κυ ρι ε η τα τε λω ω τα τα φρο νειν η τους οι κει ους πας

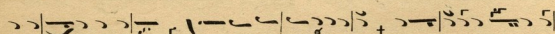
δευ ω ων μαθη τας ἡ μη ο μοι ου σθαι τοις ε ειν ε ε λε

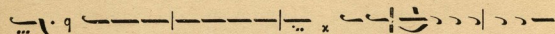
ε γων ε ἴσ τας κα ταλ χεν των ε ε λα χι ι σιο ο ε ε ρω ων

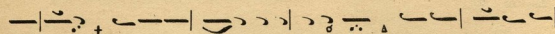
λου σου τω τὰ ε σται υ μιν ρ τοι ε μοι ειο μαθη ται ρ ο τι πω

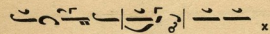
ζος ε λον υ παρ χων ω ω ρ ο πρω τῶ; ουν η η

μων ῖ ε ατω παν των δι α α κο ο νος ῖ ο δε αρ χων ρ ως

ο αρ χο ο με ε νος ῖ ο προ ρι θεις δε ως ε εσα

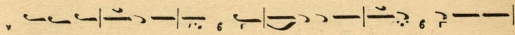
ζος ρ κ κ ε ἴ λη λυ θα αρ τος ῖ τω πω χεν σαν τι α δαμ δι α

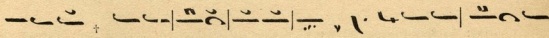
κο νη σαι και λυ τῶν δου ναι αν τι πλ ωων ῖ την ψυ χην των βο

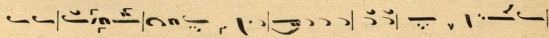
ων των μοι δο οξα Σοι οι ῖ

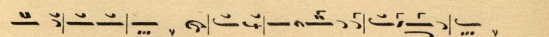
Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς.

Πλ. δ'

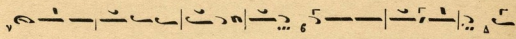

 δὴ Της ξη ραν θει σης συ κης **κ** δι α την α καρ πι αν **κ** το ε πι

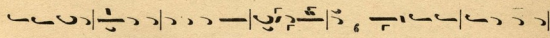

 τι μι ον φο βη θεν τες α δελ φοι **κ** κάρ πους α ξι ους της

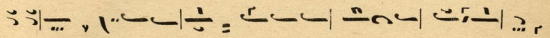

 με τα νοι οι α ας **κ** πρό σα ά ξω ω μεν Χρι στω **δ** τω πα

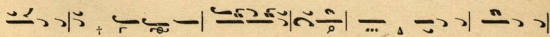

 ρε χον τι η μιν **κ** το με γα ε ε λε ος **δ**

Δόξα καὶ νῦν πλ. δ.

 Δευ τε ραν Ευ αν την Αι γυ υ πτι αν **κ** ευ ρων ο δρα ά κων **δ** οι

 α ρη ματων ε σπε έυ δε ε κο λα κει ας **κ** υ πο σκε λι ι σαι τον

 Ι ω σηφ **δ** αλλ αν τος κα τα λι πων τον χι τω ω να **κ**

 ε φυ υ γε την α μαρ τι αν και γυ μνος **κ** ουκη η σχυ νε ε

τὸ ὡς ὁ πρῶτος πλαστός καὶ προοτῆς παρακοῆς ὁ Ἄνθρωπος ταῖς ἰκασίαις
 αἰσθητικῶν Χριστοῦ ἐλεεινῶν ἡσυχαστικῶν ἀσκήσεων

Εἶτα: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου Ὑψίστη· Τὸ
 ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεος Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.—Ἅγιος ὁ Θεὸς
 κτλ. Ὅτι Σοῦ, Κοντάκιον, «ὁ Ἰακώβ δόδυρτο» Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς Ἱερεῖς : «Ἐπουράνιε βα-
 σιλεῦ» ποιῶμεν γ' ἰσχυρὰς μετ' ὁ Ἀπόλυσις.

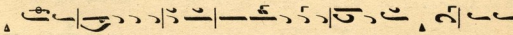

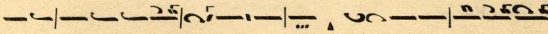
ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

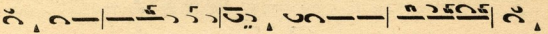
(Handwritten signature: Γεωργιος Μ. Τριβενος)

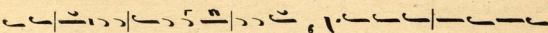
Εἰς τὴν ἀγρυπνίαν : Μετὰ τὸν ἐξέφαιλον Ἑλληλοῦτα. Ἰσοῦ δ' νυμφίος. Αἴτησις
Εἶτα ψάλλομεν τὰ:

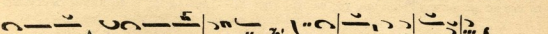
Καθίσματα.

 Τον νυμφι ο ον α δελ φοι οι α α γα πη σω μεν εν α ρε.
 Τας λαμ πα α δα ας ε κυ τω ων ευ τρε πι σω μεν

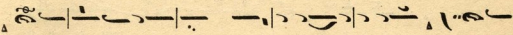

 ταις εκ λαμ πον τες και πι στει ορ θη ι να ως αι φρο νι ι

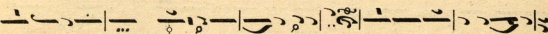

 μοι του Κυ ρι ι ου ου Παρ θενοι ε τοι μοι ει σελ θω ω μεν

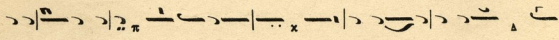
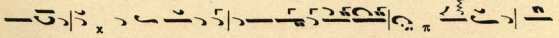

 συν Αν τω εις τους γα α μου ου ους ο γαρ νυμφι ος δω ρον

 ως θε ος πα α σι πα ρε ε χει Τον αφθαρ τον στε φα νον

Πρὸς τὸ «Κατεπλάγη» ἦχος δ' χρωματικός.

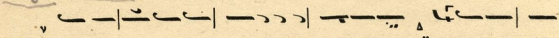
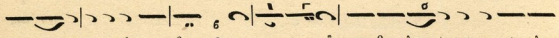
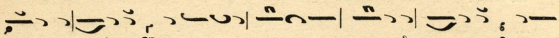
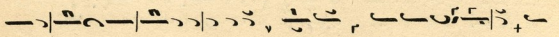
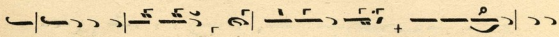
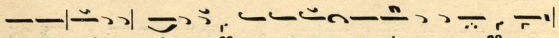

 Βου λευ τή ρι ον Σω τηρ Πα ρα νο μι άς κα τά Σου Ι ε

 ρεις και γραμμα τεις φθο να α θροι σαντες δεινωσ εις προ δο σι αν ε κι νη σαν

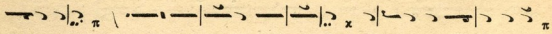

 τον Ι ου δαν θεν α νάι δως ε ξε πω ρε ε υ ε ε το ρ ε

 λα λει κα τα Σου τοις πα ρα νο ο μοις λαοις Τι μοι φη σι πα ρε χεται

 κα γω Αυτον πά ρα δω σω εις χει αι ρας υ μωι της κα τα κρι

 ε ε ω ως του του ρυ σαι Σω τερ τα σς ψυ χας ας η μων

Δοξα, και των

Πρός τὸ Τὴν σοφίαν λόγον» πλ. δ.

 Ο Ι ου δας τη γνω ω μη φι λαρ γυ ρει κα τα του δι

 δα σκα α λου ο δυ σε βης κι νει ει ει ται βου λευ ε ται αι με λε

 τα την πα ρα δο σιν του φω τος εκ πι πτει το σκο τος δε χο με νος συμ φώ

 νει την πρα σιν πω λει τον ά τι μη τον Ο θεν και αγ χο ο νην α

 μοι βη ην ω νταρ ε ε δρα ευ ρι ι σκει ο α θλι ο ρς

 και ε πω δυ νον θι να τον της αυ του η μάς λυ τρω ω και με

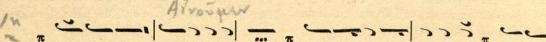

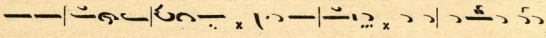

 γουν ψαλλόντες. Ευ λο γει τε τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρο.

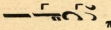
Ραθυμίαν ἀποθεν ἡμῶν βαλόμεθα καὶ φαιδραῖς ταῖς λαμπάσι τῶ ἀθανάτω νυμφίῳ
 Χριστῷ ὑμνοὶς συναντήσωμεν : Εὐλογοῦτε βοῶντες τὰ ἔργα τὸν Κύριον. (815)

Ἰκανούσθω τὸ κοινωνικὸν ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐν ἀγγελίοις ὅπως ἐπάλθων μὴ θέντες
 αἶρον ἐμπ ορίας ψάλλωμεν : Εὐλογοῦτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸ τάλαντον ὅσοι πρὸς Θεοῦ ἐδέξασθε ἰσοδύναμον χάριν ἐπικουρία τοῦ δόντος Θεοῦ
 αὐξήσατε ψάλλοντες : Εὐλογοῦτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

 Η τον α χω ρη τον Θε ον εν γαστρι χω ρη σα σα και χα

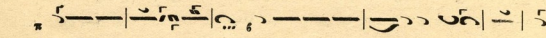

 δαν τω κε σμω κυ η σα σα Σε υ μνού με πι νά γι ι α α Παρ

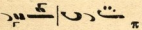

 θε ε ε γε

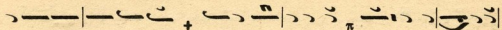
Τοῖς μαθηταῖς ὁ ἀγαθὸς γηγοροῦτε ἔφησας ἢ γὰρ ὥρα ἦξει ὁ Κύριος ἀπο-
 δοῦναι ἑκάστῳ

Ἐν τῇ Δευτέρᾳ σου φορικτῇ παρουσίᾳ δέσποτα δεξιῶις προβάτοις με σύνταξον τῶν
 πταισμάτων παριδῶν μοι τὰ πλήθη.

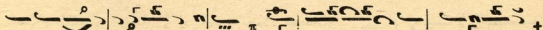
Εἰτα τὸν νυμφῶνα Σου Αἶνοι. ἦχ. Α'

 ρ κα τα το πλη η θος κτης με γα λο συ υ υ υ υ νη η:

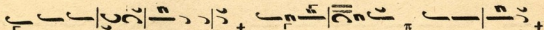

 αυ του ου εν ρ

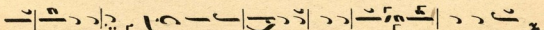
Ἐν ταῖς λαμίαις προσηγοριῶν ἁγίων πνεύματος εἰσελευσάμενοι

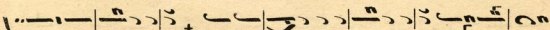
ὁ ἀναξιότος θεὸς ἡμῶν ἅγιος ἁγίων ἀποστόλων καὶ μαρτύρων

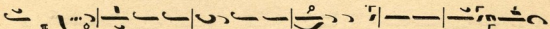
ἐπιπέσει ἐπὶ ἡμᾶς ἡ χάρις καὶ ἡ εὐλογία τοῦ πατρὸς ἡμῶν

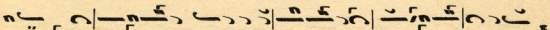
καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἡ δόξα ἡ δόξα πάντοτε

καὶ ἀειδομένη ἀεὶ ἡμεῖς ἐξ ὑμῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ μαρτύρων

ἀμήν καὶ ἡ δόξα ἡ δόξα τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος

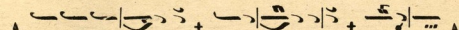

ἀμήν καὶ ἡ δόξα ἡ δόξα τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος

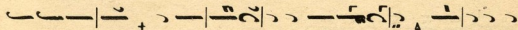
(bis)

Ἦχος Β'

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν

ἐν ἁγίοις ἡ δόξα ἡ δόξα τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος

ἀμήν καὶ ἡ δόξα ἡ δόξα τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος

νυμ φι ε Χρι στε και ο με νην λαμ πα α δαα την εξ α

α ρε των και νε α νι σιν ω μοι ω θην μο

ραις εν και ρω της ερ γα σι ι ι ι ασ ρεμ βο ο ο με

νος τα σπλα αγνα των οι κτι ρμων Σου ου

μη κλει σηςμοι δε ε σπο ο ο τα ολλ εκ τι να ξα

ας μου τον ζο φε ρον υ υ πνον ε ξα να α στη η

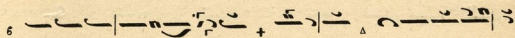
η η σον και ταις φρο νι μοις σουν ει σα γα γε παρ θε

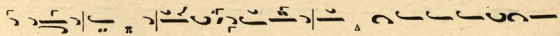
νοι οις εις νυμ φω ω ω να τον σο ο που η ηχος κα

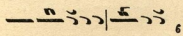
θα ρος ε ορ τα ζον των και βο οντων αα πα αυστως Κυ ρι

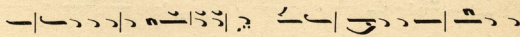
ι ε ε δο ο ο ξα Σοι

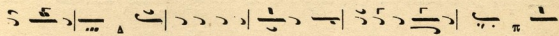
(Dis)

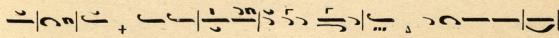

 κ Δοξα πάτρι ι και Λι ω ἁ και α γι ω πνε

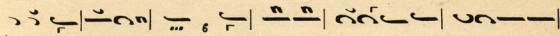

 υμά α τι ρ Και νυν και αα ει ἁ και εις τους αι ω νας των

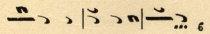

 αι ωνων αα μη η ἡν κ

 Του κρῦ ψαντος το ταλαν τον ἄ την κα τα κρισιν α κου σα

 σα ψυ υ χη ἁ μη κρυ πτε ε λο ο γον θε ε ου ρ και

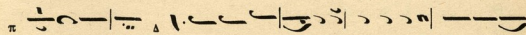

 ταγ γε ελ λε τα θαν μα σια α Αυ του ἁ ι να πλε ο να

 ρου α τό χα ρι σμα κ ει σε ελ θης εις την χα ρα άν του Ἐυ

 ρι ου ου Σου ου ου κ

Σοι δόξα πρόκει. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ. Πληρώσωμεν.

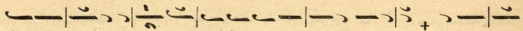
Ἄποστιχα πλ. β.

 π Δευ τέ πι στοι ρ ε περ γα σω μεθά προ ο θυ κ υ μως τω

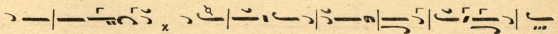
ω Δε σπο τη κ νε μει γαρ τοις δουλοις τον πλου τον και α να λο
 γως ε καστος ρ πο λυ πλα σι α σω μεν ρ το τη χα ρι τος τα λαν
 τον ο μεν σο φι αν κο μι ζε τω δι ε ργων α γα
 θων ο δε λει τουρ γι αν λαμ προ τη τος ε πι τε λει
 σθω κ κοι νω νει τω δε του λο ο γου πι στος τω α μϋ η τω ρ και
 σκορ πι ζε τω τον πλου τον ρ πε ε νη η σιν α αλ λος ου τω γαρ
 το δα νει ει ον κ πο λυ πλα σι α α σω ω μεν ρ και ως οι κο νο μοι
 πι ατοι της χα ρι ι τος δεσ πο τι κησ χα ρα ας α ξι ι ω
 θω μεν ρ αυ της η μας κα τα ξι ω σον κ Χρι στ
 ο θε ος ως φι λανθρωπος π

Σ τ ι χ . "Ιδε ἐπι τοὺς δούλους Σου καὶ ἐπι τὰ ἔργα Σου καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν

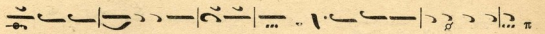

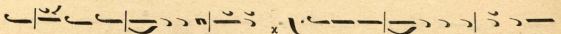
Ο ταν ελθης εν δο ξη μετ αγ γε λι κων δυ να με ων και κα θι

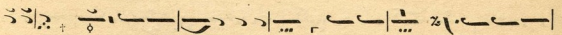
σης εν θρο ο να Ι η σου δι ι α κρι ι σε ως

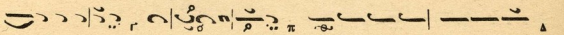
Μη με ποι [μη ην α γα θε δι α χω ρι ι ι ι σης

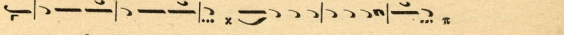
ο δους δε ξι α άς γαρ ι δα δι ε στρα με γαι δε ει οιν αι ευ

ων νυ μοι. Μη σουν ε ρι ι φοι ις με τον τρα χυν τη α μαρ

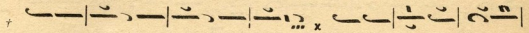

ιτι α ρη συν α πο λε σης ρ λ λα τοις εκ δε ξι ων σ

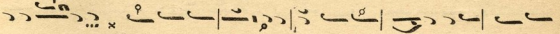

συν α ρι θμη σας προ βα τοις σω ω σόνμε ως φιλαν θρωπος

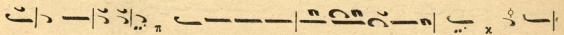
Σ τ ι χ . Και ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ο νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ο πα ρα παν τας αν θρω

που ού ους ο συγ [κα λε σας η μας εις ε στι α σιν ανευ μα τι

κην του νυμ φω ρος Σο την δυ σει μο να α μου μορ φην των πται

σμα των ἀ απαμ φι ι α σον ρι της με θε ξει τω

πα θη μα α των Σ υ και στο λην δο ο ξής κό

σμη σα, της ση ης ω ραι ω τη το

ο; ρ δαι τυ μο ο να φαι δρον ρ ρ α να α να

α δει α να δει ξο ο ν ρ της βα σι λει ας

ας Σου ως ευ σπλαγ χνος

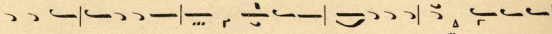
Δόξα και νῦν ἤχ. βαρῆς (μεγαλοπρεπῶς)

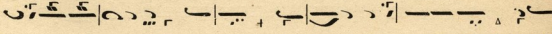
ρ I δόν Σοι το τα λαν τον ρι ο δε σπο της ἐμ πι στε ευ εϊ ψυ χη

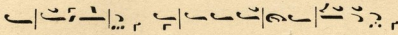
μου ρ φο βω δε ξαι το χα ρι σμα ρ ρ δα νει σαι τω δε δω κο τι ρι

δι α α δος πτω χois ρι και κτη σαι φι λόν τον Κυρι ον ρ ρ ι να σης

εκ δε ξι ων αυ του ρι ο ταν ε ελθης ἐν δο ο ξη και α κου

 σης μα κα ρι ί ας φω νης **??** ει σελ θε δου λε **Δ** εις την χα

 ρα αν του Κυ ρι ου Σο **??** Αυ της α ξι ω σον με Σω τηρ **Δ** τον πλα

 νη θε εν τα **??** δι ά το με γα Σου ε λε ος **??**

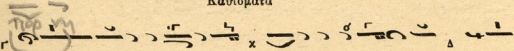
Είτα. Ἄγαθόν τὸ ἔξομολογεῖσθαι. Ἄγιος ὁ Θεὸς τὸ Κοντάκιον. Τὴν ὄραν ψυχῆ.
 Κύριε ἐλέησον γ' δέσποτα Ἄγιε εὐλόγησον. Ἰερεὺς. Ἐπουράνιε βασιλεῦ

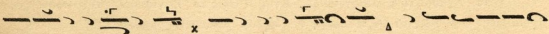
ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓ. ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

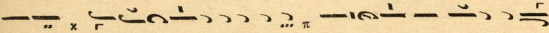
Εορτασμός Μ. Τεσσαρηνών

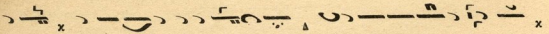
Ἐξάψαλμος. Ἀλληλουῖα—Ἰδοὺ ὁ νυμφίος—Αἴτησις.

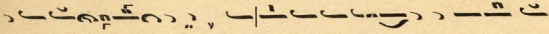
Καθίσματα

 Ἦ Πορ νη προ σπλ θε Σοῖ   οἱ ᾗ   μν ρά συν δα α κρυ σι   κα τα

 κε νου σα Σου   ᾗ   πο σι φι λαν   θρω πε   και δυ σω δι ας των

 κα κων ᾗ   λυ τρου ται τη ση κς λε ευ σει ᾗ   πνε ων δε την   χα ριν Σου

 ου ου ᾗ   μα θη της ο α χα α ρι στος   ταυτην α πο βαλ λε ται ᾗ

 και βορ βο ρω   συμ φυ ρεται   δι ο φι λαρ γυ ρι ι α   πω λει Σε

 ᾗ   δο ο ξι ᾗ   τη Ση μα κρο ο θυ μι

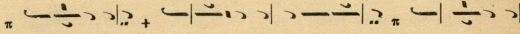
Κάθισμα Ἦ / Πρὸς τὸ «Τὰ πάθη τὰ σεπτὰ»

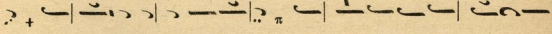
Καθίσματα Μουσικῆς Ἐκκλησίας

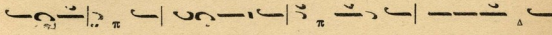
Ἡ πόρνη ἐν κλαυθμῷ ἀνεβόα οικτίρμον, Ἐκμάσουσα θερμῶς τοῦ ἀχράντου Σου πόδας θριξί τῆς κεφαλῆς αὐτῆς· καὶ ἐκ βάθους στενάζουσα. Μὴ ἀπόσης με μηδὲ βδελύξη Θεέ μου· ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦσάν καὶ σῶσον· ὡς μόνος φιλόνητος

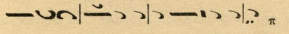
Εἶτα. Εὐαγγέλιον. ὁ Ν. εἶτα τὸ «Τριώδιον τοῦ Κοσμᾶ (†750)

Ῥδὴ Γ, Ὁ Εἰρμός

 π Της πι στε ε ὡς εν πε τρα με στε ρε ω σα, ε πλα τυ ν

 νας το στο μα μου επ εχ θρουςμου, ηυ φραν θη μου το πνευ μα μου

 εν τω ψαλ λειν ουκ ε στι α γι ος, ως ο Θε ος η μων ς και

 ουκ ε στι δι και ος πλην Σου Κυρι ε

Ἀνάγνώσεως στρογγύλω τῷ στόματι ἀπαγγέλλει τάδε :

Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τῶν ἀνόμων. Καὶ γνώμη συναθροίζεται κακοτρόπω. Κατά-
 τάρκτιον τὸν δύστην Σὲ ἀποφῆναι; Χριστὲ ὃ ψάλλομεν : Σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν
 ἅγιος πλὴν Σου Κύριε.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τῶν ἀνόμων. Σκέπτεται θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον ὡς δύ-
 σχορηστον τὸν δίκαιον ἀποκτεῖναι Χριστὸν ὃ ψάλλομεν : Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν οὐκ ἔστιν ἅγιος
 πλὴν Σοῦ Κύριε.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον πρὸς τὸ : ὁ ὑψωθείς

Ἐπερ τὴν πόρνην ἀγαθὴ ἀνομήσας δακρῶν ὄμβρους οὐδαμῶς Σοι προσῆξα. Ἄλλὰ
 σιγῇ δόμενος προσπίπτω Σοι, πῶθω ἀσπαζόμενος τοὺς ἀχράντους Σου πόδας ὅπως μοι
 τὴν ἄφεισιν ὡς δεσπότης παράσχης τῶν ὀφλημάτων, κράζοντι:

Σῶτερ ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ρῦσαι με.

Ὁ οἶκος.

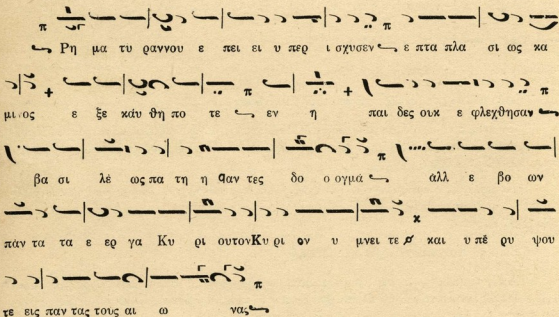
Ἡ πρόην ἄσωτος γυνὴ ἐξαίφνης σόφρων ὄφθη, μισήσασα τὰ ἔργα τῆς αἰσχρᾶς ἀμαρ-
 ρτίας καὶ ἡδονᾶς τοῦ σώματος, διενθυμουμένη τὴν αἰσχύνην τὴν πολλὴν καὶ κρίσιν τῆς
 κολάσεως, ἦν ὑψίστανται πόρνοι καὶ ἄσωτοι, ὡς περ πρῶτος πελω καὶ πτωσῆμαι ἄλλ' ἐμμένω
 τῇ φαύλῃ συνηθείᾳ ὁ ἄφρων, Ἡ πόρνη δὴ γυνὴ καὶ πτωσῆθῆσα καὶ σπουδάσασα ταχὺ ἦλθε

βοῶσα πρὸς τὸν λυτρωτὴν : Φιλάνθρωπε καὶ οἰκτιρῶν,
Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ρῦσαι με.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τετάρτῃ μνησὶν ποιούμεθα τῆς ἀλείψασθαι τὸν Κύριον πόρνης
γυναικὸς, ὅτι μικρὸν πρὸ τοῦ σωτηρίου πάθους τοῦτο γέγονεν,

Σ τ ι χ. Γυνὴ βαλοῦσα σῶματι Χριστοῦ μύρον Τὴν Νικοδήμου προῦλαβε σμυρναλόνην
Ἄλλ' ὁ νοητῶ μύρω χρισθαῖς Χριστέ, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐπιρρῦτων παθῶν ὡς φι-
λάνθρωπος.

Ὡδὴ Η.

 Ρη μα τυ ραννου ε πει ει υ περ ι σχυσεν ε πα πλα σι ως κα
 μι ος ε ξε κἀν θη πο τε εν η παι δεσ οικ ε φλεχθησαν
 βα σι λέ ως πα τη η θαν τες δο ο ογμα ἀλλ ε βο ων
 πάν τα τα ε ερ γα Κυ ρι ουτον Κυ ρι ον υ μνει τε και υπέρυ ψου
 τε εις παν τας τους αι ω νας

Ὁ Ἀναγνώστης

Ἀποκενοῦσα γυνὴ μύρον ἔντιμον δεσποτικῆ καὶ θεῖα φορικτῆ κορυφῆ· Χριστέ τῶν
 ἰγῶν Σου ἐτελάβριτο τῶν ἀχράντων κεχραμέναις παλάμαις : Ἄλλ' ἐβόα πάντα τὰ ἔργα
 Κυρίου κτλ.

Δάκρυοι πλύνει τοὺς πόδας τοῦ Πλάσαντος ἢ ὑπεύθυνος ἁμαρτίαις. Καὶ ἐκμάσει

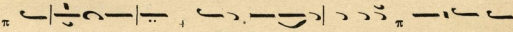
θριξί. Διὸ τῆς ἀπολυτρώσεως τῶν ἐν βίῳ πεπραγμένων εὐ δὴμαρτεν. Ἄλλ' ἐβόα : Πάντα τὰ ἔργα κτλ.

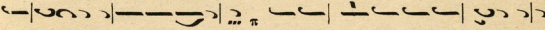
Ἰερουργεῖται τὸ λύτρον εὐγνώμωνι· ἐκ σωτηρίων σπλάγχθων τε καὶ δικαίων πηγῆς Ἐν ἧ (σ η γ ἧ) διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως ἐκπλυθεῖσας, οὐκατισχύνετο Ἄλλ' ἐβόα : κτλ.

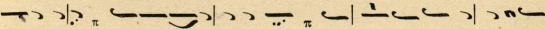
Αἰνοῦμεν Εὐλογοῦμεν. Ρῆμα τυράννου.

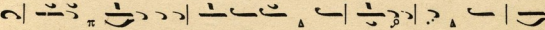
Ἰερεὺς : Τὴν Θεοτόκον

ᾠδὴ Θ' ὁ εἰρμός

π π
 Ψυ χαις κά θα ραις και αρ ρυ πω τοις χει λε σι δευ τε με

 π
 γα λυ γω μεν τὴν α κη λι δω τον ρ και υ περ αγ νον Μη τέ ρα α του

 π π
 Εμ μα νουηλ δι αυ της τω εξ αυ της προσ φε ρον τες πρε σβει αν

 π Δ
 τε χθεντ φει σάι τω ν ψυ χων η μων Χρι στε ο Θε ος και σω

 π
 σον η μας

Ὁ Ἀναγνώστη;

Ἀγνώμων φανείς καὶ πονηρὸς ζηλότυπος. Δῶρον ἀξιόθεον λογοπραγεῖ, δι' οὗ ὀφειλέσιον ἐλύθη ἁμαρτημάτων, κατηλεύσων δ δεινὸς Ἰούδας τὴν φιλόθεον χόριν. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν κτλ.

Λέγει πορευθεὶς τοῖς παρανόμοις ἄρχουσι : Τι μοι δοῦναι θέλετε ; Καγὼ Χριστὸν τὸν ζητούμενον ἡμῖν παραδώσω· οἰκισίτητα Χριστοῦ ἀντωσάμενος (ἀντι) χρυσοῦ· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν κτλ.

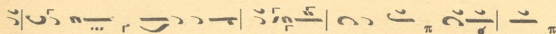
ἜΩ πηρωτικῆς φιλαργυρίας, Ἄσπονδες ὄθεν λήθης ἔτυχες ὅτι ψυχῆς οὐδ' ὄλωσ' ἴσο-
στάσιος ὁ κίσμος, ὡς ἐδιδάχθης. Ἀπογνώσα; γάρ, σαυτὸν ἐβρόχισας ἀνάψας (κρεμασθεὶς
προδότη. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν κτλ.

Τὸν νυμφῶνα Σου. Πᾶσα πνοή ἤχ. Α΄

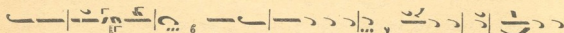
Αἰνεῖται Αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης. Αὐτοῦ.

π

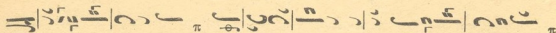
9 Σε τοντης Παρ θε ε νου Υι ον 9 πορ νη ε πι γνου

 π

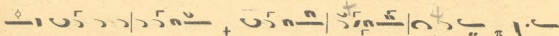
σα θε ον 99 ε ε ε ι λε ε γε ε εν 9 εν κλαυθ μω 9

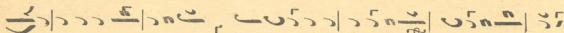
δυ σω που ου σα 2 ως δα κρυ ων 2 α ξι ι α πρα

 π

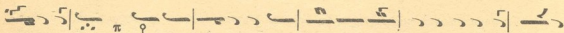
α ξα σα α 9 δι α λυ σο ον το χρε ο ος 2

 π

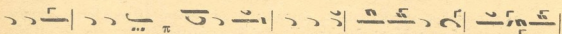
ω ωωσ κα α γω ω του ους πλο κα α μου ους 9 α

γα πη σο ον φι ι λου σαν 99 ιην δι ι και ως μι σου με

ε ε νην 2 και πλη σι ον τε λω νφ ων Σε ε κη η ρυ υ

υ υ υ υ υ ξω 9 Ευ ερ γε τα α φι λα αγ θρω

πε ε ε ρ

Αίνεῖτε Αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ·

Το πο λυ τι μη τον μυ υ ρον ρ η πορνη ε μι ξε με τα

δα κρυ υ ων ρ και ε ξε χε εν εις τους α χραν τους πο ο δα ας

Σου ου κα τα α φι λου ου σα α α ρ ε και νην ευ θυς

ε δι και ω σας ρ η μι εν δε συ υγ χω ρη η σιν

δω ω ω ρη η σαι αι ρ ο πα θων υ υ περ η

μων ρ και σω ω σο ον η μα ας ρ

Αίνεῖτε Αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ·

ρ Ο τε η α μαρτω λος ρ προ σε φερε το μυ ρον ρ

το τε ο μα θη τῆς ρ συν ε φω ω ω νει τοῖς πα ρα νο

ο μοι οϊς η μεν εχαι ρε κς νου σα το πο λυ τι ι μον

ο μοι οϊς η μεν εχαι ρε κς νου σα το πο λυ τι ι μον

δε ε σλευ δε πω ω λησαι το ον α τι μη

η το ο ον αυ τη τον δεσ ποτην ε πε γι νω σκεν ου τος

δε σκο του ε ε χω ρι ζε ε το αυ τη η λευ θε ρου το

ο Ι ου δας δευ λος ε γε γο νει του εχ θρου δει τον η

α α θυ μι ι α Με γα α λη η η η με τα νοι

α x Ην μοι δω ρησαι Σω τηρ ο πα θων υ υ περ η

μων και σω σο ον η η μα ας

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ·

η ω της Ι ου δα α θλι ο τη η τος ε θε ω ρει την πο

η ω της Ι ου δα α θλι ο τη η τος ε θε ω ρει την πο

νην φ. λου σαντα ι χνη ρ και ε σκε πτε ε το δο ο λω?? τι

προ δο σι ασ το φι ι λη η μα α ρ ε κει νη τους πλο κ

μους δι ε λυ σεν ?? ουτος τω θυ υ μω ω ε δεσ μει ει

το ο ρ φε ρων αν τι μυρου την δυ σω δη κα κι αν ρ φθον

γαρ ου ουκ οι δε ?? προ ο ο τι ι μα αν το ο ουμ ο

? ε ρο ο ον ρ ω της Ι ου δα α θλι ο τη η το ρ αφ ης ?? ο

σαι ο θε ος ?? τας ψυ υ χα ας η η η μω ων ρ

Λόξα. Ἦχος Β΄.

Δ Η η α α μαρ τω λος ε δρα με πρι α σα σθαι πο λυ

υ υ τι μο ον μ υ ρον του μ ρι ι σαι το ον ε ε ευ ερ γε

ε την και τω μ ρε ψω ω ε ε βο ο α Δο 05

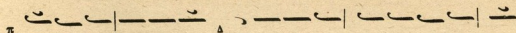
μοι οι το μου ρυ ον ι να α λει
 ψω και γω τον ε ξα λει ψαν τα μου πι σας
 τας α μαρ τι σ ας

Και νυν Πλ. β'

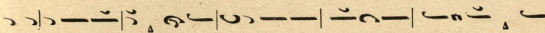
Η βε βυ θι σμε νη τη α μαρ τι
 α ευ ρε σε λι με να της σω τη ρι
 ας και μυ ρα συν δα κρυ σι κε νου σα Σο ε
 βο α ισον ζω ζω ζω I δε ο των α μαρ
 τα νον των οτην με τα νοι αν φε ε ρω ων
 αλ λα δε σπο τα Δ α σω σον με εκ του κλυ δω
 505 της α μαρ τι ι ι ι α ας και ε λε η σον
 με

Εἶτα: Σοὶ δόξα πρέπει. Πληρώσωμεν, Ἐκφώνησις.

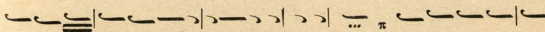
Ἄποστιχα, πλ. β°

π

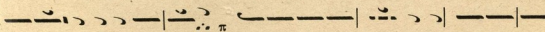
Ση με ρον ο Χρι στος ρ πα ρα γι νε ται εν τη οι κι

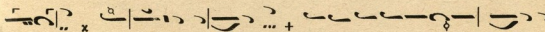
α του Φα ρι σαι ου ρ και γυ νη α μαρ τω λος προ σελ θου σα ρ τοις

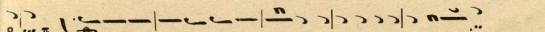
πο σιν ε κυ λιν δου ου το βο ω σα I δε την βε βυ

θι σμε νην τη α μαρ τι α την α πηλ πι σμε νην δι α τας πρα

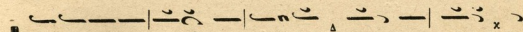

ξεις την μη βδε λυ χθει σαν πα ρα της ση ης α γα θο ο τη

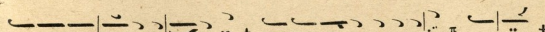

τος ρ και δεσ μοι Κυ ρι ε την α φε σιντωνκακωνκαισω σονμε

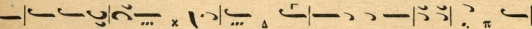

Στιχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωτὸ τοῦ ἐλέους Σου καὶ ἠψφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

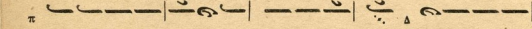
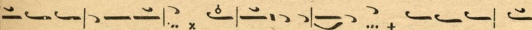
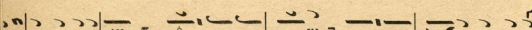
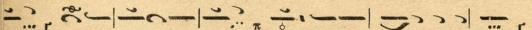
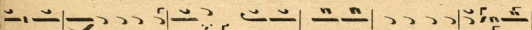
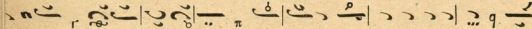
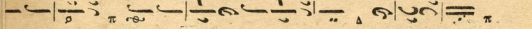
H πλω σεν η πορ νη τας τρι χας ρ Σοι τω δεσ πο τη ης

πλω σεν I ου δας τας χει οας τοις πα ρα νο ο ο ο μοις η μεν

 λα βειν την α φε σιν ο δε λα βει τιν α αρ γυ ρι α Δι

 ο Σοι βο ο ω μεν τω πρα θεν τικαι ε λευ θε ρω σαν τι η μας

 Κυ ρι ε δο ξα Σοι

Στιχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου κτλ,

 Η α πε γνω σμε νη δι α τον βι ον και ε πε γνω

 με νη δι α τον τρο πον το μυ ρον βα στα ζου σα προ σηλ θε Σοι

 ω σα Μη με την πορ νην α πορ ρι ι

 η ης ο τεχ θεις εκ παρ θε νου μη μσου τα δα κρυ υ α

 μη πα ρι δη ης η χα ρα α τωων αγ γε

 ων αλ λα δε ξαι με με τα νο ου σαν Δ ην

 υκ α παν σω α μαρ τα νου σαν Κυ ρι ε και σω σον με

Δόξα καὶ νῦν πλ., δ'

Κύ ρι ι ε δὴ η εν πο ο ολ λαις κα α μαρ τι ι
 αις κα πε ρι πε σου σα γυ υ νη η Δ τήν ην Σην δὴ αι
 με ε νη δὴ θε ε ο κα θε ο ο τη η τα δὴ μυ ρο φο
 ο ρου ρ α να λα βου σα τα α α ξιν δὴ ο δυ
 με ε ε νη κα μυ υ υ υ ρα α α α Σοί
 προ τού εν τα φι ά σμου κο μι ι ζει δὴ
 οί μοι δὴ οι οι μοι κα οι μοι λε γουσα ρ ο
 νυ υξ μοι Δ υ πα α α αρχει δὴ οι οι οι οι
 στρος α α κο λά σι ι ας ζο φω δη ης
 ζο φω δη ης τε κα και α σε ε ε λη η νο ος Δ ε

ρωσθη της α μαρ τι ι ασ ρ Δε ξαιμουθ̣ τας πη

12
 γαστωνδα α κρου υ ων ρ̣ ο νε φε λαις δι ε

ξα γων ρ̣ της θα λα α ασ σης το υ υ δωρ ρ̣ και φθη τι

π ρ̣ προδους στε να αγ μουσ ρ̣ στε ν γ μουσ τηςκα αρ δι ι ασ ρ̣

ο κλι νας Δ τους ου ρα νους ρ̣ τη α φα τω σου ρ̣ κε νω

σει ρ̣ κα τα φι λη η η

σω ω ρ̣ τους α χρα αν τους Σου πο δα ρ̣

α πο σμη ξω ρ̣ του

ου τους δε πα λι ιν ρ̣ της της κε φα λη ης μοι ρ̣

βο στρυ χαις ρ̣ ων εν τω πα ρα δει σω ρ̣ ε ευ α θ̣

το ο δειλι νον κρο το ο ον κρο το ον

κρο το τον τοις ω ω σιν η χη θει σα και αλλως κρο το

ον τοιςω σιν η χη θει σα τω φο βω ε

κρου υ υ βη α μαρ τι ων μου τα πλη η θη η κ

και κρι μα των σου α βυ υσ σουσ κ τις γαι τι

ι ις ε ξι χνι α α α σαι ψυ χο σω

στα Σω τη ηρ μου ου Μη με την σην δου λην πα

ρι δης κ ο α με τρη τον ε χων το ε

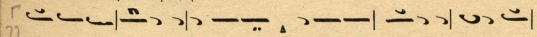
λε ο ος

Εἶτα: Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, Ἄγιος ὁ Θεός, Κοντάκιον ὑπὲρ τὴν πόρνην. Κύριε
λέησον γ'. Ἐπουράνιε βασιλεῦ. Ἀπόλυσις.

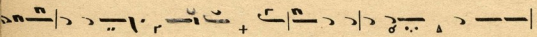
ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΑΓΡΥΠΝΙΑ

(Ἦσθρος Μ. Τρέμων)

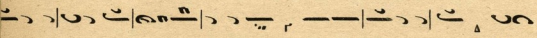
Μετά τὸ Ἀλληλούια ψάλλομεν τόδε:

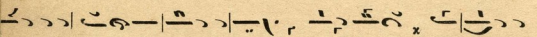
Ο τε οι εν δο ξοι μα θη ται ϩ εν τω νι πτη ρι του δειπνου ε

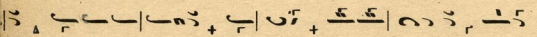
ο τι ζον το ϩ το τε Ι ουδας ο δυσεε βης ϩ φυ λαρ γυ

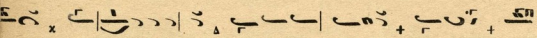
ι αν νο σησας ε σκο τι ξε ε το ϩ και α νο μοις κρι ταις ϩ ε τον

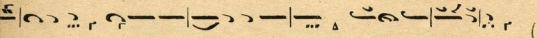
δι καιον κρι την πα ρα δι δω ω σι ϩ βλε πε κ χρη μα των ε

στα ϩ τον δι α ταυ τα α ρ χο νη χρη σα με νο ϩ φευ

γε κ α κο ρεστον ψυ χην ϩ την δι δα σκω λω τοιου τα

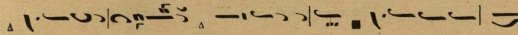

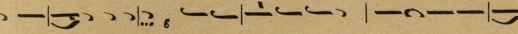
κολ μη σα σαν ϩ ο πε ρι παντας α γα θος ϩ Κυ ρι ε δο ξα σοι ϩ

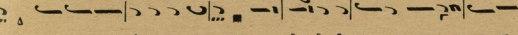
(Τρῖς)

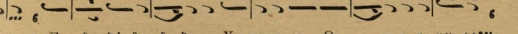
Καί εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον. ὁ Ν' Καί εἶτα, ὁ Κανὼν τοῦ Κοσμᾶ († 750) ἔστι δὲ μυσταγωγικώτατος φράσεις δὲ καὶ λέξεις ἀναμνησκουσι τὰ ἀρχαία μυστήρια τῆς Ἐλευσίως ὡς : Ἀξύνετος, Ρῦπον μὴ ἔχον ἀπορρυφθῆναι πρὸς τὰ : Ξυνετοῖσιν αἰδῶ καὶ τὸ : Ἄλαδε ἔσται καὶ ἄλλα,

ᾠδὴ Α' πλ. β' εἰρηλογικῶς. Εἰρμός

 Τμη θείση τμα   ται πον τος ε ρυ θρος   κυ μα το τρο

 δὲ ξη ραι νε ται βυθος   ο αυ τος ο μου α   ο πλ ις γε γο νος

 το; και πα νο πλι ι ταις ταφος   ω δη δε θε ο τε ρ πη ης α νε

 πετο   Εν δο ξός δε δο ξασται Χριστο ο;   ο Θε ο ος η η μω α.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει μετ' ἐπιγνώσεως τῶν ἐννοιῶν, καὶ πίστεως τὰ τροπία τὴν δὲ ἐπιφθὸν : Ἐνδόξως δεδόξασται μέλει ὁ χορὸς μετὰ τοῦ λαοῦ, κατὰ τὴν ἀρ-
 αν παράδοσιν τὴν λέγουσαν : τοῦ χοροῦ καθηγουμένου, συνεπηγεῖ ἀπαξ ὁ λαὸς, τὸν Εὐ-
 ἴτην ἀνυμνῶν.

Τροπία

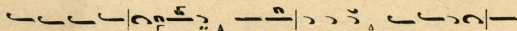
Ἡ πανταίτια καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἄπειρος Σοφία τοῦ Θεοῦ, φκοδόμησε τὸν
 ὄν ἑαυτῆς. ἀγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου μητρὸς, Ναὸν γὰρ σωματικῶς περιθέμενος, ἐνδόξως,
 βξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν

Μυσταγωγῶσα φίλους ἑαυτῆς τὴν ψυχοτρόφον ἐτοιμάζει τράπεζαν Ἀμβροσίας δὲ
 ντος Σοφίας τοῦ Θεοῦ, κινῶν κρατῆρα πιστοῖς. Προσέλθωμεν εὐσεβῶς καὶ βοήσωμεν
 βξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν

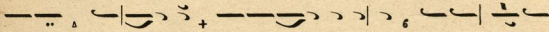
Ἄκουτισθῶμεν πάντες οἱ πιστοὶ συγκαλουμένης ὑψηλῆ βραχίονι, τῆς ἀκτίστου καὶ ἐμ-
 ου Σοφίας τοῦ Θεοῦ. Βοᾷ γάρ: Γεύσασθε καὶ γνόντες ὅτι ἐὼγ Χριστὸς κράξατε :
 δόςως δεδόξασται Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,

ᾠδὴ Γ' ὁ Εἰρμός

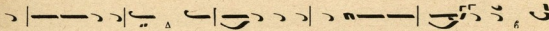
Θεὸς ἡμῶν

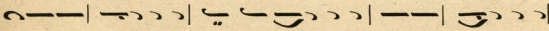
Κυ ρῖ ος ων πα των και κτιστης Θε ος το κτιστον ο α

πα θης πτω γευ σας σε αυ τω η γω σας και το πα σχα

οις ε μελλες θα νειν Αυ τις ων σε αυ το ον προ ε τι θης φα

γε τε βο ων το σω μα μου και πι σταιστε ρε ω θη σε ε

σθε ε

"Αναγνώστης

Ρύσιον παντός του βροτειού γένους τὸ οἰκειὸν Ἄγαθὲ τοὺς τοὺς μαθητὰς ἐπότισας εὐφροσύνης ποτήριον πλήσας. Αὐτὸς γὰρ σεαυτὸν ἱερουργεῖς ἵπτε βῶων τὸ αἷμά μου, καὶ ἵσται στερεωθήσεσθε

"Αφρων ἀνὴρ ὅς ἐν ἡμῖν προδότης τοῖς οἰκειοῖς μαθηταῖς προέφης ὁ ἀνεξίκακος

Οὐ μὴ γνώσητε ταῦτα, καὶ οὗτος (ὁ Ἰούδας) ἀσύνετος ὢν, οὐ μὴ συνήσει Ὅμως ἐν ἔμοι μείνατε καὶ πίστει στερεωθήσεσθε

Κάθισμα' πρὸς τὸ: Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

(Ἰαζουσαι)

Οὐκ εἶρημος

Ὁ λίμνας καὶ πηγὰς καὶ θαλάσσας ποιήσας, Ταπεινώσιν ἡμᾶς ἐκπαιδεύων ἀρίστην. Λεντίφ ζωννύμενος μαθητῶν πόδας ἐνίψε. Καὶ ὑψοῖ ἡμᾶς ἀπὸ βάραθρον κακίας ταπεινούμενος ὑπερβολὴ εὐσπλαχνίας ὁ μόνος φιλόνητος,

Ἰησοῦς Ἰησοῦς Ἰησοῦς: Ταπεινούμενος (Θαλίς πῶσιμος)
 Ἰησοῦς Συνεσθίων Δέσποτα, τοῖς μαθηταῖς Σου, μυστικῶς ἐδήλωσας τὴν παναγίαν Σου σφαγὴν, Δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν οἱ τὰ σεπτὰ Σου τιμῶντες παθήματα, (θεωφάνης)

ᾠδὴ Δ' Ἀνάγνωσις

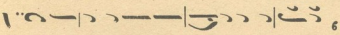
Προκατιδὼν ὁ Προφήτης τοῦ μυστηρίου Σου τὸ ἀπόρρητον Χριστὲ προανεφώνησεν :
Ἔθου κραταιὰν ἀγάπησιν ἰσχύος Πάτερ οἰκτίρμον.

Τὸν μονογενῆ Υἱὸν γὰρ Ἄγαθὲ, ἰλασμὸν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας.

Ἐπὶ .ὁ πάθος τὸ πᾶσι τοῖς ἐξ' Ἀδαμ, πηγάσαν ἀπάθειαν μολῶν Χριστὲ τοῖς φίλοις
Σου εἶπας : Μεθ' ὑμῶν ἐπεθύμησα τοῦ Πάσχα τούτου μετασχεῖν.

Ὁ χορὸς τὴν ἐποφδὸν

 Τον μο νο γέ νη ε πει με ι λασ μον ο πα τηρ

 εις τον κο σμον α πε στει λε εν

Μεταλαμβάνων κρατήρος, τοῖς μαθηταῖς ἐβόας ἀθάνατε' πίομαι λοιπὸν γεννήματος,
ἀμπέλου' οὐκέτι μεθ' ὑμῶν βιοτεύων .

Ἐποφδός.

Τὸν μονογενῆ ἐπέιμε ἰλασμὸν ὁ Πατὴρ εἰς τοὺς κόσμον ἀπέστειλε,

Πίομα καινὸν ὑπὲρ λόγον, πίομαι ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, Χριστὲ τοῖς φίλοις εἴρηκας.
Ὡσπερ γὰρ Θεὸς θεοῖς ὑμῖν συνέσομαι εἶπας,

Ἐποφδός

Τὸν μονογενῆ ἐπέι με ἰλασμὸν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε

ᾠδὴ Ε' Ἀνάγνωσις

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων ἑαυτοὺς
ἀναθέμενοι Χριστῷ ὀφθαίους πόδας ἐξαπενίζοντο Εὐαγγελιζόμενοι, πᾶσιν εἰρήνην,

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερφῶν ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα καὶ θα-
λάσας ἀναχαιτίζουσα Θεοῦ σοφία ὕδωρ νῆπτιοι βάλλει, πόδας ἀποπλύνει δὲ δούλων δεσπότης,

Μαθηταῖς ὑποδεικνύει ταπεινώσεως τύπον ὁ Δεσπότης. Ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πό-
περιβάλλον ζώννυται λέντιον καὶ κάμπτει γόνυ, δούλων ἐκπλύνει πόδας, Οὐ ἐν τῇ χει-
πνοῇ πάντων τῶν ὄντων

Ῥδῆ. ΣΤ

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσέμε, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρον ὡς
Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότη ῥοῦ Σοι : Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Κύριον φωνεῖτε, ὦ Μαθηταὶ καὶ διδάσκαλον με' Καὶ γὰρ πέφυκα' Σῶτερ ἐβόας
μμεῖσθε τὸν τύπον ὃν τρόπον ἐν ἐμοὶ ἐθεάσασθε.

Ῥῦπον τις μὴ ἔχων, ἀπορροφθῆναι πόδας οὐ δεῖται. Καθαροὶ ὦ μαθηταὶ ὑμεῖς δὲ
οὐχὶ πάντες ἐνός ροπῆ γὰρ ἐξ ὑμῶν ἀτάκτως μαίνεται·

Κοντάκιον.

Τὸν ἄρτον λαβὼν εἰς χεῖρας ὁ προδότης κρυφίως αὐτὰς ἐκτείνει' καὶ λαμβάνει τὴν
τιμὴν τοῦ πλάσαντος ταῖς οικείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας
ὁ δούλος καὶ δόλιος,

Ὁ οἶκος.

Τῇ μυστικῇ τραπέζῃ ἐν φόβῳ προσεγγίσαντες πάντες καθαραῖς ταῖς ψυχαῖς τὸν ἄρ-
ὑποδεξόμεθα συμπαραμένοντες τῷ Δεσπότη ἵνα ἴδωμεν πῶς ἀπονίπτει τοὺς πόδας τῶν μα-
τῶν καὶ πῶς ἐκμάσσει τῷ λεντίῳ. Καὶ ποιήσωμεν ὡσπερ κατείδομεν ἀλλήλοις ὑποταγέντες
ἀλλήλων τοὺς πόδας ἐκπλύνοντες, Αὐτὸς γὰρ ὁ Χριστὸς, οὕτως ἐκέλευσε τοῖς ἑαυτοῦ μαθη-
Ἐλλ' οὐκ ἤκουσεν Ἰούδας ὁ δούλος καὶ δόλιος.

Εἶτα τὸ παρὸν

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι πατέρες ἄλλη-
διαδόχως ἕκ τε τῶν θείων Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελίων παραδεδώκασιν ἡμῖν τὴν
σαρά τινα ἐορτάζειν τὸν Ἱερὸν νιπτήρα, τὸν μυστικὸν δειπνον (ἦτοι τὴν παράδοσιν τῶν
φρικτῶν μυστηρίων) τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν καὶ τὴν προδοσίαν αὐτὴν,

Στίχο εἰς τὸν νιπτήρα

Νίπτε μαθητῶν ἐσπέρας Θεὸς πόδας Οὐ' ποῦς, πατῶν ἦν εἰς Ἐδὲμ δειλῆς πάλαι,

Στίχοί εἰς τὸν μυστικὸν δεῖπνον

Διπλοῦς ὁ δεῖπνος· Πάσχα γὰρ νόμου φέρει καὶ Πάσχα καινόν. Αἷμα σῶμα Δεσπότης

Εἰς τὴν προδοσίαν

Τι δεῖ μαχαιρῶν; τί ξύλων; λυοπλάνοι; Πρὸς τὸ θανεῖν σπεύδοντα εἰς λύτρον κόσμου

Τῇ ἀφάτῳ Σου εὐσπλαχνία Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς Ἀμήν.

ᾠδὴ Ζ ὁ Εἰρημός. Ἀνάγνωσις

Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι καμίνου φλόγα οὐκ ἔπηξαν ἀγλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντι
δροσιβόμενοι ἐψαλλον: Ἐδλογητὸς εἶ Κύριε ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ Η' ὁ εἰρημός

Νο μων πα τρωων οι μα κα ρι στοι εν Βα βυ λω νι νε οι

προ κιν δυ νευοντες βα σι λευ ον τοςκα τε πτυ σαν προστα γης α

λο γι σιου και συ νημ με νοι ω ουκ ε χω νευ θησαν πυ ρι

του κρα τουντος ε πα ξι ον α νε μελ πον τον υ μον τον Κυ ρι

ον υ μνει τε και υ περ υ ψου τε εις παντας τους αι

ω νας π

ω νας

Οι δαιτυμόνες οἱ μακαριστοί, ἐν τῇ Σιών τῷ λόγῳ προσκαρτερησαντες, Οἱ Ἀποστολοπαρέιποντο τῷ ποιμένι ὡς ἄρνες, καὶ συνημμένοι ᾧ οὐκ ἐχωρίσθησαν Χριστῷ θεῷ λόγῳ τρεφόμενοι, εὐχαρίτως ἐβόων·(ἐποδός) (τόν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ,

Νόμου φίλιας ὁ δυσώνυμος, Ισαριώτης; γνόμη ἐπιλαθόμενος, οὓς ἐνέψατο εὐτόλπισε πρὸς προδοσίαν πόδας. Καὶ σοῦ ἐσθίων ἄρτον, σῶμα θεῖον, ἐπήρε πτερνισμόν ἐπὶ Σέ Χριστέ, καὶ βοᾷν οὐ συνῆκε·(ἐποδός) (τόν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ

Ἐδεξιούτο τὸ λυτήριον. τῆς ἁμαρτίας σῶμα, ὁ ἀσυνείδητος· Καὶ τό αἷμα, τό γεόμενον ὑπὲρ κόσμου, τό θεῖον. Ἄλλ' οὐκ ἠδεῖτο πῖναν, ὃ ἐλίπρασσε τιμῆς· οὐ κακία προσώχθισε καὶ βοᾷν οὐ συνῆκε : (Ἐποδός τόν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Αἰνοῦμεν. Εὐλογοῦμεν: Νόμων Πατρῶων. Τὴν θεοτόκον κτλ.

ᾠή Θ. ὁ Εδρμός

Ξε νί ας δε σπο τι κης και α θα να α του τρα πε
 ζης εν υ πε ρω τό πο ταις υ ψη λαισφρεσι πι στοι Δευτε
 α πό λαι σωμεν ε πανα βε βη κο τα λο γοι εκ του
 λο γόνμα θυν τε ες ον με γα λυ υ νο ο με εν
 Ο λο γοστοις μα θη ταις α πι τε φη το πα
 οχα εν υ πε ρω τοπω ω νους ε νι δρου ται οις μυ
 στα γω γω σκενα σα τε α ζυ μω α λη θει ας λο γω το στερ
 ρον δε της χα ριτος με γα λυ να τε

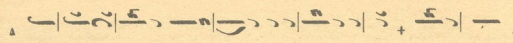
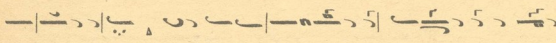
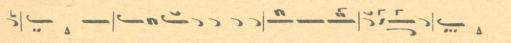

Δι μι σου γον ο πά τηρ προ των αι ω ω νων σο φι
 ι αν γέν να αρ χή ην ο δωμε εις ερ γα ε ε κτι ε
 τα νυν μυ στι κως τε λου μενα λο γος γα ρα κτι στος ων φυ σει
 τας φω νας οι κει ου μαι ου νυν προ σει λη φα

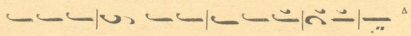

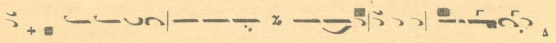
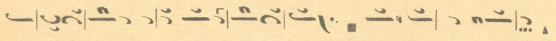

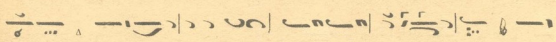
Ὡς ἄνθρωπος ὑπάρχω οὐσία οὐ φαντασία οὕτω θεὸς τῷ τρόπῳ τῆς ἀντιδόσεως, ἢ φύσις ἢ ἐνοθεῖσα μοι Διὸ Χριστὸν ἕνα με γινώτε· τὰ ἐξ ὧν, ἐν οἷς, ἄπερ πέφυκα, σφύζοντα

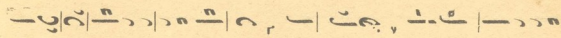
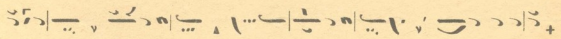
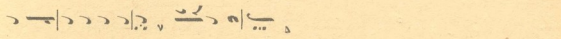
Σημ. Ἡ ᾠδή αὕτη καὶ τὰ τροπάρια εἶναι δογματικώτατα καὶ ὑψηλά. Ἐὰν δ' ὀψάλτης εἶναι ἀμαθής καὶ ἀμύητος πρὸς τὰ τοιαῦτα νοήματα, εἶναι ἀδύνατον νὰ ποδώσῃ μελιζῶς καὶ ὑθμικῶς ταῦτα, εἰν' ὁ τοιοῦτος ψάλτης κύβαλον ἀλαλάζον.

Πα σα πνο η αι νε σα ά τω τον Κυ ρι
 ου Δι νεί τε τον Κυ ρι όν εκ τω ων ου ρα
 νων αι νει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι στοις Σοι προ
 πα υ υμνος τω θε ω

 Αι νει τε αυ τον πα αν τες οι αγ γε ε λοι αυ του

 αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α μει εις αυ

 τον Σοι πρε πει υ υμνο ος τω θε ω

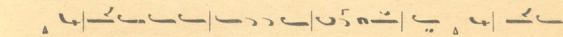
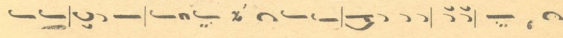
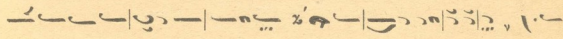

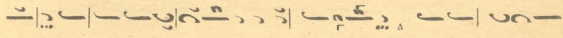
Στιχ. Αίνετε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ,

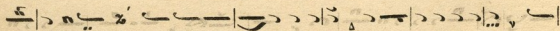

 Αίνετε αὐτον κα τα το πλήθος της με γα λο συ νης αυ του

 Συν τρε χει λοι πον το συ νε δρι ον των Ι ου δαι αι

 σιν ι να τον Δη μι ουρ γον και κτιστητων α α παν των

 θα να τω πα ρα δω ω ση των α νομων

 ω των α πι στων ο τι τον ερ χο με νον κρι ναι ζων τας και

 νε κρουει εις κρι σι νι συ τρε πι ζου σι τον

 ι ω με νον τα πα θη σ προς πά θους ε τοι μα

 ζου σιν σ Κυ ρι ι ε μα κρο θυ υ με σ με ε γα α Σου

 το ε λε ος Δο ξα Σοι

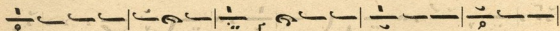
Αίνετε αὐτὸν—ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρῃ

Ἰωάννου Μοναχοῦ (Δαμασκηνοῦ †760).

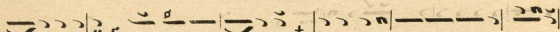

 ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ ρι ε ο βα ριας

 εν τω δειπνω την χει ρα εν τω τρυ βλι ω με τα Σου ε

 ξε τει νεν α νομω; τας χει ρας του λα βει ει ν α αρ γυ ρι α και

 ο του μυ ρου λο γι σα με νος τι μη λι σσε τον α τι μη τον

 ευκ ε φρι ι ξε πω ω λη σαι Ο τους πο δος υ φα

 πλω σας ε πι το νι ψαι το αν Δε σπο την κα τε φι λη σε

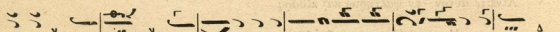
δο λι τως εις το προ δου ναι τοις α νο ο ο μοις χο

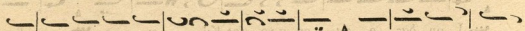
ρου δι α πο στο λων ρι φεις και τα τρι α κον τα ρι ψας αρ

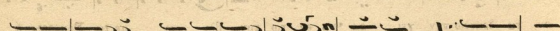
γυ υ ρι α σου την τρι η με ρον α α να α στα σι ιν ουκ οι

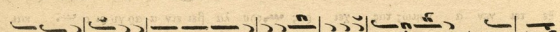
οι δε δι ης ε λε σ η η σο ο ον η μας

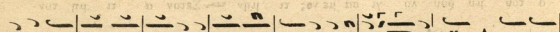
Ι ου δας ο προ δο της δο λι ος ων δο λι ω φι λη μα

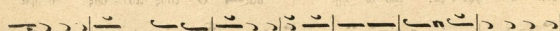
τι πι ρε δω κε τον ω τη ρα Κυ ρι ον τον Δεσ πο

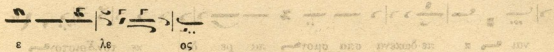
την των α παντων ου λον πε πρα κτοις πα ρα νο μοις ως προ

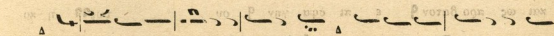
βα τον ε πι σφα γη ην ου τως η η κο λ θει ο α

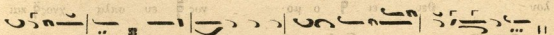
μοις του θε ου ο υι ος ο ο του πα τρι ος ο μο νος πο λυ

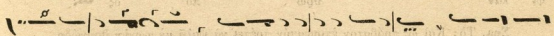
Του αὐτοῦ

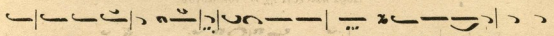
Ι ου δας ο δουλος και δο λι ος ο μα θη τη ης και ε

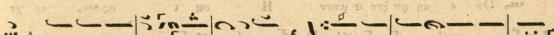
πι βου λος ο φι λο ος και δι α βο λος

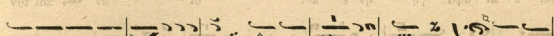
εκ των ερ σα πε φα αν θη η η κο λου

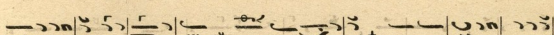
θει γαρ τω δι δα σκα λω και καθ ε αυ τον ε με λε τη

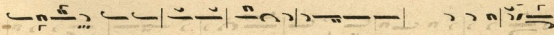
σε την προ δο σι α αν ε λε γε καθ ε αυ τον

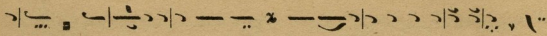
πα ρω δω σω του τον και κρο δη σω τα συ να

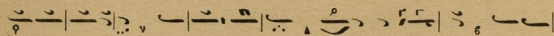

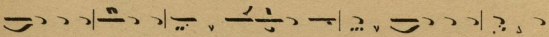
χθε εντα χθη μα τα ε πε ζη τει δε και το μν ον πρα

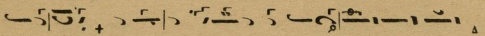

θη ναι και τον Ι η σου ουν δο λω κρα τη θη

 ναι α πε δωκενα σπα σμον πα ρε δω κε τον Χριστον

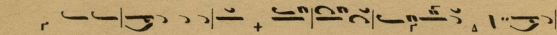

 και ως προ βατον ε πι σφα γην ου τως η κο

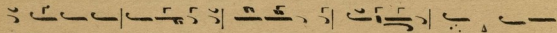

 λου θει ει ο μο νος ευ σπλα χνος και

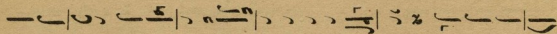

 φι λαν θρω πο ος

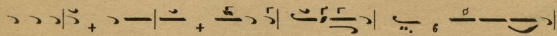
Σημ. Τὸ: Καὶ ὡς πρόβατον ἐπισφαγὴν πρέπει νὰ ψαλῆ με φωνὴν θρηνώδη.

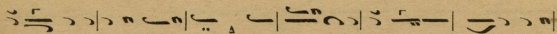
Δόξα καὶ νῦν. ἤχ. Β' τοῦ αὐτοῦ

 Ον ε κη ρυ ξεν α μον Η σα ι ας ερ χε

 ται ε πι σφα γη ἦν ε κου σι ον και τον

 νω τον δι δω σιν εις μα στι γας τας σι α γο

 νας εις ρα πι σμα τα το δε πορ σο

 που α πε στρα φη α πο αι σχυ νης ε ημ πτυ

σμα των θα να τω δε ασ χη μο νι κα τα δι κα

ζε ται παν τα ο α να μαρ τη τος ε κου σι ως κα

τα δε χε ται ι να δω ρη ση ται πα σι την

εκ νε κρον α α να α στα σιν

Σοι δόξα πρέπει. Αἰτησις ἀκρόφωνσις. Ἀπόστιχα,

Ἦχ. πλ. δ' ποίημα Μεθοδίου Πατριάρχου († 845)

δη ση με ρον το κα τα του Χρι στου πο νη ρον σν η χθη συ νεδρι

ον και κατ αυ του κε να ε βου λευ σα το πα ρα δου ναι πι

λα τω εις θα να τον τον α νευ θυ νον

ση με ρον την των χρη μα των αγ χο νη ου δας ε αυ τω

πε ρι τι θη η σιν και στε ρει ται κα ατ αμ φω ζω ης προ σκα

ρου και θει ας Ση με ρον Καρι ι α φας λα κων

προ φη τευ ει λα συμ φε ρει λε γων υι περ του λα νου

ε ε να πο λε σθαι ηλ θε ε γαρ υ προ των α μαθ

τι ων η μων του πα θειν ι να η μας ε λευ θε ρω ση η εκ

της δου λει ας του εχ θρου ως α γα θος και φι λαν

θρω πως

Στιχ. Ἐξεπορεύετο ἔξω και ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

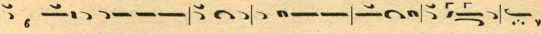
Πλ. δ' Ἰω. Μοναζοῦ. (Δαμασκηνοῦ)

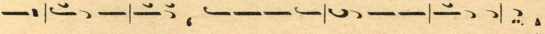
Ο τρο προς Σου δο λι ο τη το ος γε μει πα ρα

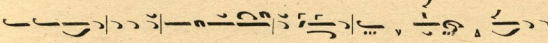
νο με Ι ου δα νο σων γαρ φι λαρ γυ ρι αν ε

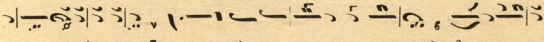
κε ερ δη σας μι σαν θρω πι ει γαρ πλουτον η γα

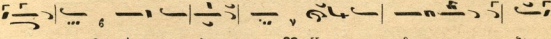

 πα. **κ** τι τω πε ρι πτω χει ας δι δα α σκον τί ε φοι τας **δ**

 ει δε και ε φι χεις **κ** ι να τι ε πω λεις τον α τι μη τον **δ**

 προ δι δον ουεις μι αι φο νι αν **δ** φρι ξον **δ** η λι

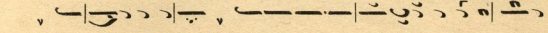

 ι ε στε να ξον η γη **δ** και κλο νου με ε νη **κ** βο η

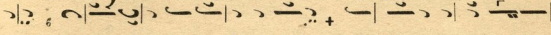

 σόν **κ** A νε ξι κα κε **κ** Κυ ρι ε δο ο ξα

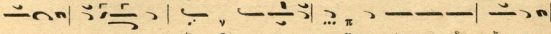

 Ση **δ**

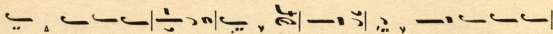
Στιχ. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἑμῶν Κύριε Κύριε. μὴ ἐγκαταλίπης με·

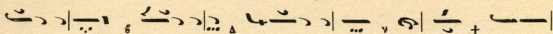
(Μεθοδίου Πατριάρχου † 845)

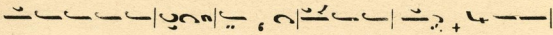

δ Μη δέι εἰς ω πι στοι **δ** του δε σπο τι κου δεικνουα α μν η

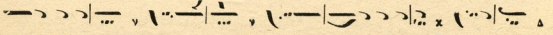

 ητος **κ** μη δεις ο λως ως ο I ι ου δας δο λι ως προ σι ι τω

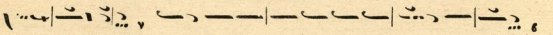

 τη τρα πε ζη **δ** ε κει νος γαρ **κ** τον ψω μον δε ξα με

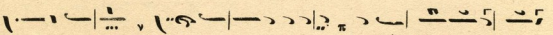

 νος δ κα τα του α αρ του η ε χω ρη σε δ σχη μα τι μεν

 ων μα θη της λ πραγμα τι δε δ παρων φονευ της δ τοις μεν I ου

 δαι οις σύ να γαλ λο με νος λ τοις δε Λ πο στολοις συν αυ λι

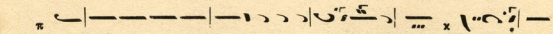

 ζο ο με νος δ μι σων η ε φι λει η φι λων δ

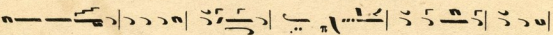

 ε μι σει δ τον ε ξι γο ρα συν τα η μας της κα τα ρας λ

 τον θε ον η και Σω τη ρι η των ψυ χων η

 μων

Δόξα και νῦν ἤχ, πλ. Α' (Κοσμᾶ)

 η Μυ στα γω λων Σου Κυ ρι ετους μα θη τας η ε δι

 δα σκες λε γων η ω φι λοι ο

ρα τε ᾗ μη δεις ημας χω ρι σει μου φο βοσδῆ

ει γαρπα σλω α αλλ υ πε ερτου κο σμου ρ

Μη ουνσκαδα λι ξε σθε εν ε μοι ᾗ ουγαρηλθον δι α κυ νη θη

ναι ρ αλ λα δι α κο νη σαι δῆ κ.ι δου

ναι την ψυ χη ην μου δῆ λυ τρο ον υ πε ερ

του κο σμου ρ ει ουν υ μεις φι λοι μου ε στα ᾗ

ε με μι μεΙ σθε ᾗ Ο θε λων

πρω του ει ναι ᾗ ε σω ε σχα του ρ Ο δε

σπο της ως ο δι α κο νος π Μει να τε εν ε

μοι ι να βο τρυ υν φε ρη τε ε γω ω γαρ

ει μι της ζω η ης η αμ πε λο

ος π ρ

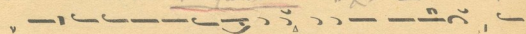
Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι. καί Τρισάξιον
 τό κράτιστον καί ἀρραβύνην ἡμῶν
 ἡ Προφητεία
 Ἐνωμένης
 Ἀσπίδος

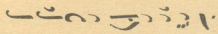
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Μετά τὸν ἐξάψαλμον, Ἀλληλουία, Ὅτε οἱ ἔνδοξοι. Εὐαγγέλιον εἶτα τὰ Ἀντίφωνα
ὡς ἐξῆς.

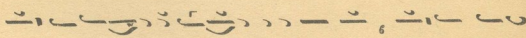
Ἀντίφωνα Α' Ὁμοῦ ἁγ. Δ' ἁγ.

ὁ ἄρχοντες λαών σου νηχθησαν ὁ κατὰ τοῦ Κυρίου ὁ κα

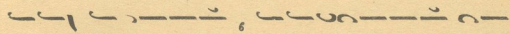

κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ

λόγον παρὰ νόμον κατέθετο κατ' ἐμοῦ καὶ Κυρίου ἐκ

ρη ἐμὴ κατὰ λιπέης με

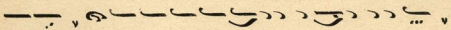

τάς αἰσθησεις ἡμῶν κατὰ θάρας τοῦ Χριστοῦ παρὰ

στήσωμεν καὶ ὡς φίλοι αὐτοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν θύσωμεν δι' αὐ

τὸν καὶ μηταῖς μεριμναῖς σου συμπνεύσωμεν ὅτι οἱ οὐδὰς

ἀλλ' ἐν τοῖς ταμείοις ἡμῶν κρᾶξομεν ὁ Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐ

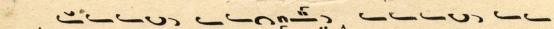
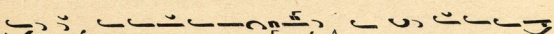
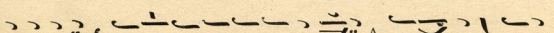
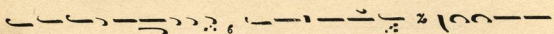

 ρα νοις **η** α πο του πο νη ρου ρύ σαιη μας **δ**

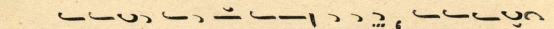
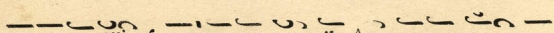
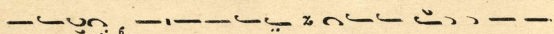
Δόξα και νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσου.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρογάμη, καὶ παρθένος ἔμεινας μήτηρ ἀνύμφευτε Θεοτόκε Μαρία Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκέτεε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄντίφωνον Β'

Handwritten musical notation and initials

 Ε δρα με λε γων ο Ι ου δας τοις πα ρα νομοις γραμ μα

 τευ ευ σι τι μοι θε λε τε δου ναι κα γω υ μιν πα ρα δω

 ω σω αυ τον εν με σω δε των συμ φω νουλιων αυ τος ει στηκεις

 α ο ρατως συμ φω νου μενος καρ δι ο γνω στα φει σαι των ψυ

 χων η μων

 Εν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευσωμεν ως περ Μα ρι α

 ε πι του δειπνου και μη κτη σω με θα φιλ αρ γυ ρι αν ως

 ο Ι ου δας ι να παν το τε με τά Χρι στου του θε ου ε

σο με θα ε

Δόξα κη νυν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσου.

Ὅν ἔτεκες Παρθένε ἀνεομηγύτως διὰ παντός ὡς φιλόνηρον, μὴ διαλίπης δυσω-
ποῦσα ἵνα κινδύνων σώσῃ τοὺς εἰς Σὲ καταφεύγοντας.

Ἀντίφωνον Γ'

Παλι
Χος 13'

π Δι α Λα ζα ρου την ε γερ σιν Κυ ρι ε ρ το ω σαν να

Σοι ε κραυ γαζον ρ παι δεσ των Ε βραι ων φι λανθρω πε ο δε πα ρα νο

μος Ι ου δις ρ ουκ η βου λη θη συ νι ε ναι

π Εν τω Δει πνω Σου Χρι στε ο Θε ος ρ τοις μα θη ταις Σδουπρο

ε λε γες ρ εις εξ η μων πα ρα δωσειμε ρ ο δε πα ρα νο μος Ι ου

δας ρ ουκ η βου λη θη συ νι ε ναι

π Ι ω αν νη ε ρω τη σαν τι Κυ ρι ε ρ ο πα ρα δωσων

Σε τις ε στι ρ του του δι α του αρ του υ πε δει ξας ρ ο δε πα ρα

νο μος I ου δας ουκ η βου λη θη συ νι ε ναι

π Ε ις τρι α κον τα αρ γυ ρι ά Κυ ρι ε και εις φι

λη μα δο λι ον ε ζη τ υ ν I ου δαι οι α πο κτειναι Σ ο δε πα

ρα νο μος I ου δας ουκ η βου λη θη συ νι ε ναι

π Εν τω νι πτη ρι Σου ρι στε ο Θε ος τοις μα θη ταις Σου

προ ε τρι πε ου τω ποι ει τε ωσπε ρ ι δε τε ο δέ παράνομος κτλ.

π Γρη γο ρει τε και προ σευ χε σθε ι να μη πεια σθη η τε τοις

μα θη ταις Σου ο Θε ος ημων ε λε γες ο δέ παράνομος κτλ.

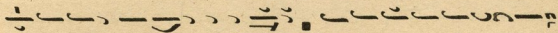
Λόξα και νυν. Χύμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσου.

Διάσφον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους Σοῦ Θεοτόκε· ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἶτε Σὲ καταφεύγομεν ὡς ἀσσηκτον τείχος καὶ προστασίαν.

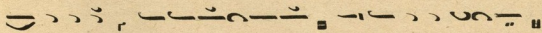
Κάθισμα ἤχος βαρὺς

π Εν τω δει πνω τους μα θη τα ας δι α τρε ε φων και την

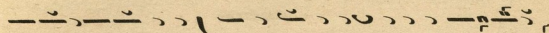

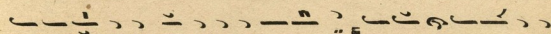
σκη ψην της τρο δο σι ας γι νωσκων δ̣ εν αυ τω τον Ι ου ου δα αν

δι η λεγ ξας α δι ορ θω τον μεν δ̣ του τον ε πι στα με νος δ̣

γνο ρι σαι δε πα σι βου λο με νος ο τι θε λω λ πα ρε δο θης

ι να κο σμον ᾱ πα σης του αλ λυ τρι ου δ̣ μα κρο θυ με δο ο ξα

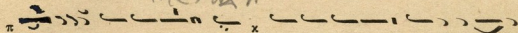
Σοι

Ευάγγελιον Β, κατὰ Ἰωάννην.

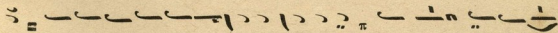
Ἀρχὴ—Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς.—Τέλος—Ἄλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ Σου, ἢ τῇ συγκαταβάσει Σου ἢ τῇ σταυρώσει Σου.

Ἀντίφωνογ Δ' Ὁ ἀριστὸς
 Θεός ἡμῶν Α'

π Ση εε ρον ο Ι ου δας q̄ κα τα λιμ πα νει τον δι δασκα

ον δ̣ και πα ρα λαμ βα νει τον Δι α βο λον q̄ τυ φλου ται τω πα

θει τηςφι λαρ γυ ρι ας ρ εκ πι πειτουφω τος ρ ο ε σκο

τι σμε ε νος ρ πως γαρ η δυ να το βλε πειν ρ ο τον φω στη ρα πα λη

η σας ρ τρι α κον τα αρ γυ ρι ι ων ρ αλλ η μιν α νε τει λεν

ο πα θων υ περ του κο σμου ρ προς ον βο η σω μεν ρ ο πα θων και συ

μπαθων αν θρω ποις δο ξα Σοι ρ

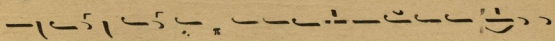
ρ Ση με ρον ο Ι ου ου δος ρ πα ρα ποι ει ται θε ο σε βει αν

και αλ λο τρι ου ται του χα ρι σμα τος ρ υ πα ρχων μα θη της ρ γι

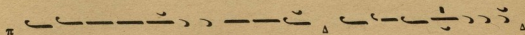
νε ται προ δο της ρ εν η θε ρφι λι κω ρ δο λον υ πο κρυ πτει ρ και

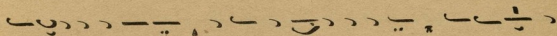
προ τι μα ται α φρωνος ρ της του δε σπο του α γα απης ρ δου λευ

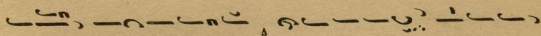
ειν φι λαρ γυ ρι α ρ ο δη γος γε νο με νος ρ ρ συ νε δρι ου πα

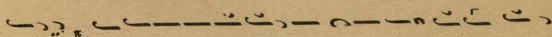

 ρα νο μου ϧ η μεις δε ε χον τες σω τη ρι αν τον

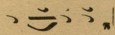

 Χριστοναυτον δο ξα σω μεν ϧ

 ϧ Την φι λα δελ φι αν κτη σω με θα ϧ ως εν χι στο αδελφοι ϧ

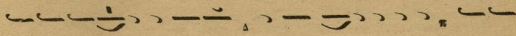

 και μη το α συμ πκ θες ϧ προ τους πλη σι ον η μων ϧ ι να μη ως

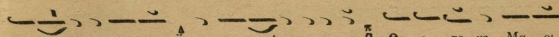

 ο δουλος και τα χρι θω ω μεν ϧ ο α νε λε ημων δι α τα δη

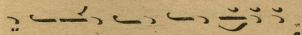

 να ρια ϧ και ως ο Ι ου δας με το με λη θε εν τες μη δέν ω

 φε λη ωμεν ϧ

Δόξα και νυν.

 Δε δο ξα σμε να πε ρι Σου ϧ ε λα ληθη παν τα χου ϧ ο τι

 ε κυ η σας σαρ κι ϧ τον των ο λων ποι η την ϧ θς ο το κε Μα ρι

 α πα νυ μνη τε και α πει ρο γα με ϧ

Ο μα θη τηςτου δι δα σκά λου συ νε φω νείτην τιμην και

τρι α κον τα αρ γυ ρι οισ πέ πρᾶ κε τον Κυ ρι ον φι λη μα τι

δο λι ω πα ρα δους αυ τον τοις α νο μοις εις θα να

το ον

Ση με ρον ε λε γέν ο κτιστης ου ῥα νου και γης τοις ε αυ

του μα θηταις η γ γι γεν η ω ρα και ερ χε ται Ι ου δας ο

πα ρα δι δουςμε μη τις με αρ νη ση ται βλε πων με εν τω Σταυ

ρω εν με σω δυ ο ληστων πα σχω γαρ ως ανθρωπος και σω

ζω ως φι λανθρωπος τους εις ε με πι στε ευ ο ον τας

Δόξ ακαί νῦν.

Ἡ αρ ρη τως επ ε σχα των συλ λα βου σα και τε κου

σα τον κτι στην τον ι δι ον Παρ θε νε σω ω ζε

τους Σε ε με γα λυ υ νο ον τα ας

Ἀντίφωνον Γ'

Οὐχὸς Βαβυλῶν

Ἡ Ση με ρον γρηγο ρει ο Ι ου δας πα ρα δου ναι τον Κυ ρι

ον τον προ των αι ω νων Σω τηρατου κο ο σμου τον εκ πην

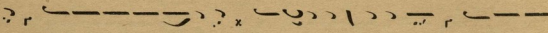
τε α αρτων χορ τασαντα πλη θη Ση με ρον ο α νο μος

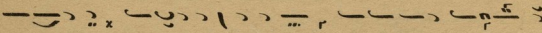
αρ νει ται τον Δι δασκαλον μα θη της γε νο με νος Δεσ πο

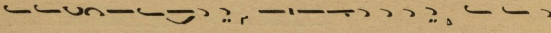
την πα ρε δωκεν αρ γυ ροις πεπρακε τον μιννα χορ τα σαντα τον

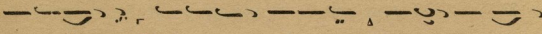
ανθρω πον

Ἡ Ση με ρον τω σταυ ρω προ ση λω σαν Ι ου δαι οι τον Κυ ρι

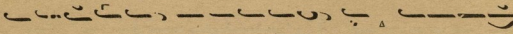

 ον **??** τον δι α τε μο ον τα **q̇** την θα λασσαν ρα α βδω **??** και δι α

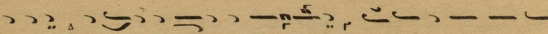

 γα γο ον τα **q̇** αυ τους εν ε ρη η μω **??** **Σ**η με ρον τη λογ χη

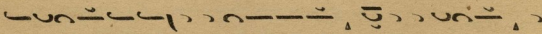

 την πλευ ραν αυ του ε κεν τη σαν **??** του πλη γαις μαστι ξαντος **δ̇** υ περ αυ

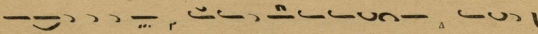

 των την Αι γυ πτον **??** και χο λην ε πό τι σαν **δ̇** τον μαννα τρο φην ου

 τοιςομ βρη σαν τα **??**

 Κυ ρι ε ε πι το πα θος το ε κουσι ον **δ̇** πα ρα γε νο

 με νος **δ̇** ε βο ας τοις μα θη ταις Σου **??** Καν μι αν ω ραν ουκ

 ι σχυ σα τε α γρυ πνη σαι μετ ε μου **δ̇** πως ε πη γει λα τε **δ̇** α

 πο θησκεινδι ε με **??** Καν τον Ι ου δαν θε α σα σθε **δ̇** πως ουκα

θε ευδειθ αλ λα σπου δα ζει δλ προ δου ναι με τοις πα ρα νο μοις η η ε

γει ρε σθεπρο σευ χασθε η η μη τις με αρ νη ση ται η βλεπων με εν τω σταυ

ρω η η μα προ θυ με δο ο ξα α Σοι

Δόξα και νυν

Χα'ρε Θεοτόκε η τόν άλλωρητον έν ούρανοις χωρήσασα έν μήτρα Σοῦ. Χαίρε Παρθένε

τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ -Εμμανουήλ. Χαίρε μήτηρ Χριστοῦ τοῦ

Θεοῦ.

Κάθισμα βαρὺς

η η

η η Ποι ς σε τρο προς Ι ου δα δλ προ δο την του Σω τη ρος ειρ

γα σα το η η μη του χο ρου Σε των Α πο στολων ε χω ρι σε δλ μη

νου χα ρι σμα τος των ι α μα των ε στε ρη σε δλ μη συν δει πησας

ε και νοις δλ Σε της τρα πε ζης α πο σα το η η μη των αλ λων νι

ψαστους ποδας σου ουσυπερ ει δεν ω ποσων αγαθων αμνη

ημων εγε νου και σου μενη αχαριστος στηλιτευεται

γνωωμη αυτου δε η ανεικαστος μακροθυμιακηρυττε

ται και το μεγαλεεος

Ευαγγέλιον Γ' κατά Ματθαῖον.

Ἀρχή—Οἱ στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν,

Τέλος—Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς

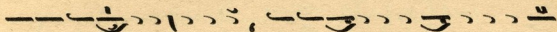
Ἀντίφωνον Ζ'

Τοις συλλαβουσι Σε παρανομοις ανεχομενος ου

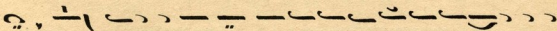
τως εβουασ Κυριε ει και επαταξατε τον ποιμενα και δι

εσκοπισατε τα δωδεκα προβατα τους μαθητας μου η

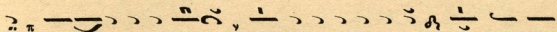

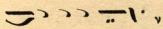
δυ να μιν πλειους η δω δε κα λε γε ω νας πα ρα στη σαι α γε

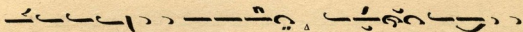
λων αλ λα μα κρο θυ μω ι να πλη ρω θη αι ε δη λω σα υ

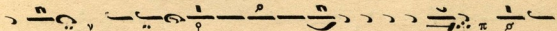
μιν δι α των προ φη των μου α δη λα και κρυ φι α Δ Κυ ρι ε

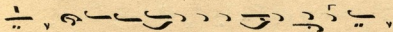
δο ξα Σοι δ

Τρι τον αρ νη σα με νος ο Πητρος ευ θε ως το ρη θεν αυ τω

συν η κεν αλ λα προ ση γα γε Σοι δα κρυ α με τα λνοι ας ο θε

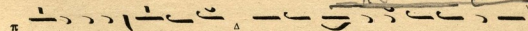

ος ι λα σθη τι ι μοι και σω ω σο ον με

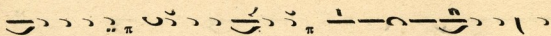
Δόξα και νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσοῦ.

Ὡς πύλιν σωτήριον. και παραδεισον τερπνόν, και φωτός αἰδίου νεφέλην ὑπάρχουσιν την ἁγίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν ἅπαντες λέγοντες τὸ χαίρε αὐτῇ.

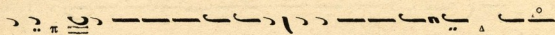
Ἀντίφωνον Η' ἤχ. β' *ΕΗΧΑΣΤΕ* *Πλα*

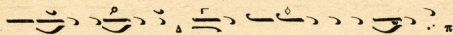
Ει πα τε πα ρα νο μοι τι η κου σα τε πα ραι του σω

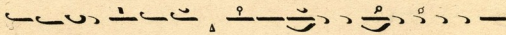
τη ρος η μων ουνο μον ε ξε θε το και των προ φη των τα δι δα

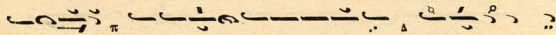
γματα πωςουν ε λο γι σα σθε Πι λα τω πα ρα δου ναι τον εκ

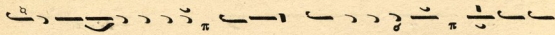
θε ου θε ον λο ο γον και λυ τρω τη ην των η χων η μων

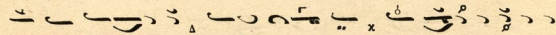
Σταυ ρω θητω ε κρα ζον οι των σωχα ρι σμα α ει

εν τρου φωντες και κα κ υρ γον αντ ευ ερ γε του η τουντο λα βειν

οι των δι κρι ων φο νευται ε σι ω πας δε Χρι στε φε ρων αυ

των την προ πε τει αν πα θειν θε ε λων και σωσαι η μας ως φι

λαν θρω πος

Δόξα και νυν. Χῆμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσοῦ.

Ὅτι οὐκ ἔχουμεν παρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα σὺ τὸν ἐκ Σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε. πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότηου μὴ παρίδης ἁμαρτῶλῶν ἰκεσίας ἢ πανσεμνος ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ καὶ σώζειν δυνάμενος ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ἐκείνου Ἰσχυροῦ 75

Ἦ Εσθη σάν τα τρι α κον τα αρ γυ υ ρι α ῆ την τι μην του

τε τι μη με ε νου ῆ ον ε τι μη η σαν το ῆ α πο υι ω ω

ων Ι σρα ηλ Ἦ γρη γο ρει τε και προ σευ χε σθε ῆ ι να μη ει

σελ θη τε εις πει ρα σμον Ἦ το μεν πνευ μα προ ο θυ μο ον η δε σα

αρξ ασθε νης ῆ δι α του το γρη γο ρει ει τε Ἦ Ε δω καν εις

το βρω μα μου χο λην ῆ και εις την διψαν μου ῆ ε πο τι σανμε ο

ξος ῆ Συ δε Κυ ρι ε ῆ α να στη σο ον με ῆ και αν τα πο

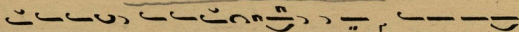
δω σω αυτοις Ἦ

Δόξα καὶ νῦν. Χῆμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσοῦ.

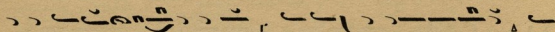
Οἱ ἔξ ἔθνῶν ἱμνοῦμεν Σε, Θεοτόκε ἀγνή! ὅτι Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἔτεκες τὸν ἐκ τῆς κατάρτας τοὺς ἀνθρώπους διὰ Σοῦ ἐλευθερώσοντα.

Κάθισμα

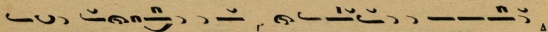
Θηχος Δ' Γα $\frac{21}{Γα}$

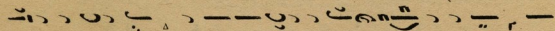
Ω πως Ι ου δας ό πο τε Σου Μαθη της την προ δο σι

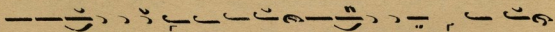
αν ε με λε τα α κα τα α Σου συν νε δει πνη σε δο λι ως ο

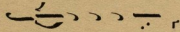
ε πι βου λος και αι α δι κος πο ρευ θεις ει πε τοις Ι ε ρευ σι

τι μοι πα ρε γε τε και πα ρα δω σω υ μιν ε ε κει νον τον

νο μον λυ σα αν τα και βε βη λουν τα το Σαββα α τον μα κρο θυ

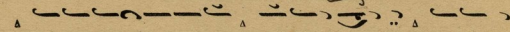
με δο ο ξα α Σοι

Ευαγγέλιον Δ' κατά Ιωάννην.

Ἀρχή—Ἄγουσι τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ Πραιτώριον

Τέλος—Τότε οὖν παρέδωκεν Αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ

Ἀντίφωνον Ι' ἤχος $\frac{21}{Γα}$

Ο α να βά χο με νος φως ως ι μα τι ον γύ μνος εις

ⲛⲣⲓ ⲥⲓⲛ ⲓⲥⲁⲧⲁ ⲧⲟ ⲛⲁⲓ ⲕⲁⲓ ⲉⲛ ⲥⲓ ⲁ ⲓ ⲕⲟ ⲟ ⲟ ⲛⲓ ⲛⲁ ⲣⲁ ⲡⲓ ⲥⲙⲁ ⲉ ⲃⲉ

ⲛⲁ ⲧⲟ ⲛⲁ ⲛⲟ ⲕⲣⲓ ⲟⲩⲟⲩⲟⲛ ⲉ ⲡⲓⲁⲥⲉⲛ ⲟ ⲃⲉ ⲡⲁ ⲣⲁ ⲛⲟ ⲙⲟⲥ ⲕⲁ ⲟⲥ

ⲧⲟ ⲥⲁⲛ ⲣⲱ ⲡⲣⲟ ⲥⲓ ⲕⲱ ⲥⲉ ⲧⲟ ⲟⲩⲟⲩⲟⲛ ⲧⲓⲥ ⲁ ⲧⲟ ⲃⲉ ⲁ ⲛⲟ ⲙⲟⲥ ⲕⲁ ⲟⲥ

ⲧⲟ ⲕⲁ ⲧⲁ ⲡⲉ ⲧⲁⲥⲙⲓ ⲧⲟ ⲛⲁ ⲟⲩⲟⲩⲟⲛ ⲉ ⲥⲓ ⲓ ⲓ ⲥⲓ ⲧⲓ ⲧⲓ ⲟ ⲛ ⲕⲣⲓ ⲟⲩⲟⲩⲟⲛ ⲧⲓⲥ ⲁ ⲧⲟ ⲃⲉ

ⲧⲁ ⲥⲉ ⲙⲓ ⲡⲉ ⲣⲱⲛ ⲧⲁ ⲥⲁ ⲥⲓ ⲧⲁ ⲧⲁ ⲛⲟ ⲙⲟⲥ ⲕⲁ ⲟⲥ ⲛⲁ ⲟⲩⲟⲩⲟⲛ ⲉ ⲥⲓ ⲓ ⲓ ⲥⲓ ⲧⲓ ⲧⲓ

ⲧⲣⲉ ⲙⲓ ⲧⲁ ⲥⲙⲡⲁⲛⲧⲁ ⲛⲁ ⲟⲩⲟⲩⲟⲛ ⲡⲣⲟ ⲥⲕⲟⲩⲟⲛ ⲥⲟⲩⲟⲩⲟⲛ ⲙⲉ ⲉⲛ

ⲟ ⲙⲁ ⲧⲓ ⲧⲓ ⲡⲉ ⲣⲱⲛ ⲧⲁ ⲥⲁ ⲥⲓ ⲧⲁ ⲧⲁ ⲛⲟ ⲙⲟⲥ ⲕⲁ ⲟⲥ ⲛⲁ ⲟⲩⲟⲩⲟⲛ ⲉ ⲥⲓ ⲓ ⲓ ⲥⲓ ⲧⲓ ⲧⲓ

ⲙⲓ ⲧⲓ ⲧⲓ ⲡⲉ ⲣⲱⲛ ⲧⲁ ⲥⲁ ⲥⲓ ⲧⲁ ⲧⲁ ⲛⲟ ⲙⲟⲥ ⲕⲁ ⲟⲥ ⲛⲁ ⲟⲩⲟⲩⲟⲛ ⲉ ⲥⲓ ⲓ ⲓ ⲥⲓ ⲧⲓ ⲧⲓ

ⲙⲓ ⲧⲓ ⲧⲓ ⲡⲉ ⲣⲱⲛ ⲧⲁ ⲥⲁ ⲥⲓ ⲧⲁ ⲧⲁ ⲛⲟ ⲙⲟⲥ ⲕⲁ ⲟⲥ ⲛⲁ ⲟⲩⲟⲩⲟⲛ ⲉ ⲥⲓ ⲓ ⲓ ⲥⲓ ⲧⲓ ⲧⲓ

Δόξα καὶ νῦν. Χῦμα ἐπὶ τοῦ Ἰσου.

Εἰρήνευσον τὸν Κόσμον, ὃ ἐκ Παρθένου καταδεξάμενος Κύριε σάρκα φορέσαι ὑπὲρ
δούλων ἵνα συμφώνως, Σὲ δοξολογούμεν φιλάνθρωπε

Ἄννιφονον ΙΑ' ἤχος

ⲁⲛ ⲧⲓ ⲁ ⲓ ⲕⲁ ⲧⲁ ⲧⲁⲛ ⲟⲩⲟⲩⲟⲛ ⲉ ⲡⲓ ⲟⲩⲟⲩⲟⲛ ⲥⲁⲥ ⲕⲣⲓ ⲥⲓ ⲧⲉ ⲧⲱ ⲟ ⲓ ⲕⲁ ⲧⲁ ⲧⲁⲛ

Ε βραι ων ἔσταν ρό θή ναι Σε κα τε δι κα σαν ἔο ξος και χο

λη η ην Σε πο τι σαντες ἔα λ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα

τα ερ γα αυ των ο τι ου συ νη καν τήν ση ην συγ και τα α βα α

σι ιν

σι ιν

Ε πι τη προ δο σι ι ι α ουκ ηρ κέ σθη σαν χρι στε τα α

γε νη των Ε βραι ων ἔα λ λ ε κι νουν τα; κε φρα λας αυ των μν κτη

ρι σμον και γλε ε ευ ην προ σά γοντες ἔα λ λα δος αυ τοις Κυ ρι

ε και τα τα ερ γα αυ των ο τι κε να και τα Σου θυ ε με λε ε

τη σα αν

Ου τε γη ως ε σεί ει σθη ου τε πε τραι ως ερ ρα γή σαν Ε

βραϊ ους ε πει σαν . ου τε του να ου το κα τα πε τασμα ου τε

τώννε κρω ω ών η Α να στα σις αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε

κα τά τα ερ γα αυ των ο τι κε να κα τα Σου ε με λε

τη σα αν

Δόξα καὶ νῦν, Χῦμα ἐπὶ τοῦ Ἰησοῦ.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν Θεοτόκε παρθένε μόνη ἀγνή μόνη εὐλογημένη Διὸ ἀπαύστως Σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν

Ἀντίφωνον Β

Τα δε λε γει Κυ ρι ος τοις Ι ου δαι οις ἄ λα ος μου

τι ε ποι η σα Σοι η τισοι πα ρη νωχλη σο τους τυ

φλουςσου ε φω τι σα τους λε προυςσου ε κα θα ρι σα αν δρα ον τά

ε πι κλι νης η νωρ θω σα μην ἄ λα ος μου τι ε ποι η

σα α σοι και τι μοι αν τα πε δω κα αν τι του μα α να χο

λην αν τι του υ υ δα τος ο ξος αν τι του α γα πα αν

με σταυ ρω με προ ση λω σα τε ου κε τι στε γω λοι πον και

λε σω μου τα ε θνη κα και να με δο ξα σου σι συν τω πα

τρι και τω πνευμα τι κα γω αν τοις δω ρη σω μαι ζω η ην τη αι

ω ω νι ον

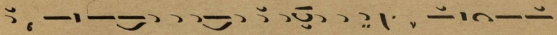
Σημε ρον του να ου το και τα πε τα σμα εις ε λεγγον ρηγνυ ται

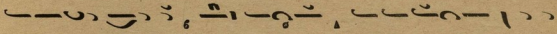
των πα ρα νο μων και τας ι δι ας α κρι νας ο η λι ος κρου

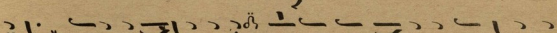
πτει δε σποτην ο ρων σταυρου ου με νον

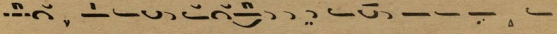
Οι νο μο θε ται του Ι σρα ηλ Ι ου δαι οι και φα ρι σαι

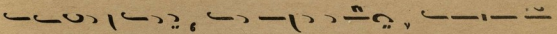

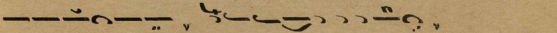

 οι **κ** ο χος ῥος των Α πο στο ο λων βε α προσυ μας **δ** I δε να ος

 ον υ μεις ε λυ σα τε **κ** ι δε α μνος **δ** ον υ μεις ε σταυ ρω σα

 τε **δ** τα φω πα ρε δω κα τε Δ αλλ ε ξου σι α ε αν του α

 νε στη **δ** μη πλα να σθε I ου δαι αι αι οι αυ το ος γαρ ε στιν **δ** ο

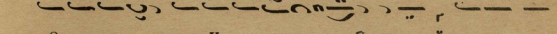

 εν θα λασση σω ωσας **κ** και εν ε ρη μω θρε ψας **δ** αυ τος ε στιν

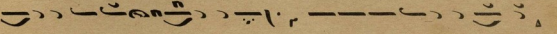

 η ζω η και το φως **κ** και η ει ρη νητού κο σμου **δ**

Δόξα και νῦν Χῦμα ἐπί τοῦ Ἰσου

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ βασιλείως τῆς δόξης ἦν ὁ Ὑψιστος μόνος διόδευσε καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλειπεν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν

Κάθισμα
Θησος **κ** Δ' Γα

 Ο τε πα ρεστης τω **κ** α ι α φα ο **δ** ε ος **δ** και πα ρε

 δο θης τω πι λα τω ω ο χρι της **δ** αι ού ρα νι αι δυ να μεις **δ**

εκ του φοβου εσαλευθησαν το τε δε και υψωθησεν
 πι του ξυλου εν μεσω δυο ληστων και ελογισθημετα α
 νομων ο αναμαρτηητος δι α το σωσαι τον ανθρωπον
 α νεξι κα κε δοξα Σοι

Εὐαγγέλιον Ε' κατά Μάρθαϊον.

Ἄρχη—Ἰδὼν ὁ Ἰούδας ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατεκρίθη

Τέλος—Τούτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ.

Ἀντίφωνον Η' ἤχος

Το αθροισμα των Ιουδαιων τω Πιλατω ητησαν τον
 σταυρωθη και Σε Κυριε Αιτιαν γαρ εν Σοι μη ευροντες τον
 υπευθυνον Βαραββαν ηλευθερωσαν και Σε τον δικαιον και τε

δι κα σαν μι αι φο νι ας εγ κλη μα κλη ρω σα με νοι αλ

λα δος αυ τεις Κυ ρι ε το αν τα πο δο μα αν των ο τι κε να κα τα

Σου ου ε με λε ε τή η σα αν

Ον παν τα φρι ισ σει και τρε μει και πα σα γλωσσαι υ

μνει Χρι στον Θε ου δυ να μιν και Θε ου σο φιαν οι Ι

ε ρεις ερ ρα πι σαν και ε δω κιναν τω χο λην και παν τα πα

θειν κα τε δε ξα το σο σαι θε ε λων η μας εκ των α νι μι ων

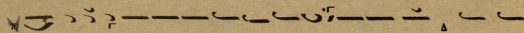
ημων τω ι δι ω αι μα τι ως φι λα αν θρω πο ος

Δόξα καὶ νῦν Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰησοῦ.

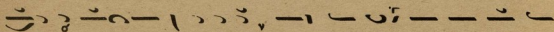
Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον Αὐτὸν δυσώπη, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀντίφωνον ΙΔ' ἤχος.

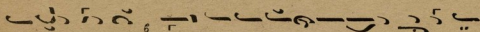
δ' δ' γ

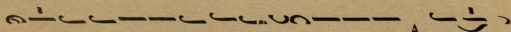
Κυ ρι ε ο των λη στην συν ο δοι πο ρον λα βων' τον εν

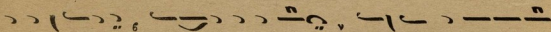
α' μα τι χει ρας μο λυ ναν τα και η μα ας συν αυ τω κα

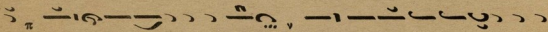
τα ριθ μη σον ως α γα θος και φι λα αν θρω πος

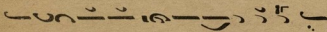
Μικραν φω νην α φη κεν ο λη στης εν τω στζυ ρω με γα λην

πι στιν ε ευ ρε μι α ρο πη ε σω θη και πρω τος πα ρα δει

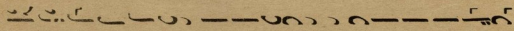

σου πυ λας α νοι ξας ει σηλ θεν ο αυ του την με τα νοι αν προ

σδε ξα με νος Κυ ρι ε δο ξα Σοι

Δόξα καὶ νῦν

Χαι ρε η δι Αγ γελου την χα ραν του κο σμου δε ξα με ε ε

νη Χαι ρε η τε κου οα τον Ποι η την Σου και κυ ρι ον και

ρε η α ξι ω θει ει σα γε νε ε ε σθαι Μη τηρ Χρι στον ου του

θε ου

Χ

Θε ου Χ

Ανάλωμα ΙΕ'

Δοξ και νυν.

Μηχοι Β' Π

Ση με ρον κρε μα ται ε πι ξυ υ υ λου ο

εν υ υ δα α α σι την γη κρε ε μα σας στε φα

α νοι ε εξ α καν θων πε ρι τι ι θε ε ται ο των Αγ

γε λω ων βα α α σι λε ε ευς ψευ δη πο ορ φι υ

θαν πε ρι βα αλ λε ε ται ο πε ρι βα λων τον ου ρα

α νων εν νε φε ε λαις Ρα πι ι σμα κα τε

δε ξα το ο εν Ι ορ δα νη ε λευ θε ρω ω σας

ο εν Ι ορ δα νη ε λευ θε ρω ω σας

ο εν Ι ορ δα νη ε λευ θε ρω ω σας

ο εν Ι ορ δα νη ε λευ θε ρω ω σας

ο εν Ι ορ δα νη ε λευ θε ρω ω σας

ο εν Ι ορ δα νη ε λευ θε ρω ω σας

ο εν Ι ορ δα νη ε λευ θε ρω ω σας

ο εν Ι ορ δα νη ε λευ θε ρω ω σας

ας τον Α δάμ ρ η λουροι οισ κ προ

ση λω θη η κ ο νυμφι ος κ της Εκ κλη σι

ας Λο ογ χη η κ ε κεν τη θη η κ ο

υι ο ος κ της παρ θε νουου προ σκυ νουμε

εν Σ υ τα πα α θη Χρι στε δει ει ξον η μι εν

και την εν δο ξον Σου Α να στα σιν

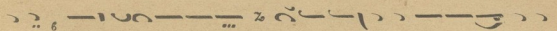
Εὐμολογικῶς

Handwritten signature

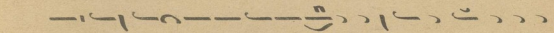
Μη ως Ι ου δαι οι ε ορ τα σωμει και γαρ το πα σχα η

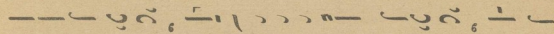
μω υ περ η μων ε τυθη Χρι στος ο Θε ος αλ εκ κα θαρω μεν ε

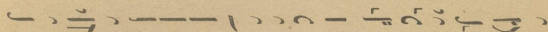
αυ τους α πο παν τος μό λυσμον και ει λι κρι νως δε η θω ω μεν

 αυτω, α να στα ο Θε ος σω σόν η μα ας ως φι λα αν θρω

 πο ος

 Ο σταν ρος Κυ ρι ε ζω η και α να στα σις υ υ παρ

 χει τω λα ω Σου και επ αυ τω ω πε ποι θε τες Σε τον

 σταν ρω θεν τα Θε ον η μων υ μνου μεν ε λε η

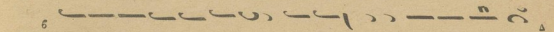

 σον ημας

Δόξα και νῦν. Χῦμα ἐπὶ τοῦ Ἰσου.

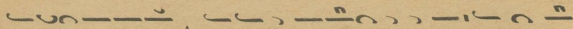
Ὁρωσά Σε χοιμάμενον Χριστὲ ἢ Σὲ κησασα ἀνεβόα: Τί ττ ξένον ὁ ὀρῶ μυστήριον
 Υἱέ μου πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις σαρκί πηγνύμενος ζωῆς χορηγέ

Κάθισμα

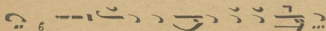
Chorus Δ'

 ξ F ξη γο ρα σας η μα σε κ της κα τα α ρας του νο μου

 τω τι μι ω Σου αι μα τι κ τω σταν ρω προ ση λω θεις κ και

τη λογη κεν τη θεις την α θα γα σι αν ε πη γα σας αν θρω

ποις Σω τηρ η μων δο ξα Σοι

Εὐαγγέλιον ἕκτον κατὰ Μάρκον

Ἀρχή—Οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν

Τέλος—Ἴνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ

Εἶτα ψάλλομεν τοὺς μακαρισμοὺς εἰς στιχ. η'.

Αὐτοῦτος Δ'

Ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου μνέσθητι ἡμῶν Κύριε ὅτον ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

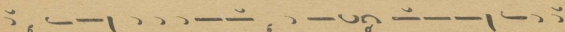
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνευματι ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

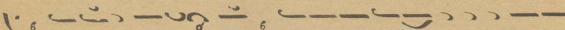
Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

κ Δι α ξυ λου ο Α δαμ κ πα ραδει σου γε γο νεν α ποι

κος κ Δι α ξυ λου δε σταυ ρου κ ο λη στης πα ρα δει σου ω κη σεν

κ ο μεν γαρ γευ σα με νος κ εν το λην η θε ε τη σε του ποι

η σαν τος κ ο δε συ σταυ ρου με νος κ θε ον ω μο λο

ο γη σέ τον κρυπτομενον καμνησθητι και ημων σωτηριεν τη βα

σι λει α σου

Μακάριοι οί πεινῶντες καί διψῶντες την δικαιοσύνην ὅτι ὑνλί χορταθήσονται

Τὸν τοῦ νόμου ποιητὴν ἐκ μαθητοῦ ὠνήσαντο ἄνομοι καὶ ὡς παράνομον Αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ βήματι ἔστησαν κραυγάζοντες σταύρωσον, τὸν ἐν ἐρήμῳ τοῖτους μανναδοτήσαντα. Ἡμεῖς δὲ τὸν δίκσιον, Ληστὴν μιμησάμενοι κράζομεν: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτηρ ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Μακάριοί οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τῶν θεοκτόνων ὁ ἔσμός, Ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἄνομον ἔπρος Πιλάτο ἔμμανῶ; ἀνακράζων ἔλεγε: σταύρωσον, Χριστὸν τὸν ἀνεύθυνον Βαραββᾶν δὲ μᾶλλον οὔτοι

ἠτήσαντο ἡμεῖς δὲ φθεγγόμεθα Ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος την φωνην πρὸς αὐτὸν Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἡ ζωηφόρος Σου πλευρὰ ὡς ἔξ Ἐδέμ πηγὴ ἀναβλύζουσα την ἐκκλησίαν σου Χριστὲ ὡς λογικὸν ποτίζει Παράδεισον ἐντεῦθεν μερίζουσα ὡς εἰς ἀρχὰς εἰς τέσσαρα Εὐαγγέλια τὸν κόσμον ἀρδεύουσα τὸν Κτίστην εὐφραίνουσα καὶ τὰ ἔθνη πιστῶς

διδασκουσα προσκυνειν την βασιλειαν σου

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται

Ἔσταυρώθης δι' ἐμὲ ἵν' ἐμοὶ πληγάσῃς τὴν ἀφροσύνην ἐκείνην τὴν πλεονάζουσαν, ἵνα κρονοῦς ζωῆς ἀβλύσῃς μοι. -οἷς ἡλίοις προσήλωσαι ἵν' ἐγὼ τῷ βάθει τῶν ποθημάτων Σου τὸ ὕψος τοῦ κράτους Σου πιστούμενος κράζω Σοὶ ζωοδότα Χριστέ

ⲛⲟ ⲭⲁ ⲕⲁⲓ ⲧⲱ ⲥⲧⲁⲛ ⲣⲱ Ⲛⲱⲧⲉⲣ ⲕⲁⲓ ⲧⲱ ⲡⲁ ⲑⲓⲈⲤⲟⲩ

δο ξα και τω σταυ ρω Σωτηρ και τω πα θειΣου

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σταυρομένου Σου Χριστέ πᾶσα Κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε τὰ θεμέλια τῆς γῆς ἔδονεῖτο φόβῳ τοῦ κράτους Σου φωστῆρες ἐκρύπτοντο καὶ τοῦ ναοῦ ἑρράγη τὸ καταπέτασμα. Τὰ

ⲛⲟ ⲭⲁ ⲕⲁⲓ ⲧⲱ ⲥⲧⲁⲛ ⲣⲱ Ⲛⲱⲧⲉⲣ ⲕⲁⲓ ⲧⲱ ⲡⲁ ⲑⲓⲈⲤⲟⲩ

ὄρη ἐτρόμαξαν, καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν καὶ Λησὶς ὁ πικρὸς κραυγαῖς Σοὶ συνῆ

ⲛⲟ ⲭⲁ ⲕⲁⲓ ⲧⲱ ⲥⲧⲁⲛ ⲣⲱ Ⲛⲱⲧⲉⲣ ⲕⲁⲓ ⲧⲱ ⲡⲁ ⲑⲓⲈⲤⲟⲩ

μιν Ὑψωτῆρ το μνη σθη τι

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ἡμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ σταυρῷ διάρρηξας Κύριε καὶ λογισθεὶς ἐε τοῖς νεκροῖς τ' ἵν' ἐκείσε τύραννον ἔδησας ἄνακτος ἀπαντας ἐκ δεσμῶν θανάτου τῇ ἀναστάσει Σου δι' ἧς ἐφωτίσθημεν φιλόνηθρονε Κύριε καὶ βοῶμέν Σοι: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτῆρ ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολλὸς ἐν τοῖς οὐρανοῖς

Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ σταυρῷ καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεὸς τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε Ληστοῦ τὴν μετάνοιαν καὶ ἡμῶν παράσχου μόνε φιλόνηθρονε τοῖς πιστεὶ λατρευούσαι Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ βοῶσί Σοι: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτῆρ ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Λόξα Πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ Ἅγιον ὁμοφώνως οἱ πιστοὶ δοξολογεῖν ἀξίως ἐξώμεθα μονάδα θεότητος ἐν τρισὶν ὑπάρχουσιν ὑποστάσεσιν ἀσύγγυτον μένουσας ἀπλὴν ἀδιαίρετον καὶ ἀπόσιτον.

δι ης ἐκλυτρομεθα του πυροσ της κολασεως

Καὶ νῦν.

Τὴν Μητέρα Σου Χριστέ τὴν σαρκὶ ἀσπύτως τεκοῦσάν Σε καὶ Παρθένον ἀληθῶς καὶ μετὰ τόκον μείναςαν ἄφθορον Ἀδτήν Σοι προσάγομεν εἰς πρεσβείαν δέσποτα πολυέλεε, πταισιυάτων συγγώρησιν δωρήσασθαι πάντοτε τοῖς κραυγάζουσι: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου

Ἄχος Δ' Ἄω

β Δι ἐμεριισαν το δ τα ι μα τι α μου ε σα τοις δ

καεπιτ' ι μα τισ μον μου η ε βα λον κλη

ρο ον

Εὐαγγέλιον Ζ' κατὰ Ματθαῖον

Ἀρχὴ—Ἐλθόντες οἱ στρατιῶται

Τέλος—Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος

Ε.τα ψαλμὸς Ν' ἐλέησον με ὁ Θεός.

Εὐαγγέλιον Η' κατὰ Λουκᾶν

Ἀρχὴ—Ἦγοντο τὸν Ἰησοῦν—Τέλος—Ὁρῶσαι ταῦτα

Τριώδιον οὐ ἢ Ἀκροστιχίς «Προσάββατόν τε»

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ

ᾠδή ε΄ ἤχος β΄ ὁ Εἰρημὸς

Αἰσῶς

Προς Σεορ θρι ἰζω τον δι ευ σπλα γχνι αν Σε αυ τον

τω πε σο ον τι κέ νωσαν τα α τρεπτως και μεχρι πα θων α πα

θως υ πο μει ναν τα λο γε θε ου την ει ρη νην πα ρα σχου

μοι φι λα ανθρω πε *(A/s)* *Δοξα*

Ρυφθεντες πο δας και προ κα θαρ θε εν τες μυ στη ρι ου

με θε ε ξει του θει ου νυχρι στε σου οι υ πη ρε ται εκ

Σι ων ε λαι *WW* νος με γα προς ο ρος συν α νη ηλ θον υ

μουν τες Σε φι λα ανθρω ω πε ε *Κωνσ*

Ο ρα τε ε φης φι λαι μη θρο ει σθε νυν γαρ ηγ γι κεν

ω ρα λη φθη ναι με κταν θηναι χερ σιν α νο μων παν τες δε

σκορ πι σθη σε σθε ε με λιπον τες ους συν α ξω κη
 ρυξαι με φι λα ανθρω ω πο ον

Καταβασία.—Πρὸς Σὲ ὀρθρίζω,—Εἶτα τὸ Κοντάκιον,

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν Ἀὐτὸν γὰρ κατείδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν: Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, Σὺ ὑπάρχεις ὁ υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Ὁ οἶκος

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἢ ἀμνὸς θεωροῦσα πρὸς σφαγὴν ἐλκόμενον ἠκολούθει ἡ μήτηρ Μαρία τρυχομένη μεθ' ἑτέρων γυναικῶν ταῦτα βοῶσα: Ποῦ πορεύει τέκνον; Τίνος χάριν τὸν τραχὺν τοῦτον δρόμον τελεῖς; Μὴ ἕτερος γάμος πάλιν ἐστὶν ἐν Κανᾷ; Κακεῖ νῦν σπυδεῖς ἵα αὐτοῖς τὸ ὕδωρ οἶνον ποιήσης; Συνέλθω Σοι Τέκνον; Ἡ μείνω Σοι μάλλον; Δός μοι λόγον λόγε; Μὴ σιγῶν παρέλθης με ὁ ἀγνὴν τηρήσας; με; Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ υἱὸς καὶ Θεὸς μου

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ τὰ ἅγια καὶ φορικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελούμεν τοὺς ἐμπυσμῶν τὰ ραπίσματα τὰ κολαφίσματα τὰς ὕβρεις τὴν γλεύην τὴν πορφυρῶν γλαιάν τὸν κάλαμον τὸν σπόγγον τὸ ὄξος τοὺς ἥλους τὴν λόγχην καὶ πρὸ πάντων τὸν σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον ἅ δι' ἡμᾶς ἐκὼν κατεδέξατο. Ἐτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ σωτήριον ἐν τῷ σταυρῷ ὁμολογίαν,

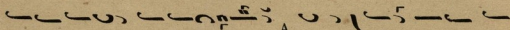
Στίχοι εἰς τὴν σταύρωσιν

Ζῶν εἰ Θεὸς Σὺ καὶ νεκρωθεὶς ἐνξύλῳ ὦ νεκρὸ γυμνὸ καὶ Θεοῦ ζῶντος λόγε

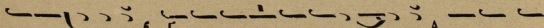
Στίχοι εἰς τὸν εὐγνώμονα ληστὴν

Κεκλεισμένας ἦνοιξε τῆς Ἐδέμ πύλας, βαλὼν ὁ ληστὴς κλεῖδα τὸ Μνήσθητι μου Τῇ ὑπερφρεῖ καὶ παναπειρῶ Σου εὐσπλαχνία Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς Ἀμήν

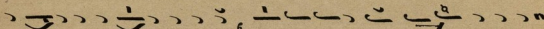
Ὁδὴ ἡ' Ὁ Εἰρημὸς

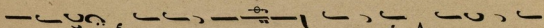
Στη λην κα κι ας αν τι θε οι παι δες θειει οι οι πα

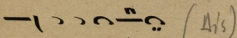
ρε δειγ μα τι σαν κα τα Χρι στου δε φρου ατ το με νοι α νο μον

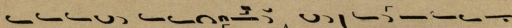
συν ε δρι ον βου λευ ε ται κε να κτει ναι με λε τα τον ζω ης κρατουου

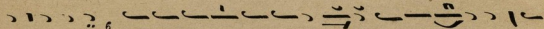
τα πα λα μη κ ον πα σα κτι ι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα

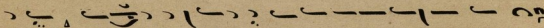
εις τους αι ω νας

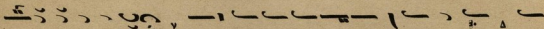
Α πο βλε φαρων μα θη ται αι νυν υ πνον ε ε φης Χρι στε

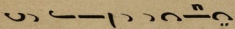
τι να ξα τε εν προ σευ χη δε γρη γο ρει τε πει ρα σμω μηπως ο

λη σθε και μα λι στα Σι ι μων τω κρα ται ω γαρ μει ζων πει

ει ρα γνω θι με Πε τρε ον πα σα κτι ι σις ευ λο γει δο

ξαου σα εις τους αι ω νας

Handwritten signature or note at the bottom of the page.

Πέτρος τῷ Χριστῷ

Βέβηλον ἔπος τῶν χαλιέων οὐ ποτε προσήσομαι δέσποτα σὺν Σοί θανοῦμαι ὡς ἐν-
γνώμων κἀν οἱ πάντες ἀρνήσονται Ἐβόησε Πέτρος. Οὐ σὰρξ. οὐδὲ αἷμα ἀλλ' ὁ Πατήρ Σου
ἀπεκάλυψέ μοι Σὲ Ὅν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ κτλ.

Χριστὸς τῷ Πέτρῳ

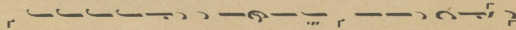
Βάθος Σοφίας θεϊκῆς καὶ γνώσεως οὐ πᾶν ἐξηρεύνησας. Ἄβυσσον δέ μου τῶν κρι-
μάτων οὐ κατέλαβες ἄνθρωπε ὁ Κύριος ἔφη Σὰρξ οὐκ ἔχων μὴ καυχῶ ἀρνήσει γὰρ μ-
 τρίτον. Ὅν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ κτλ.

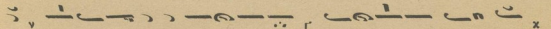
Καὶ πάλιν ὁ Χριστὸς τῷ Πέτρῳ

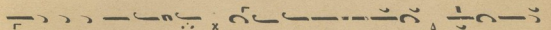
Ἄπαγορεύεις Σίμων Πέτρε ὅπερ πείσει τάχος ὡς εἰρηται. Καὶ Σοὶ παιδίσκη μία
θάπτον προσελθοῦσα πτοήσει σε. ὁ κύριος ἔφη) Πικρῶς δακρῦσας ἔξεις ὁμῶς εὐύλατον με
ὄν πᾶσα κτίσις.

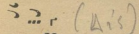
Ἄποδμεν ἠχοδομεν ἡ Σιμων παιδίσκη
Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα

Ῥδὴ Θ' ὁ Εἰρημός

 Ῥ Την τι μι ὦ τε ε ραν των λε ρου βιμ Ῥ και εν δο ξο τε

 ρανδῆ α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ Ῥ την σ δι α φθο ρως ῆ

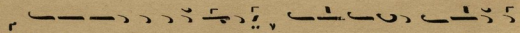
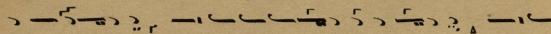
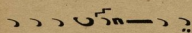

 θε ον λο γον τε κου σαν ῆ την ον τως θε ο το κονδῆ Σε με γα λυ

 νο μεν Ῥ (Δ'is)

Ὀλέθριος σπεῖρα θεοστρυγῶν πονηρευομένων θεοκτόνων συναγωγῇ ἐπέστη Χριστὲ
Σοι καὶ ἄδικον ὡς εἶλε τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων ὄν μεγαλύνομεν
Νόμον ἀγνοῦντες οἱ ἀσεβεῖς προφητῶν φωνάς τὲ μελετῶντες διακηνῆς ὡς πρόβατον
εἶλκον Σὲ τὸν δεσπότην πάντων ἀδίκως σφαγιάσαι ὄν μεγαλύνομεν
Τοῖς ἔθνεσιν ἔδδοτον τὴν ζωὴν σὺ τοῖς γραματεῦσιν ἀναρεῖσθαι οἱ ἱερεῖς παρέσχον
πληγέντες κακία αὐτοφθόνῳ τὸν φύσει ζωοδότην ὄν μεγαλύνομεν.

Ῥν ἠχοδομεν ἡ Σιμων παιδίσκη
ἡ θ' Ῥ
Τὴν κυριότητα ἡσ ὡς κρῖσιμον φυδμιόν.

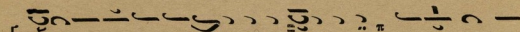
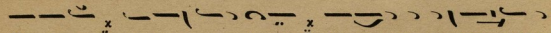
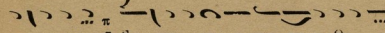
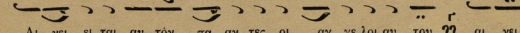
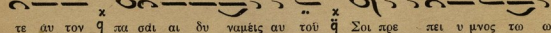

Ἱερεὺς
Ἐξαποστειλάριον

 ἦ Τον λη στην αυ θη με ρο ονδ του πα ρα δει σου η ξι ω

 σας Κυ υ ρι ε ἦ κα μέ τω ξυ υ λω ω του σταυρουδ φω τι

 σο ον και σω σονμε

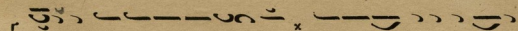
Εὐαγγέλιον Θ' κατά Ἰωάννην.

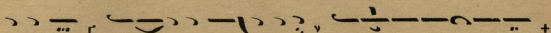
Ἀρχὴ—Ἐιστήκεσαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ

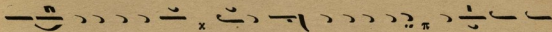
Τέλος—Ὀφρονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν

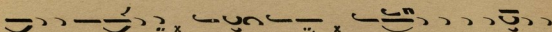

 ἦ Πα σα πνο η αἰ νε σα α τω τον Κυ ρι ι ον ρ αι νει τε τον

 Κυ ρι ον ρ εκ των ου ρα νων ρ αι νει ει τε αυ τεν εν τοις

 υ ψι ιστοις ρ Σοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ω

 Αι νει ει ται αυ τον πα αν τες οι αγ γε λοι αυ του ἦ αι νει

 τε αυ τον ρ πα σαι αι δυ ναμεις αυ του ρ Σοι πρε πει υ μνος τω ω

 Θε ω

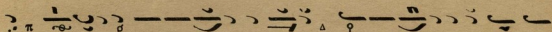

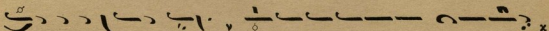

 77 Δυ ο και πό νη ρα ε ποι η σεν 9 ο πρω το τοκος (Υ ος μου

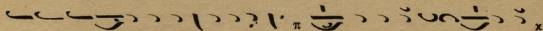

 Ι σρα ηλ 77 ε με ε εγ κα τε λι πεν 8 πη γην υ δα τος ζω ης 9

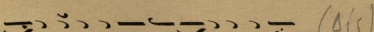

 και ω ρυξεν ε αυ τω 9 φρε αρ συν τε τρι με ε νον 9 ε με ε πι

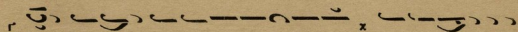

 ξυ υ λου ε σταυρω σε 9 τον δε Βα ραβ βαν 9 η τη σα το και α πε λυ υ

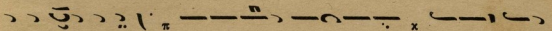

 σεν 9 ε ξεστη ο ου ρα νος ε πι τουτω 9 και ο η λι ι ος τας α

 τι ι νας α πεκρυ ψε 8 Συ δε Ι σρα ηλ ουκ ε νε τρα πης 9

 αλ λα θα να τω με πα ρε δωκας 9 α φεσαντοις πα τερ α γι ε 9

 ου γαρ οι δι 8 σι τι ε ποι η σαν

 77 Εκα στον με λος της α γι ας Σου σαρκος 9 α τι μι αν δι η

 μας υ πε μει ει νε 9 τας ακυ θας η κε φα λη 9 η ο ψις τα

εμ πτυσμα τα $\dot{\eta}$ αι σι α γο νες τὰ ρα πι σμα α π τα η το στο μα την

εν ο ξει κε ρα σθη σάν χο λήντη γευ σει $\dot{\eta}$ τὰ ω τα τας δυο

σε βει εις βλα σφη μι ας $\dot{\eta}$ ο νω τοστην φραγ γε λω σιν και

η χειρ τον κά λα μον η αι του ο λου σω μα τος εκ τα σεις εντω σταυ

ρω $\dot{\eta}$ τα αρ θρα τους η λους $\dot{\eta}$ και η πλευ ρα την λο ό ογ χην η

ο πα θων υ περ η μων και πα θων ε λευ θε ρω ω σας η μας $\eta\eta$

ο συγ κα τα βας η μιν φι λαν θρω πι ι α η και α νύ ψω σας

η μας πάν το δυ να με Σω τηρ ε λε η σον η μας

$\eta\eta$ Σταν ρω θεντος Σου Χρι στε $\dot{\eta}$ πα σά η Κτι σις βλε ε που σα

ε τρε ε με $\dot{\eta}$ τα θε με λι α της γης δι ε δο νη θη σαν $\dot{\eta}$ φο βω

του κρατους σου π Σούγαρ υ ψω θεν τος ση με ρον γε νος Ε βραι αι ων

α πω λε ε το η του να ου το κα τα πε τα σμα δι ερ ρα γη

η δι χως η τα μνη μει α η νε ω χθησαν η και νε κροικ των τα

α φων α νεστη η σαν η ε κα τον ταρ χος ι δων το θαν μα ε φρι ξε η

πα ρε στω σα δε η Μη τηρ σου ε βο α θρη νω δου σα μη τρι

κως η πώς μη θρη νη σω η και τα σπλα αγχνα μου τυ υ ψω η

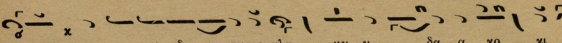
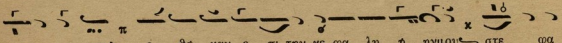
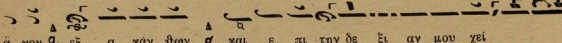
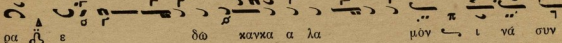
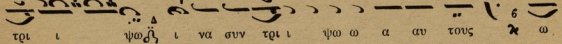
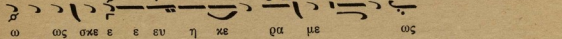
ο ρω σα σε γυ μνον η ως κα τα κρι τον εν ξυ υ λω κρε μα με ε

νον η ο σταν ρω θεις και τα φεις η και α να στας εκτων νε κρω η

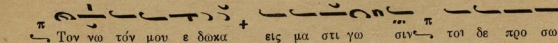
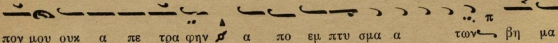
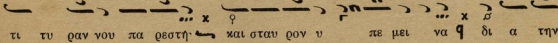
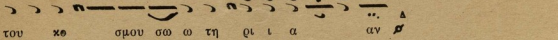
Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι

Δόξα ~~και γω~~

π Ε ξε δυ σα αν με τα ι μα α τι ι α

 α μοι και ε νε δυ σα αν με χλα μν υ δα α κο κι

 νην ε θη καν ε πι την κε φα λη η ηνμου στε φα

 α νον ε α κάν θων και ε πι την δε ξι αν μου χεί

 ρα ε δώ κανκα α λα μόν ι νά συν

 τρι ι ψω ι να συν τρι ι ψω ω α αυ τους ω

 ω ως σκε ε ε ευ η κε ρα με ως

Καὶ νῦν ἤχ πλ β'

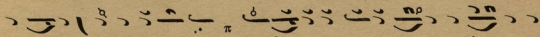

 π Τον νό τόν μου ε δωκα + εις μα στι γω σιν τοι δε προ σω

 πον μου ουκ α πε τρα φην α πο εμ πτυ σμα α των βη μα

 τι τυ ραν νου πα ρεστη και σταν ρον υ πε μει να δι α την

 του κθ σμου σω ω τη ρι ι α αν

Εὐαγγέλιον Ι' Εἶτα Σοὶ δόξα πρόκει. Εἶτα Συναπτὴ μεθ' ἣν ΙΑ' Εὐαγγέλιον Εἶτα τὰ ἀπόστιχα.

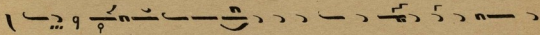
Ἦχος α'

Ἀποστολὴ

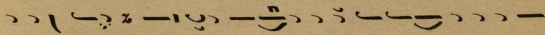
Πάσα ἡ κτίσις ἠλλοιοῦτο φοβῶ θῆωρου σε ασε^π εν σταυρω

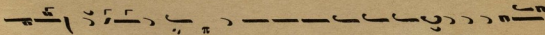
κρεμαα με ενον Χριστε ο ηλιος εσκοτιι ξεε

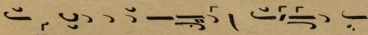
το ο Δ και γης τα θεμελια σου νεε τα αραα

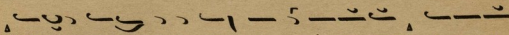
τε τοο τα παντα σου νεε παασχον τω τα πααντα α κτι

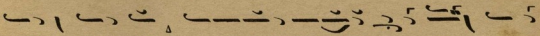
ι σααν τι ο εκουσιως διημας υψυποομαι

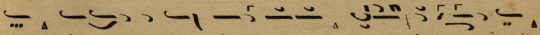
νας Κυριι εδοο ξαα Σοι

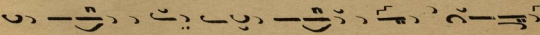
Αλα οσδου σε βη ης και παραα νομος ι να τι

μελετα κενα ι να τι την ζωην των απααν

των θανατωκατε διικασε μεγαθα αυμα

οτι ο κτιστητου κοσμου εις χιρας ανων παραδιι

δο ται και ε πι ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι

λα αν θρω πος ι να τους εν Α δη δε ε σμω ω

τας ε λευ θε ρω ω ση κρα ζο ο ον τας μα κρο θυ

με Κυ ρι ι ε ε δο ξα α Σοι

Ση με ρον Σε θε ω ρου σα η α μεμπος παρ θε

νος εν σταυ ρω λο γε α ναρ τω με νον ο

δυ ρο με νη μη τρω α σπλα χνα ε τε τρω το την καρ δι ι

αν πικρως καλ στε να ζου σα ο δυ νη ρως εκ βα θους ψαλι πα

ρει ας συν θρι ξι κα τα ξαι νου σα κα τε τρυ χε το δι

ο και το σιηθος τυλτου σα α νε κρα γε γο ε ρως οιο μοι

φει ον τε κνον οι μοι το φως του κο σμοι τι ε δυς εξ ο

φθαλμω μου ο α μνοσο του θε ου θεν αι στρα τι αι

των α σω ματων τρο μω συν ει χον το λε γουσαι α και τα λη

πτε δο ξα οι

Δ F πι ξυ λου βλεμου σα κρε μα με νον Χρι στε Σε τον παν των

κτιστην και θε οι η σε α σπο ρως τε κου σα ε βο

α πι κρωσ υι ε μου που το κάλ λος ε δυ της μο ρφης

Σοι ου φε ρω κα θο ραν Σε δι κως σταν ρου με νον

πεν σον ουν α να στη θι ο πως ι δω κα γω Σου την εκ νε

κλων τρι η με ρον ε ξα α να α στα α σιν

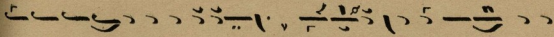

Δόξα ἤχος πλ. δ'

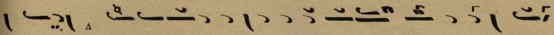

ὁ Κυ ρι ε α νάι βαι νον τος Σου εν τω στάν ρω
 φο βος και αι τρώ ο ο μο ος ε ε πε ε πε σε τη κτι
 ι σει και την γην μεν ε κω λυ υ ες κα τα πι ει ει ντου
 στάν ρουουν τά ας Σε τω δε Α δη ε πε τρε ε πες κα υ να πέ
 πειντους δε σμι ι ους εις α να γεν εν νη η σινβρο των
 Κρι τα ζωντων και νεκρων ζω ην ηλ θες πα ρα σχειν και ου
 θά α νά α τον φι λαν θρω πε δό ο ξα α Σοι

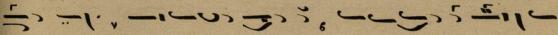

Καί νῦν ἤχος λφ, δ'

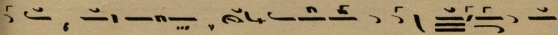

ὁ Η δη θα πτε ται κα λα μοσ ρ α πο φα α σε ως
 Δ πα ρα κρι τών α δι κων και Ι η σουσ δι κα ε ξε ται

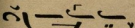

 και κα τα κρι ι νε ταισταυρω και πασχει η κτι ι

 σι ις εν σταυρω κα θω ρώ ω σα τον Κυ ν ρι

 ον αλλ ο φυσει σω μα τος δι ε με ε ε πα

 α σχων α γά α θε Κυ ρι ε δο ξα α Σοι

 οι οι

Είνα—:Αγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι.—Τρισάγιον.

Εἶτα τὸ Ἄπολυτίμιον.

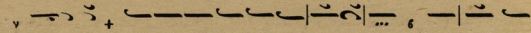
Ἐξηγόρασας ὑμᾶς ἴδε σελ.

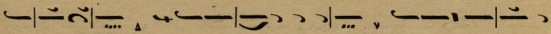
καὶ ἀπόλυσις

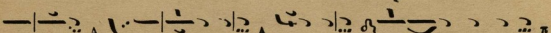
ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Μετά τήν Α' ὄραν ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα

(Σωφρονίου Πατριάρχου ἀθανάτου Ἱεροσολύμων †640) πλ δ'

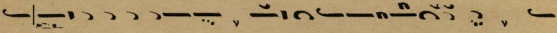

 Ση με ρον του να ου το κα τα πε τα σμα η εις ε λεγ

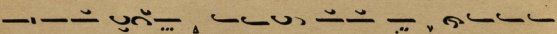

 χον ρη γνυ ται των πα ρα νο μων και τας ι δι ας

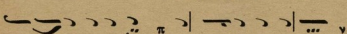

 α κτι νας ο η λι ι ος κρου πτει Δ Δε σπο ο την ο ρων ρ

 σταυ ρου με νον

"Ἴνα τι ἔφρουξαν ἔθνη και λαοὶ ἐμελέτησαν κενὰ

 ως προ βα τον ε πι σφα γην η χθης Χρι στε ε βά σι λευ και

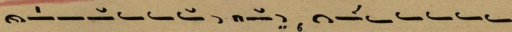

 ως α μνος α κα κος προ ση λωθης τω σταυ ρω δι α τας α

 μαρ τι ας η μων φι λα αν θρω ω πε

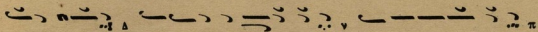
Δόξα και νῦν. Τοῖς συλλαβοῦσι Σὲ παρανόμοις ἴδε ὑνώτέρω. *Ἀντίφωνον Ζ' σελ 72

Ἡ προφητεία ὁ Ἀπόστολος τὸ Εὐαγγέλιον

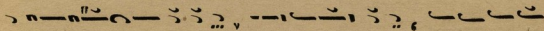
Ῥωα Γ'. Μετὰ δὲ τὸ Θεοτόκε Σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ψάλλομεν τὰ ἑξῆς. πλ.δ'. λίαν γοργῶς.

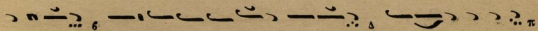
Διὰ τὸν φοβὸν τῶν Ἰουδαίων καὶ οὐ φιλοῦς σου καὶ ὁ πη

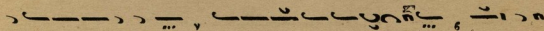
σι ὁ ὄν Πέτρος δὴ ἠρνήσατο Σε Κυριε δὴ καὶ ὁ δυρομενος θ

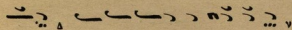
ου τως εβουοα δὴ τῶν δακρυῶν μου καὶ μηπαρασι

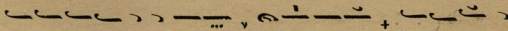
ὠπησῆς καὶ παγαφυλαξαίτην πιστινδὴ οἱ κτιι ἰρμον θ

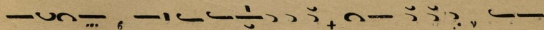
καὶ οὐκ εφυυλαξα δὴ καὶ ἠμωντην μετὰ νοι ἀν καὶ οὐ τῶ

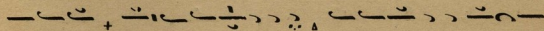
δεξιαδὴ καὶ ελε ἠσον ἠμαςδὴ

Προ τοῦ τιμιου σου Σταυρου δὴ στρατιῶ των ἐμπαζον των

Συ Κυριε καὶ νοε ραιστρατιαι κατεπληττον το δὴ ανε

δησω γαρ στεφανόν υβρεεως δὴ οτην γην ζωγραφησας τοις

αν θε σιν δ και την χλαι ναν χλευ α ζο με νος ε φο ρε σας λ ο νε

φε λαις πε ρι βιλ λων δ το στε ρε ω μα λ τοι αυ τη γαρ οι κο

νο μι α λ ε γνω σθη Σου η ευ σπλα χνι α δ α νε ξι κα κε η

και ρι λαν θρω ω πε δ

π Ε ελ κο με νος ε πε σταυρου η ου τως ε βο ας κ α

ρι ε η Αι α ποι ον ερ γον θε λε τε με

σταυ ρω σαι αι Ι ι ου δαι αι οι η

ο ο τι ι τους πα ρα λυ του ους υ μω ον συν

ε σφι ι ιγ ξα η ο ο τι ι τδύς νε κρους ως εξ υ πνου

α νε ε ε στη η η σα η αι μορ ουν ι α σα μην χα

να ναι α αν η λε ε η σα ρ Δι σ ποι ον ε
 ερ γον θε λε τε ε με φο νευ σαι αι Ι ου δαι
 οι ρ α αλ ο ψε ε σθε εις ον νυν εκ κεν τα
 τε Χρισ ον πα ρα νο μοι οτ οι

Ἦρα Ϛ ἦχ, πλ. δ'.

Τάδε λέγει Κύριος ἴδε ἀνωτέρω. σελ. 79 Οἱ νομοῦται τοῦ Ἰσραὴλ ἴδ. σελ. 80.

Δόξα καὶ νῦν πλ. Α.

Δευ τε χρι στο φο ο ροι λα οις ϩ κα τι δω μεν τι ου νε
 βου λευ σα το ϩ Ι ου δας ο ο προ ο δο ο τρς ϩ συν
 ε ρευ σιν α νο μοις ϩ κα τα του Σω τη η ρος η μων ϩ Ση με ε
 ρον ε νο χον θα να τυ ϩ τον α θα να τον λο γον ϩ πε ποι η καν ϩ

καὶ πῆλα αὐτῶν προδόντες, ἐν τῷ πῶν κρᾶνιστῆρ ἐστῶσαν ῥοσαν ῥ

καὶ ταῦτα πᾶσιν ῥο Σωτῆρη μὲν ἐλεγεῖν ῥο ἀφ᾽ ἐντοῖς πατρῶ

ἀγιεῖ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν τὴν ὁπῶς γινώσκοντες

θνήσκοντες ἐκ νεκρῶν μου ἀνάστασιν ῥο

Ἡ προφητεία Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τὸ : δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς.

ᾠδα Θ'

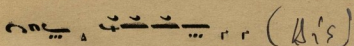
Ἦχος. βαρῦς,

Θαμβοσὴν ἠνκατιδεῖν τὸν οὐρανὸν καὶ γῆν ποιῆ

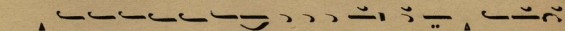
ἠὲν ἐπισταυρῶν κρεμαμένον ἠηλιονσκοτιθῆενται

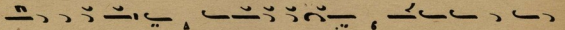
τὴν ἠμερᾶν δὲ πάλιν εἰς νύκτα μετέθουσαν καὶ τὴν γῆν ἐκ

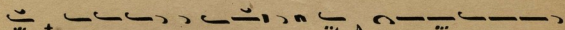
ταφῶν ἀναπέμψουσαν σῶματα νεκρῶν μεθῶν προσκυνοῦ

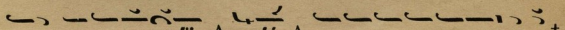

 μεν Σε σὺ σωσον ἡ μας ᾠ

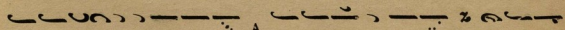
Στιγ. Διμερίσαντο τὰ ἱμάτια μου ἑαυτοῖς. ἤχ. β' γοργῶς.

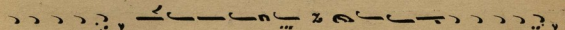

 Ο τε τῶ σταυ ρῶ προ ση λω σάν πα ρα νο μοι τον Κυ ρι

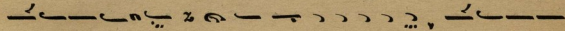

 ο ο ον τῆς δε ξης ε βο ασπροσαν τους τι υ μας ε λυ πη

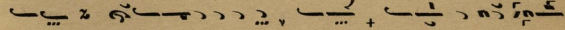

 σά ἡ εν τι ι νι παρ ὠ ρι σα προ ε μου τις υ μας ε

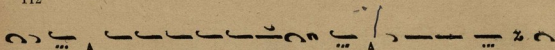

 ρυ σά το εκ θλι ψε ως Και νυν τι μοί αν τα πο δι δο τε

 πο νη ρα αν τι ι α γα θων αν τι στου λου πυ ρος σταν ρω με

 προση λω σα τε αν τι νε φε λης τα φον μοι ω ρν υ ξά τε

 αν τι του μα νά χο λην μοι προ ση νε γκα τε αν τι του υ

 δά τος ο ξος με ε πο τι σατε λου πον κα λω τα ε

θνη η κα και να με δο ξα σου σι συν τω πα τρι και

α γι ι ω πνευ μα τι (A'is). Το τέλος κατ'β' οδοντος.

Σημ. τό τέλος ψάλλει ο β'. χορός

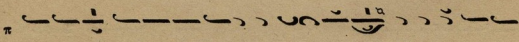
Είτα δόξα και νυν ήχ πλ. β',

είτα ο 'Αναγώστης' στάς εις τό μέσον του ναού, απαγγέλλει εκφώνως τό > Σήμερον κρεμάται > έπειτα οί χοροί ψάλλουσιν άμειβαδόν τούτο κατά τό μέλος τό έν σελίδι 90 τής μεν' Πέμτης.

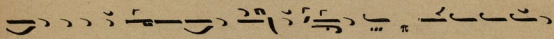
Εξωερινός

Μετά δέ τήν απόλυσιν τών όρών, λέγομεν τόν «Προοιμακόν» Είτα τό: Κύριε εκέκραξα ήχ. Α' και φάλλομεν τά έξής ίδε άνωτέρω. Πάσα ή κρίσις. Λαός δυσσεβής. Σήμερον Σε θεωροόσα. 'Επί ξύλου βλέπουσα.

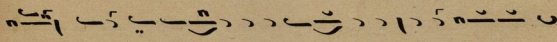
Δόξα Παντί: Ω δωδ ή σαράραμασ αναμνη
Δόξα και νυν. Σεργίου Λογοθέτου.

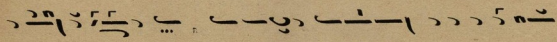
Φ) βε ρον και πα ρα δσ ξιν μυ στη ρι ον ση με ε ρον ε νεο

γου με ε νον κα α θο ρα α τα' ο α να φησκρα

α τει ει ται δεσ μει ται ο λυ ω ων το ον Α δαμ τη

ης κα τα α α ρας ο ε τα ζων καρ δι ι ά ας και αι νε

φρους α δι ι κως ε τα ά ζε ε ε ται ειρ κτη κα τα κλει ε
 ε ται ο την α βυσ σον κλει σας πι λα τω πα ρι στα α

ται ω τρο ο μω πα ρι ι στα αν ται ου ρα νων αι
 δυ να αμεις ρα πι ξε ται χει ρι του πλα σμα το ος ο ο πλα

στης ξυ λω κα τα κρι ι νε ε ται ο κρι νων ζω ων τας και αι

νε ε ε κρους τα φω κα τα κλει ε ε ται ο κα θάι ρε της του Α

α δοι ο παν τα φε ρων συμ πα θως και παν τας σω σα ας τη ης

α α ράς α νε ξι κα κε Κυ υ ρι ε δο ξα Σοι

Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου «Φῶς Ἰλαρόν», Ἀναγνώσματα κτλ.

Εἰς τὸν στίχον. Προσόμοια. ἦχ. β΄,

40 Ἐπιπέμπός

Δ
 Ω ο τε εκ του ξυλου Σε ε νε κοον ο Α ρι μα θει ας κα
 θει λε την των α παντων ζω ην ημνη και σιν δο νι ΣεΧριστε ε
 κη η δε ε ευ σε και τω πο θω η πει γε το καρ δι α και χει ει
 λη σω μα το α κη ρα τον σου πε ρι πτυ υ ξα ασθαι ο μως
 συ στελ λο με νος φο βω και χαιρων α νε βο α Σοι δο ο ξα τη
 συγ κα τα βα σει σου φι λανθρωπε

Στίχ. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπεια ἐνεδύσατο ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμι καὶ περιζώσατο.

Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ, ὑπὲρ ταῦ παντὸς κατετέθη ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντὸς, Ἄδης ὁ παγγέλαστος ἰδὼν Σε ἔπηξεν. οἱ μογλοὶ συνετρίβησαν, ἐθλάσθησαν πύλαι, μνήματα ἠνοιχθήσαν, νεκροὶ ἀνίσταντο τότε ὁ Ἄδμ εὐχαρίστως χαιρων ἀνεβόα Σοι δόξα τῇ συγκαταβάσει Σου φιλάνθρωπε.

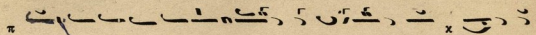
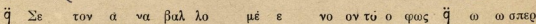
Στιχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

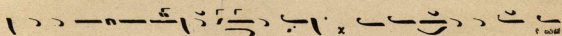
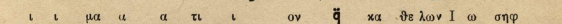
Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ σαρκικῶς θέλων συνεκλείσθη ὁ φύσει, τῇ τῆς Θεότητος μένων ἀωερίγραπτος καὶ ἀδιόριστος, τὰ θανάτου ἀπέκλεισας ταμεῖα καὶ Ἄδου, ἅπαντα ἐκένωσας, Χριστὲ βασιλεία τύτεξ αἰ τὸ σάββατον τοῦτο θείας εὐλογίας καὶ δόξης καὶ τῆς Σῆς λαμπρότητος ἡξίωσας.

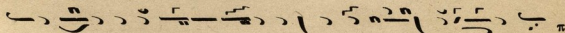
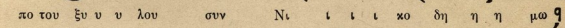
Στ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

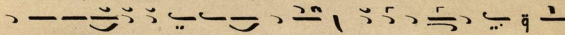
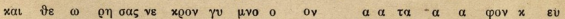
“Ὅτε αἱ δυνάμεις Σὲ Χριστὲ, πλάνον ὑπ’ ἀνόμων ἐώρων συκοφαντούαενον ἔφριττον τὴν ἄφατον μακροθυμίαν Σου καὶ τὸν λίθον τοῦ μνήματος χερσὶ σφραγισθέντα αἷς Σου τὴν ἀκήρατον πλευρὰν ἐλόγγευσαν. Ὅμως τῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ χαίρουσαι ἐβόων σοὶ δόξα τῇ συγκαταβάσει Σου φιλ’ ἄνθρωπε.

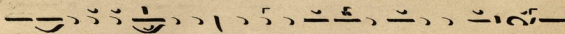
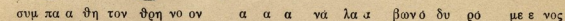
Δόξα καὶ νῦν ἡγ. πλ. Α΄

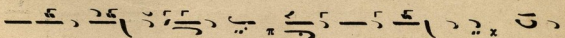
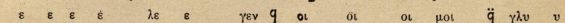
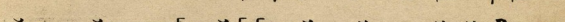
π x
 ᾗ Σε τον ἀ να βαλ λο μέ ε νο ον τό ο φως ᾗ ω ω σπερ

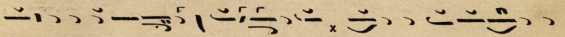
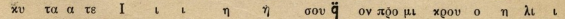
 x
 ι ι μα α α τι ι ον ᾗ κα θε λων Ι ω σηφ

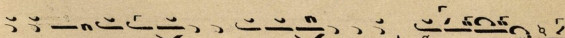
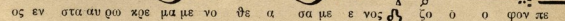
 π
 πο του ξυ υ υ λου συν Νι ι ι ι κο δη η η μω ρ

 ᾗ
 και θε ω ρη σας νε κρον γυ μνο ο ον α α τα α α φον κ ευ

 συμ πα α θη τον θρη νο ον α α α νά λα τ βωνό δυ ρό με ε νος

 π x
 ε ε ε ε λε ε γεν ρ οι οι οι μοι ᾗ γλυ υ

 x
 κυ τα α τε Ι ι ι η ῆ σου ᾗ ον πρό μι κρον ο η λι ι

 Δ
 ος εν στα αυ ρω κρε μα με νο θε α σα με ε νος Δ ζο ο ο φον πε

ρι ε βα λε ε το ρ και η γη τω φο ο βφ ω

ε ε κυ μαι αι αι νε ε ε το και δι ερ ρη η η γνυ υ το

να ου ου το ο κα α τα α πε ε ε ε τα α α σμα ρ αλλ

ι δου ου νυ υν βλεπω ω Σε δι ε με ε ε κου ου σι ι ι ι ως υ

πελ θο ον τα θα να α τον ρπω ως Σε ε κη δε ε

ευ σω ω θε ε μου ρ η πω ως σιν δο ο

σι ιν ει λη η σω ρ ποι αις χει ρι δε προς ψα α

α αυ σω το σον α κη η η ρα α τον σω ω μα ρ η

ποι α ασμα α τα α με ελ ψω τη ση η ε ξο ο δω ω

οι κτι ι ιρ μον ρ με γα λυ νω ω τα πα ρ α θη η

Σου ἡ ὑμνο λο γω ω και αι τη ην τα φη ην Σου ῥ ουν

τη α να στα α σει κραυ γα α ζων ῥ Κυ ρι ε

Δο ξα Σοι οι οι οι οι ῥ

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ

Ἦχος β'

Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη με

νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου υ

Δεξιά

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου κα θε λων το

αχραντόν Σου σω ω μα α σιν δο νι και θι ρα ει λησας και α

ρω ω μα σιν εν μνη μη τι και νω κη δευσας α πε θε το

Ἀπόστολος Δόξα

Ο τε κα τη ηλ θεσπρος τον θα να τον η ζω η α θα α

να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας τη α στρα πη της θε ο

τη τος ο τε δε και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α

νε στησαι πασαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε κρω

γα ζω ο δο τα Χρι στε ο θε ος η μων δο ο ξα σοι

Και νυν

Ταις μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ξι πα ρα το μνη μα ε πι στας ο

α γ γε λος ε βο ο α α τα μν ρα τοις θνη τοις υ πα ρχει αρ μο

ο δι α χρι στος δε δι αφθο ρας ε δειχθη αλ λοτρι ο

ο ος

Τερεῦς. Αἴτησις Καθίσματα.

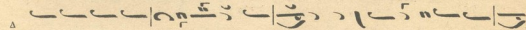
Σινδόνι καθαρῇ καὶ ἀρώμασι θείοις τὸ σῶμα τὸ σεπτὸν ἐξαιτήσας Πιλάτω μυρίζει καὶ τιθήσιν Ἰωσήφ καινῷ μνήματι ὄθεν ὄρθρῃαι αἱ μυροφόροι γυναῖκες ἀνεβόησαν δεῖξον ἡμῖν ὡς προσέειπας Χριστέ τὴν Ἀνάστασιν.

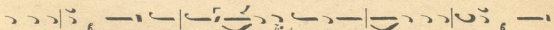
Δόξα Σοὶ ὁ Θεὸς ἄγιε καὶ νῦν Εὐλογοῦσαι

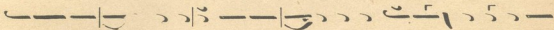
Ἐξέστησαν χοροὶ τῶν Ἀγγέλων ὄρωντες τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς καθεζόμενον κόλποις πῶς τάφῳ ἐγκλείεται ὡς νεκρὸς ὁ ἀθάνατος ὃν τὰ τάγματα τὰ τῶν ἀγγέλων κυκλοῦσι καὶ δοξάζουσι σὺν τοῖς νεκροῖς ἐν τῷ Ἄδῃ ὡς Κτίστην καὶ Κύριον.

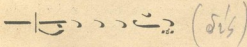
Εἶτα ὁ Ν' μεθ' ὃν ψάλλομελ τὸν κανόνα ποιήμα τριῶν ποιητῶν διαφόρου ἐποχῆς. Καθὼ τὰς μὲν φθὰς Γ', ζ, η, καὶ θ. ἐποίησεν ὁ Κοσμᾶς (750) τοὺς δὲ εἰρμούς τῶν ὠδῶν αἱ γ. δ, καὶ ε. ἐποίησεν ἡ Κασσιανὴ (820). Τὰ δε τροπάκια τῶν εἰρμῶν τῆς Κασσιανῆς ἐποίησε Μάρκος ὁ ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Ὑδροῦντος (900) τηρήσας τότε μέλος καὶ ριθμόν τῆς ἐνθέου γυναικὸς.

Ῥοδή Α'. Ἦχος. πλ. β'. Εἰσαμολδγικὸς Εἰρμός.

 Δ Κυ μα τι θα λα ασ σῆς τον κρυψάν τα πα α λαι δι ω

 κτηντιραννον υ πο γην ε κρυψαν των σε σω σμε νο ωνοι παι δεσ, αλλ

 η μεις ως αι α νι δεσ τω Κυ ρι ω α οω μεν εν δο ξως γαρ

 δε δο ξα α σται αι

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶς δόξῃ Σοι,

Κύριε θεέμου ἐξόδιον ἕμνον καὶ ἐπιτάφιον φῶδην Σοι ἄσομαι τῷ τῆταφῇ Σου ζωῆς μου τὰς εισόδους διανοίξαντι καὶ θανάτῳ θάνατον καὶ Ἄδην θανατόσαντι. (δεις)

Δόξα Πατρὶ

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ καὶ κάτω ἐν τάφῳ τὰ ὑπερκόσμια καὶ ὑπογθόνια κατανοοῦνται
Σωτήρ μου ἔδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου ὑπὲρ νοῦν ὥραθης γὰρ νεκρὸς ζωορχικώτατος.

Καὶ νῦν.

Ἴνα σου τῆς δόξης τὰ πάντα πληρώσῃς καταλεפוίτηκας ἐν κατοτάτοις γῆς ἀπὸ γὰρ
Σου οὐκ ἐκρύβη ἡ ὑπόστασις μου ἢ ἐν Ἄδαμι καὶ ταρεῖς φθαρέντα με καινοποιῆς φιλόανθρωπε

Καταβασία. Κύματι θαλάσσης οἰδύο χοροὶ ἑμοῦ,

Ῥοδὴ Γ', Ὁ Εἰρμός

Σε τον ε πι ν δα α τὼν κρε μα σαν τα πα σαν την γην α σχε

τως η κτι οἰς κα α τι δοῦσα ἐν τωκρα νί ι ω κρε μα μέ νον

θαμ βει πύλ λωσον ει γε το ου κε στιν α γι ι οςπληνΣου Κυ ρι

ε κραυ γα α ζου ου σα α

Τροπάρια.

Σύμβολα τῆς ταφῆς Σου παρέδειξας τὰς ὁράσεις πληθύνας νῦν δὲ τὰ κρυφία Σου,
θεανδρικῶς διετράνωσας καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ Δέσποταοῦκ ἔστιν ἅγιος πλὴν Σου Κύριε κραυγάζου-
ζουσιν. (δὲ)

Ἦπλωσας τὰς παλάμας καὶ ἦνωσας τὰ τὸ πρῖν διεσπῶτα καταστολῆ δὲ Σῶτερ τῇ
ἐν συνδόνι καὶ μνήματι πεπεδημένους ἔλυσας οὐκ ἔστιν ἅγιον πλὴν Σου Κύριε κραυγάζοντας

Μνήματι καὶ ἰσφραγίσιν ἀχώρητε συνησκέθης βουλῆσει καὶ γὰρ τὴν δύναμιν σου ταις
ἐνεργεῖαις ἐγνώρισας θεουργικῶς τοῖς μέλλουσιν ἐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου Κύριε φιλόανθρωπε
καὶ νῦν

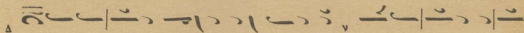
Καταβασία. Σὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων οἱ δύο χοροὶ

Ἱερεὺς, Αἵτησις καὶ εἶτα τὸ καθίσμα

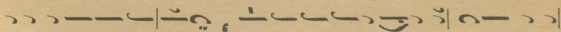
Τὸν τάφον σου Σωτὴρ στρατιωτῶται τηροῦντες νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ τοῦ ὀφθέντος ἀγγέλου ἐγένοντο κηρύττοντος γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν Σὲ δοξάζομεν τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην σοὶ προσπίπτομεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ μόνῳ θεῷ ἡμῶν.

Ψαλλομένου τοῦ καθίσματος ἐξέρχονται ἐκ τοῦ βήματος οἱ διάκονοι μετὰ δικηροτρικῆρων καὶ ἴστανται ἐκατέρωθεν τοῦ θρόνου ἀρχομένης δὲ τῆς Δ. φῶδης λαμβάνει καιρὸν ὁ Ἀρχιερεὺς· καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν βῆμα ἵνα ἐνδυθῇ τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν]

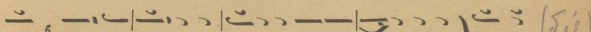
ᾠδὴ Δ'. ὁ Εἰρμὸς

Δ

Τὴν ἐν σταυρῶ σου οὐθεὶαν κενώσιν προορών Αββακούμ

ἐξεστηκώς εβοάσιν Συναναστονδικοψακράτος αγα

 (515)

θεομιλων τοῖς ἐν Αδῶς παντοδυναμοῦς

Τροπάρια.

Ἐβδόμη σήμερον ἡγίασας ἢ εὐλόγησας πρὶν καταπαύσει τῶν ἔργων παράγει γὰρ τὰ σύμ-
παντα καὶ καινοποιεῖς σαββατίζων Σωτὴρ μου καὶ ἀνακτόμενος. (515)

Ρωμαεότητι τοῦ κρείττονος ἐνίκησαντος Σου τῆς σαρκὸς ἢ ψυχῆ Σοῦ διηρηται
παρὰ ττοσσα ἄμφω γὰρ δεσμοὺς τοῦ θανάτου καὶ Ἄδου λόγε τῷ κράτει σου.

Ὁ Ἄδης λόγε συναντήσας Σοὶ ἐπικράνη βροτῶν ὄρων τεθεμμένον κατὰ στικτον τοῖς
μώλωπι καὶ πανοθενουργὸν τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δὲ διαπεφώνηκεν.

Καταβασία. Τὴν ἐν σταυρῷ οἱ δύο χοροὶ.

ᾠδὴ Ε', ὁ εἰρμός.

Θε ο φα νει ας Σου χριστε της προση μας συμπα θωως γε νο
 με νης Η σα ι ας φως ι δων α νε σπε ρον εκ νυ κτος ορ
 θρι ι ι σας ε κρανα ζει α να στη η σον ται οι νε κροι και
 ε γε ρθη σον ται οι εν τοι οis μνη μέ οis και παν τες οι εν τη
 γη α γαλ λι α α σο ον ται αι

Τροπάρια

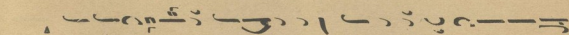
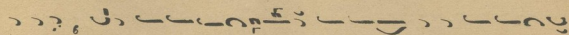
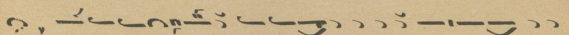

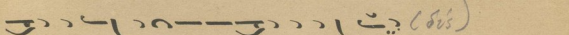
Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς ὁ πλαστουργὸς χοϊκὸς χρηματίσας καὶ σινδὸν καὶ τάφος
 ὑπεμφαίνουσι τὸ συνόν σοι λόγε μυστήριον. Ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτὴς τὴν τοῦ Σὲ φύσαντος
 βουλὴν σχηματίζει ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντος με.

Διὰ θανάτου τὸ θνητὸν διὰ ταφῆς τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπερ,
 πέστατα ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα ἢ γὰρ σὰρξ σου διαφθορὰν οὐκ οἶδε Δέσποτα οὐδὲ ἡ
 ψυχὴ σου εἰς Ἄδου ξενοπρεπῶς ἐγκαταλείπται.

Ἐξ ἀλοχέτου προελθὼν καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευρὰν πλαστουργὸ μου ἐξ αὐτῆς εἰργάσω
 τὴν ἀνάπλασιν τὴν τῆς Εὔας Ἀδὰμ γενόμενος ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς ὕπνον φυσίζων καὶ
 ζωὴν ἐγεῖρας ἐξ ὕπνου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς παντοδύναμος

Καταβασία. Θεοφανείας. Οἱ δύο χοροί.

Ἐδὴ ΣΤ'. ὁ εἰρμός,

 Σὺ νε σχε ε θη ἀλλ ου κα τε σχε ε θη στεῖνοις κη τω οἰς

 Ἰ ω νας, Σουγαρ τον τὺ πον φε ε ρων του πα θον τος κἀι τα φη δε θεν

 τος ὡς εκ θα λα α μου του θη ρος α νε θο ρε προ σε φω νει δε

 τη κου ουσω δι α οἰ φυ λας σο ο με νοι μα ται ακαιψευ δη

 ε λε ον αυ τοις εν κα τεκ λι ι πε ε τε ε (δὲς)

Τροπάρια.

Ἀνηρέθης ἀλλ, οὐ διηρέθης λόγε ἤς μετέσχεσασαρκός· εἰ γὰρ καὶ λέλυταί σου, ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ παθους ἀλλὰ καὶ οὕτω μία ἦν ὑπόστασις, τῆς θεότητος καὶ τῆς σαρκός σου ἐν ἀμφοτέροις γὰρ εἰς ὑπάρχεις Υἱός, λόγος τοῦ θεοῦ θεὸς καὶ ἄνθρωπος. (δὲς)

Βροτοκτόνον ἀλλ' οὐ θεοκτόνον ἔφην τὸ πταῖσμα τοῦ Ἀδάμ· εἰ γὰρ πέπονθε Σου τῆς σαρκός ἢ χοϊκῆ οὐσίας, ἀλλ' ἡ θεότης ἀπαθῆς διέμεινε, τὸ φθαρτὸν δὲ σου πρὸς ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας καὶ ἀφθάρτου ζωῆς ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως

Καί' ἄν
 Βασιλεύει ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει. Ἄδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν· Σὺ γὰρ τεθεῖς ἐν τάφῳ κραταῖε ζωαρχικῇ παλάμῃ τὰ τοῦ θανάτου κλειθρα διεσπάραιξας καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπὸ αἰῶνος καὶ καθεύδουσιν λύτρωσιν ἀψευδῆ Σῶτερο γεγονώς νεκρῶν πρωτότοκος.

Καταβασία. Συνεσγέθης. Οἱ δύο χοροί.

Ἱερεῦς. Αἰτήσις. Κοντάκιον. Θῆμος

Μυρολόγιον, Ξυμολόγιον

Ὁδὴ Ζ'. ὁ εἰρμός,

Α φρα στον θαν   μα θ εν κά μι νω ρου σα με νος τους
 ο σι ι ους πάι δας   εκ φλό γος εν τα φωνε κρος απνους κα τα τι
 θε ται εις σω τη ρι αν η μωντων   με ε λωδουντων λυ τρω τα
 ο θε ος   ευ λο ο γη τος ει

Τροπίαια.

Τέτρωται Ἄδης ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος, τὸν τρωθέντα λόγγη τὴν πλευρὰν καὶ στένει πυρὶ θεῖῳ δαπανώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντῳ, λήρωτὰ ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁλβιος τάφος ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος ὡς ὑπνοῦντα τὸν δημιουργόν. ζωῆς θησαυρὸ θεῖος ἀναδέδεικται. εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων λυτρωτὰ ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ

Νόμφ θανόντων τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεισιν ἢ τῶν ὄλων δέχεται ζωὴ. καὶ τοῦτον πηγὴν δείκνυσιν ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ

Μία ὑπόχρησις ἐν τῷ ἄδῳ ἀχωρησις
 Καταβασία. Ἄφραστον θάυμα οἱ δύο χοροί.

Ὁδὴ Η'. ὁ εἰρμός,

Ἐκστη θι φριτωνου ρα νε και σα λευ θη τωσαν τὰ θε με λει α
 τησγης Ι δου ρου γαρ εν νε κροισ λο γι ζε ται ο εν υ ψι στοις οι κων

καί τα φρω σμι κρω ξέ νο ο δο χειται, ον παι δεσ ευ λο γει τε ι

ε ρει εις α νυ μνει τε λα ος υ περ υ ψού τε εις : αν τας τους

ους αι ω νας

Τροπάρια.

Λέλυται ἄχραντος ναός τήν πεπτοκωϊαν δὲ συνανίστησι σκηνήν "Αδάμ γάρ τῷ προ-
τέρῳ δευτέρος ὁ ἐν ὑπίστοις οἰκῶν κατήλθε μέχρις "Αδου ταμείων" ὄν παῖδες εὐλογεῖτε (815)

Πέπνται τόλμα μαθητῶν Ἀρμαθείας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ, νεκρὸν γάρ καὶ γυμνὸν
θεώμενος τὸν ἐπὶ πάντων Θεοῦ ἀτίεται καὶ κηδεύει κρηναζῶν" ὄν παῖδες εὐλογεῖτε . . .

"Ὡ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότητος! ὦ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἐκὼν γάρ ὑπόγην
σφραγίζεται ὁ ἐν ὑπίστοις οἰκῶν καὶ πλᾶνος Θεοῦ συκοφαντεῖται" ὄν παῖδες . . .

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν . . . . "Ἐκστηθι φρίττων.

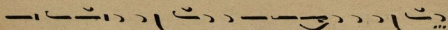
Ἰερεὺς. Τὴν Θεοτόκον.

ᾠδὴ Θ' ὁ Εἰρμός

Μη ε πο δυ ρου ου μου μη τε ερ κα θο ρω σα α εν τα φα, ον

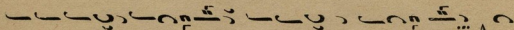
εν γα στρι α νευ σπο ράς συν ε λα βες Ἰ ον α να στη σο μαι γαρ

και δο ξα σθη σο μαι και υ ψω σω εν δο ο ξη α παν στω ως θε ος

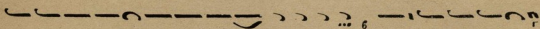

τους εν πιστει και ποθω Σε με γαλυ υ νο ον τα σς

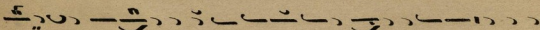
Τροπάρια.

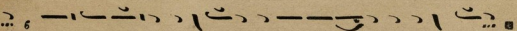
Επι τω ξενωσ σου το οκω τας οδυνας φυγου ου σα^{τι} υ

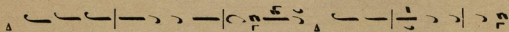
περφυ ως εμακαριστην αναρχε Υιε υνυν δε Σε Θεε

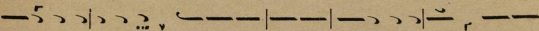
εμου απνουν ορωσανε κροντηρομ φαια της λυυ της σπα ρατ τομαι δει

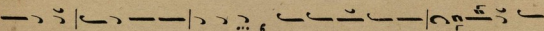
νωσ^α αλλ ανα στηθι οπως με γαλυνθη^ο ησωωμαι αι^α

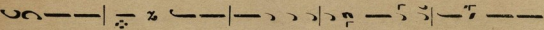
Γη μεκαλυυ πτειε κον τα^α αλ λα φριττου σιν Α

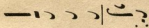
αδου οι πυλωροι ημ φιε σμε νον βλεπον τεστολην ρη μαγ

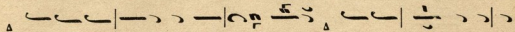
μενην Μητερ της εκδικησε ως τους εχθρους τω στανρω γαρ πα

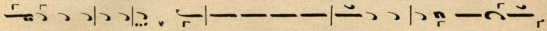
ταξας ως Θεος ανα στη η σομαιαν θις και μεγα

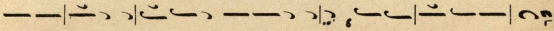
λυ υ νο ω Σε ε

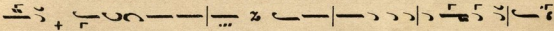
Α γαλ λι α α σθω η κτι σις ευ φραι νε σθωσαν πα

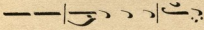
αν τε, οι γη γενεις ο ναρ εκ θροσ; ε σκυ λεν ται α α δης

με τα μιρων γυ ναι κες προ συ πιν τα τωσαν τον Α δαμ ασυν τη ευ

α λυ τρουμαι παγ γε νη και τη τρι τη η με ρα ε

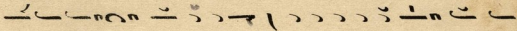
ξα να στη η σο ο μι αι

Καταβασία. Μή ξεποθύρου' οί δύο χοροί.

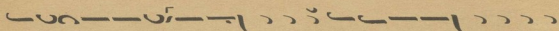
Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς Θ'. φῶδης ψάλλομεν εὐθύ; ἄνευ πάλιν συναπτῆς τὰ ἐπόμενα

ΕΓΚΩΜΙΑ

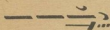
Ἦχος ,πλ. α'. (τριφώνως)

Η ζω η η εν τα φω κά τέ τε ε ε θης Χρι στε και

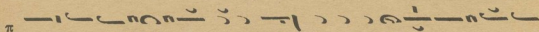

αγ γελων στρα τι αι αι ε ξε πληττοντο συγ κα τα βα σιν δο ξα ζου

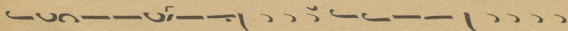

σαι την Ση ην

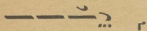
Φωνή Β'.

π Η ζω η η ε εν τα φω κα τε ε ε ε ε της χρι ι στε και

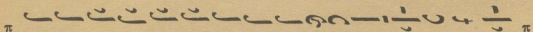

αγ γελων στρα τι αι αι ε ξε πληττον το συγ κα τα βα σιν δο ξα ζου

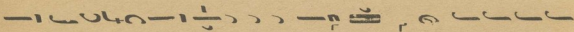

σαι την Ση ην π

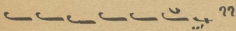
Φωνή Γ'.

π Η ζω η εν τα φω κα τε τε ε ε της Χρι ι στε π

και αγ γε λων στρα τι αι ε ξεπλητ τον το π συ γκα τα βα σιν

δο ξα ζου σαι την Ση ην π

Ἄλλ' ἵνα γείνη καταληκτὴ ἡ ἁρμονία ὀφείλουσιν οἱ ψάλται νὰ ἐθισθῶσιν εἰς τὴν κοῤῥαῖν ταύτην. πρέπει δὲ νὰ ἐκφέρουσι τὰς φωνὰς ἠπίως καὶ νὰ μὴ ἐκρηγγυνται εἰς ἀγρίας καὶ ἀπαισίας φωνὰς καὶ σχήματα. τῶν δὲ βαθυφώνων αἱ φωναὶ νὰ ἦναι χθαμαλότεραι καὶ ἀσθενέστεραι τῆς πρώτης καὶ μείζονος φωνῆς. Ἄς τηρῆται δ' ὁ ἕξης κανὼν. Ἁρμονία συν-

έστηκεν ἐξ ἀντιθέτων φωνῶν οὐ μὴν ἰσοσθενῶν ἀλλὰ τῆς μείζονος (τῆς πρώτης φωνῆς) ἀεὶ τὸ κράτος ἔχουσης. Ἄν δε μὴ τηρηθῶσιν οἱ ἄνω ὄροι προτιμάσθω τὸ ὁμόφωνον. Ἐκ δὲ τῶν 75 ἔγκωμιόν τῆς α'. στάσεως παρέλαβον μόνον τὰ δώδεκα διότι ἐν τῇ Μητροπόλει καὶ ταῖς ἄλλαις Ἐκκλησίαις οὐδέποτε ἐψάλλομεν πάντα διὰ τὸ τῆς ἀκολουθίας πρόγραμμα καὶ διότι ὅτε βασιλεὺς καὶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον παρίστανται ἐν τῷ ναῷ. Τοῦτ' αὐτὸ ἐποιήσαμεν καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις στάσεσιν.

Τὰ δ' ἐγκώμια ταῦτα φέρονται ὡς ποίημα τοῦ Ἀρσενίου Πατριάρχου Νικαίας τῆς 13 100 ἐτηρίδος. (ἐκ τίνος μουσικοῦ χειρογράφου).

Στάσις Α΄,

Ἡ ζωὴ πῶς θνήσκεις πῶς καὶ τάφῳ οἰκεῖς τοῦ θανάτου τὸ βασιλεῖον λύεις δὲ καὶ τοῦ Ἄδου τοὺς νεκροὺς ἐξανιστᾷς ;

Μεγαλύνόμεν Σε Ἰησοῦ βασιλεῦ, καὶ τιμῶμεν τὴν ταφήν καὶ τὰ πάθη Σου· δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.

Ὁ δεσπότης πάντων καθοράται νεκρὸς, καὶ ἐν μνήματι καινῷ κατατίθεται ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

Ὁ ὥραϊος κάλλει παρὰ πάντας βροτοὺς ὡς ἀνείδειος νεκρὸς καταφαίνεται ὁ τὴν φύσιν ὥραϊσας τοῦ παντός.

Ἰησοῦ γλυκὺ μοι καὶ σωτήριον φῶς τάφῳ πῶς ἐν σκοτεινῷ κατακέκρυφαι ὃ ἀράτου καὶ ἀρρήτου ἀνοχῆς.

Προσκυνῶ τὸ πάθος ἀνυμῶ τὴν ταφήν μεγαλύνω σου τὸ κράτος φιλόανθρωπε, δι' ὧν λέλυμαι παθῶν φθοροποιῶν.

Ὁἴμοι φῶς τοῦ νόσμου; οἴμοι φῶς τὸ ἐμὸν! Ἰησοῦ μου ποθεινότητε ἔκραζεν ; ἡ Παρθένος θρηνοδοῦσα γοερῶς,

Τίς μοι δώσει ὕδωρ καὶ δακρυῶν πηγὰς ἢ Θεόνυμφος Παρθένος ἐκραύγαζεν ἵνα κλαύσω τὸν γλυκύν μου Ἰησοῦν.

Δόξα.

Ἄνυμνοῦμεν Λόγε σὲ τὸν πάντων Θεὸν σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι καὶ δοξάζομεν τὴν θεῖαν Σου ταφήν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε ἀγνή. καὶ τιμῶμεν τήν ταφήν τὴν τριήμερον τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν πιστῶς.

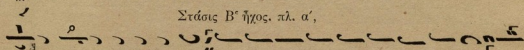
Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον τροπάριον,

Ἦ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης Χριστέ.

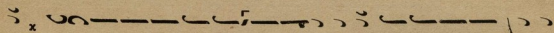
Εἶτα συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ ἱερέως καὶ ἐκφώνησις.

Ὅτι εὐλογητὸν σου τὸ ὄνομα καὶ δεδοξασταί σου ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

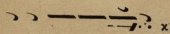
Θυμιῶντος, δὲ τοῦ ἱερέως ἄρχεται τῆς δευτέρας στάσεως ὁ ἀριστερὸς χορὸς εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

Στάσις Β° ἦχος, πλ. α',

Α ξι ι ο ο ν ε ε σ τ ι ι μ ε γ α λ υ ν ει ν Σε τον ζω ο δο ο

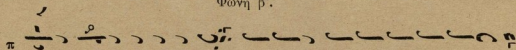

την τον εν τω σταυρω τας χειρας εκτειναν τα και συντριψαν τα το

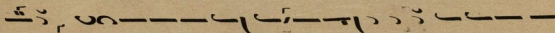

κρατος του εχθρου ου

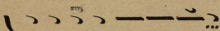
Φωνὴ β°.

η Α ξι ι ο ο ν ε ε σ τ ι ι μ ε γ α λ υ ν ει ν Σε τον ζω ο δο

ο την τον εν τω σταυρω τας χειρας εκτειναν τα και συντριψαν

τα το κρατος του εχθρου

Τροπάρια

Ἄξιον ἔστιν μεγαλύνειν Σε τὸν πάντων κτίστικ τῶν σοῖς γὰρ παθήμασιν ἔχομεν τὴν ἀπάθειαν ρυσθέντες τῆς φθορᾶς.

Τέτρομαι δεινῶς καὶ σπαράττομαι τὰ σπλάγγνα Λόγε, βλέπουσα τὴν ἄδικον σου σφαγὴν ἀνολόλυζεν ἡ Μητὴρ ἐν κλαυθμῷ.

Ὅμμα τὸ γλυκύ, καὶ τὰ χεῖλη σου πῶς μύσω Λόγε ; πῶς νεκροπρεπῶς δὲ κηδεύσω σε μετὰ φρίκης ἀνεβόα Ἰωσήφ.

Ἕμνοις Ἰωσήφ καὶ Νικόδημος ἐπιταφίους ἄδουσι Χριστῷ νεκρωθέντι νῦν· ἄδει δὲ σὺν τούτοις Σεραφεῖμ.

Ἴδε μαθητὴν ὃν ἠγάπησας καὶ σὴν μητέρα Τέκνον κἄν φθογῆν δὸς γλυκύτερον ἐν σαρκούσις ἀνεβόα ἡ ἀγνή.

Ὡσπερ πελεκᾶν τετρωμένος τὴν πλευρὰν σου Λόγε σοὺς φανόντος παιῆδας ἐξώψασας ἐπιστάξας ζωτικὸς αὐτοῖς χρόνους.

Ἕμνοις σου Χριστὲ νῦν τὴν σταύρωσιν καὶ τὴν ταφήν σου ἅπαντες πιστοὶ ἐκ θιαζόμεν οὐθανάτου λυτρωθέντες σὴ ταφῇ.

Δόξα Πατρὶ.

Ἀναρχε Θεὲς σὺναΐδε Λόγε καὶ Πνεῦμα σκῆπτρα τῶν ἀνάκτων κριταίωσον κατὰ πασης ἐναντίων προσβολῆς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τέξασα ζῶν Παναμώμητε Ἄγνη Παρθένε, παῦσον Ἐκκλησίᾶς τὰ σκάνδαλα καὶ εἰρήνην ἐπιβράβευσον Αὐτῇ.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον ὁμοῦ οἱ δύο χοροί.

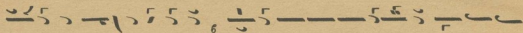
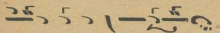
Ἄξιον ἔστι μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότην τὸν ἐν τῷ σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτεινάντα καὶ συντρίβαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Εἶτα συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ ἱερέως καὶ ἐκφώνησις.

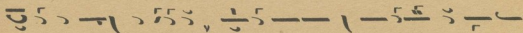
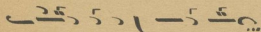
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν ὁ ἐπὶ Θρόνου Δόξης τῶν Χερουβὶμ ἐπαναπαυόμενος καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ κτλ.

Καὶ θυμῶντος τοῦ ἱερέως ἄρχεται ὁ δεξιὸς χορὸς τῆς τρίτης στάσεως εἰς ἡχ. τρίτον.

Στάσις Γ', ἤχ. Γ',

Αἰ γε νε αἰ πα ασαι^α υμνον τη τα φη η Σου προ οφει ρου

σι ι Χρι στε ε μου

Αἰ γε νε αἰ πα ασαι^β υμνον τη τα φη η Σου προ οφει

ρου σι ι Χρι στε ε μου

Τροπάρια.

- ✓ Καθελὸν τοῦ ξύλου ὁ Ἀρμαθαίας ἐν τάφῳ σε κηδεύει.
- ✓ Μύροφόροι ἦλθον μύρα σοι Χοιστέ μου κομίζουσαι προφρόνως.
- ✓ Δεῦρο πάσα κτίσις, ὕμνους ἐξοδίους προσοίσωμεν τῷ Κτίστῃ.
- ✓ Ὡς νεκρὸν τὸν ζῶντα σὺν μυροφόραις πάντες μυρίσωμεν ἐμφρόνως.
- ✓ Ἰωσήφ τρισμακάρι κήδευσον τὸ Σῶμα Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου.
- ✓ Οἷς ἔθρεψε τὸ μάνα ἐκίνησαν τὴν πτέρναν κατὰ τοῦ ἐνεργέτου,
- ✓ Ὡ τῆς παραφροσύνης καὶ τῆς Χριστοκτονίας, τῆς τῶν Προφητοκτόνων.
- ✓ Ὡς ἄφρων ὑπέρβητος προδέδωκεν ὁ μύστις τὴν ἄβυσσον σοφίας.
- ✓ Τὸν ρύστην ὁ πωλήσας αἰχμάλωτος κατέστη ὁ δόλιος Ἰούδας.
- ✓ Ἰωσὴφ κηδεύει σὺν τῷ Νικοδήμῳ νεκροπρεπῶστων Κτίστην.
- ✓ Ὡ γλυκὺ μου ἔαρ γλυκύτατον μου τέκνον ποῦ ἔδω Σου τὸ κάλλος.
- ✓ Θρήνον συνεκίνει ἢ πάναγγός σου Μήτηρ σοῦ λόγε νεκρωθέντος.
- ✓ Γύναια σὺν μύροις ἤκουσι μυρίσαι Χριστὸν τὸ θεῖον μῆρον.
- ✓ Πεπλάνηται ὁ πλάνος ὁ πλανηθεὶς λυτροῦται σοφία σὴ Θεέ μου.
- ✓ Υἱέ Θεοῦ Παντάναξ Θεέ μου πλαστοουργέ μου πῶς πάθος κατεδέξω.

Ἄνεκράζεν ἡ μήτηρ θερμῶς δακρυροοῦσα τὰ σπλάγχνα κεντουμένη.

Ὡ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου γλυκύτατόν μου τέκνον πῶς τάφῳ νῦν καλύπτη.

Δοξαῖῶ σου υἱέ μου τήν ἄκραν εὐσπλαγγίαν ἧς χάριν ταῦτα πάσχεις.

Ἀνάστηθι Οἰκτίριστὸν ἡμᾶς ἐκ τῶν βαρᾶθρων ἐξανιστῶν τοῦ Ἄδου.

Ἀνάστα ζωσδότα ἡ σε τεκοῦσα μήτηρ δακρυροοῦσα λέγει.

Οὐράνιαι δυνάμεις ἐξέστησαν τῷ φόβῳ νεκρόν σε καθορῶσαι.

Φέρον πάλα φεύγει Σῶτερ Ἰωσήφ σε καὶ νῦν σὲ ἄλλος θάπτει.

Κλαίει καὶ θρηγεῖ σε ἡ Παναγὸς σου Μήτηρ Σοτήρ μου νεκρωθέντα.

Φρόντισιν οἱ νόδες τήν ξένην καὶ φοικτήν Σου ταφήν τοῦ πάντων κτίστου.

Ἔραναν τὸν τάφον αἱ Μυροφόροι μύρα λίαν πρῶτ' ἐλθοῦσαι.

Εἰρήνην ἐκκλησίᾳ λαῶ σου σωτηρίαν δώρησαι τῇ ἑγέρσει.

Δόξα πατρὶ

Ὡ Ἰριὰς Θεέμου. Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα ἐλέησον τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν Θεοτόκιον,

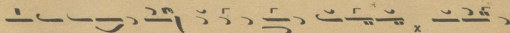
Ἰδεῖν τήν τοῦ υἱοῦ σου ἀνάστασιν Παρθένε ἀξίωσον τοὺς δούλους.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον τροπῶριον.

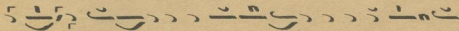
Αἱ γένοι πάσαι.

Σὺ γὰρ εἶ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης Χριστέ ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνατέμπομεν σὺν τῷ ἀναρχῷ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ Ἀγαθῷ κτλ.

Εἶτα εὐλογητάρια εἰς ἧχον πλ. α'.

Εὐ λο γη το ος εἰ Κυ υ ρι ε ε ρ δι δα

α ξο ον με τα α δι και ω ω μα α τα α α Σου

Τῶν ἀγγεῶν ἑλὼν ὁ δὴ ἡμῶς καὶ ἀτεπλάγῃ ὀρωγῶν

Σε δὲ ἐεννεεκροίοις λογιῶσι θεῶν ἐν τῇ τουθιανα

τουου δεε Σωτηρτην ἰσχον καθελονον ταδὲ καισυ

υνεεααυτώωτοον Ααδαμειγειειραναταα

καιεξ Αδου πααντας ελευθερωωσαν τα

Τιιταμυυραα σύμπαθωςτοις δαακρυυσιν ωωμαα

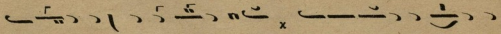
θητριαιαικιιρνααατεθ̄οο' σστραάπωωνεντω

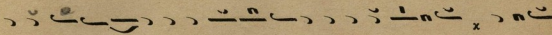
ταρωωααγγεελοςπροσεφθεεγγεετοταιςμυυροοφο

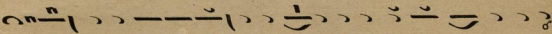
οοροις θ̄ιδεετεεηημειςτοντααααφονκαιη

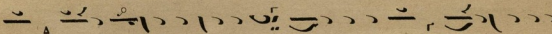
ησθηητεεο Σωτηηγαρεξανεεεστητουμνη

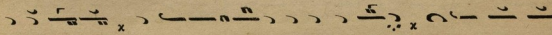
σ̣ Δ
μα τος δ̣

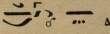
x x
ḡ Δι̣ ι̣ α̣ αν̣ πρ̣ω̣ ω̣ ι̣ ι̣ ḡ μν̣ ρ̣ο̣ φο̣ ρο̣ι̣ ο̣ι̣ ε̣ ε̣ δ̣ρα̣

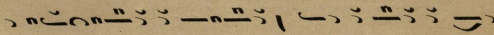

α̣ μν̣ πρ̣ο̣ς̣ το̣ μν̣η̣ η̣ μα̣ α̣ Σου̣ θρη̣ νο̣ ο̣ λο̣ ο̣ γου̣ ου̣ σαι̣ ḡ α̣ ἀλλ̣

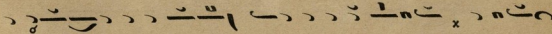

πε̣ ε̣ ε̣ στη̣ η̣ πρ̣ο̣ς̣ αυ̣ τας̣ ο̣ ο̣ α̣ αγ̣ γε̣ ε̣ λος̣ και̣ ει̣

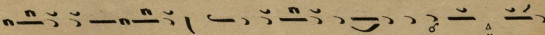

πε̣ δ̣ θρη̣ νου̣ ου̣ ο̣ ο̣ και̣ αι̣ ρο̣ ο̣ς̣ πε̣ ε̣ πα̣ αυ̣ ται̣ ḡ μη̣ ἡ̣ κλαι̣ αι̣ ε̣

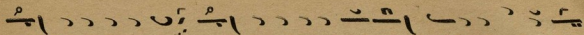

ε̣ τε̣ ε̣ ḡ την̣ α̣ νᾶ̣ αστα̣ α̣ σι̣ ιν̣ δε̣ ε̣ ḡ α̣ πο̣ στο̣ λους̣

ει̣ πα̣ τε̣ δ̣

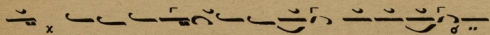
x x
ḡ Μν̣ ρο̣ φο̣ ο̣ ρο̣ι̣ γυ̣ ναι̣ αι̣ κες̣ με̣ ε̣ τα̣ μν̣ ρων̣ ελ̣ θου̣

σαι̣ πρ̣ο̣ς̣ το̣ ε̣ μν̣η̣ η̣ μα̣ α̣ Σου̣ ου̣ Σω̣ τερ̣ ḡ ε̣ εν̣ η̣ χου̣

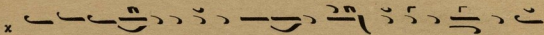

ουν̣ το̣ αγ̣ γε̣ ε̣ λου̣ πρ̣ο̣ς̣ αυ̣ τας̣ φθε̣ γγο̣ με̣ ε̣ ε̣ νου̣ δ̣ τι̣ με̣

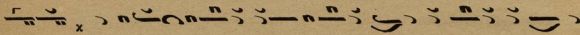
ε τα ζ νε ε κρων τον ζω ω ω αν τα λο γι ι ζε ε σθε

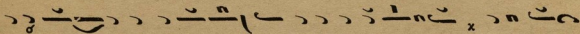
ε ḡ ως θε ο ὅς γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα τος

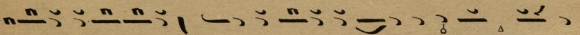
ḡ Δο ξα πα τρι και υι ω και α γι ι ω πνευ μα α τι

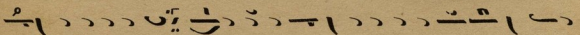
ι ḡ προ ο σκυ νου ου μεν Πα τε ε ρα και αι τον του του υι ο

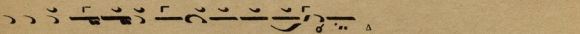
ον τε και αι το ο α α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα ḡ τη ην α γι

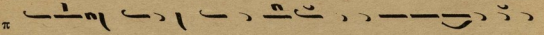
ι αν τρι α α δα ε εν μι α τη ου σι ι ι α ḡ συν ταις

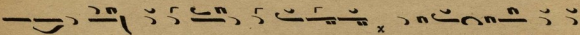
Σε ε ρα α φι ιμ κρα α ζον τες το α α α γι ος α α

γι ι ο ος α α γι ος ει Κυ υ ρι ε ḡ

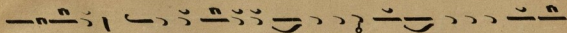

ḡ Και νυ υ υν και αι α ει και εις τους αι ω ω νας των

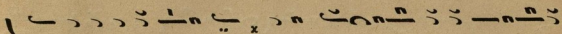

αι ω ω νων α α μη ην ḡ Ζω ο δο ο την τε

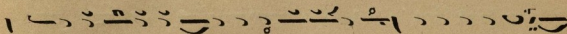

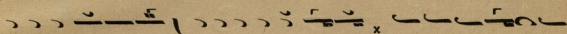
κου ου σα ε ε λυ τρω σωλάρ θε ε ε νε το ον Α α δα αμ

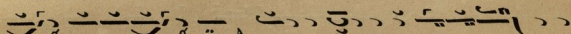
α α μα αρ τι ι ι ας ḡ χα αρ μο νη ην δε τη ε ε ευ α

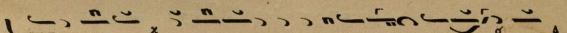
ά αν τι λυ πης πα ρε ε ε σχες ρευ σα αν τα α ζω ω η ἦς ι

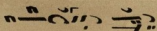
ι θυ υ νε προ ος τα αυ τη ην δε ε ε ḡ ο εκ Σου ου σαρ κω

θειαις θε ος και α ανθρω πος ḡ αλ λη η λου ι ḡ ι α α αλ λη η

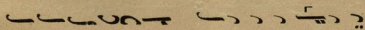

λου ου ι α ḡ αλ λη λου ι ι α α δο ο ξα Σοι ο θε ος ḡ

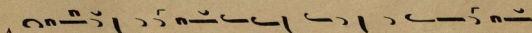
το τελος ο ο ο ος

Ἰερὸς Αἴτησις. ἐκατόνησις. εἶγα τὸ ἐξῆς ἤχ. β'.

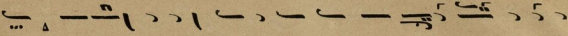
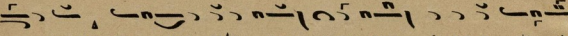
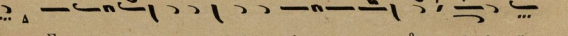

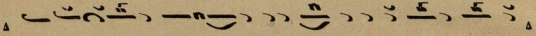
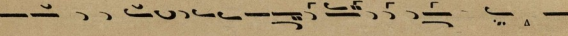
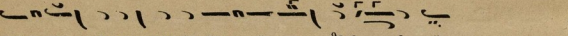
Α γι ος Κυ ρι ος ο ο θε ο ος η μων

Αἶνοι ἤχ. β'

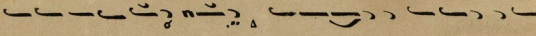
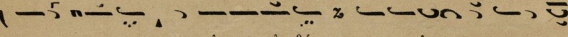
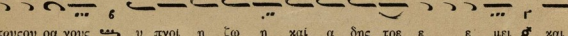
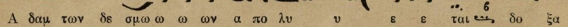

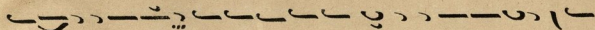
Πα α σα πνο ο η ε νε σα α τω τον Κυ υ ρι

 ον αι νει τε τον κυ ρι ον εκ τω ω ον ου ου ρα

 α α των αι νει τε αυ τον εν τοις ροις υ ψι ι

 σοι Σοι πρε ε πει υ υ μονο ρς τω ω ω ω θε ε ε ω

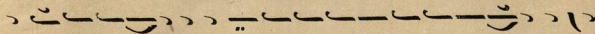

 Αι νει τε α αυ τον πα αν τε ροι αγ γε ε λοι α αυ του οι

 αι νει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α μει εις α α αυ του Σοι

 πρε ε πει υ υ μονο ρς τω ω φ θε ε ε ω

Στιχ. Αίνεϊτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλοσύνης Αὐτοῦ.

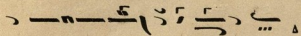

 Ση με ρον υν ε χει τα φος τον σιν ε χον τα πα λα α μη την

 κτι ι ι σιν κα λυ πτει λι θός τον κα λυ ψαν τα α ρε τη

 τους ον ρα νους υ νιοι η ζω η και α δης τρε ε ε μει και

 Α δαμ των δε σμω ω ω ων α πο λυ υ ε ε ται δο ξα

τη ση οι κο νο μι α δι ης τε λε σάς παν τα σαβ βα τι σμοναι ω

νι ον ε δω ρη η σω η μιν την πα να γι αν εκ νε κρων Θεου ου α

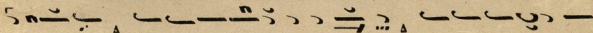

α να α α στα α σιν ω

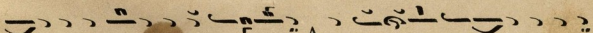
Στιχ. Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ.

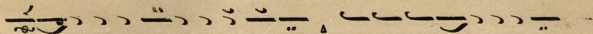
Τι τό ο ρω με νον θε α μα τις η πα ρου ου σα κα τα

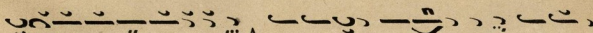
α παν σις ω ο βα σι λευς των αι ω νων την δι α πα θους τε

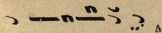
λέ ε σας οι κο ο νο μι ι αν ω εν τα φω σαβ βα τι ι ι ι ζει

κai νον η μιν πα ρε χων σαβ βα τι σμον αυ τω βο η η σω ω μεν α

να στα ο θε ος κρι νων την γην ω ο τι Συ βα σι λε ευ εις εις τους αι

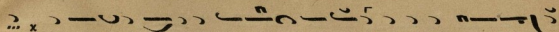
αι ω ω να ας ω

Στιχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἀν τυμπάνῳ καὶ χορῷ αἰνεῖται Αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Δ Δευ τε ι δῶ μεν την ζω ην ημων εν τα φω κει μενην ι να
 τους εν ταφοις κει με νους ζω ο ποι η η σης δευ τε σή με ρον τον
 εξ Ι ου δα υ πνουν τα θε ω με νοι προ φη τι κως αυ τω βο η
 σω μεν α νᾶ πε σων κε κοι μησαι ως λε ων τις ε γε ρει ει Σε
 Βασι λευ αλλ α να σθη θι αυ τε ξου σι ως ο δους ε αυ τον
 υ περ η μων φι ι λα α α αν θρω ω πε

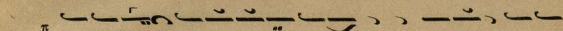
Στιχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλλοις ἀλαλαγοῦ. Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

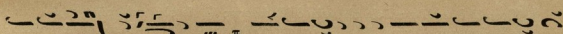
π Η τη σα το Ι ω σηφ το σω μα του Ι η σου και α πε θε τ
 εν τω και νω αυ του μνη μει ει ει ω ε δει γαρ αυ τόν ε
 εκ τα φου ως εκ πα στα δος προ ελθειν ο συν τρι ψας κρα τος θα να

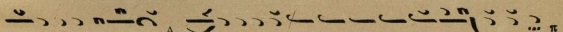

 ροι και α νοι ξας πυ λας πα ρα δει σου αν θρω ω ω ποιςδο ο ο ξα

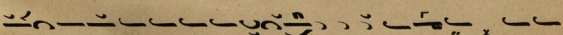

 α α Σοι

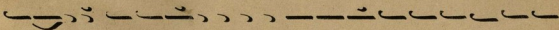
Δόξα.

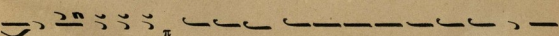

 π Την ση η με ρον μου στι κως ο με γας Μω υ σης προ δι ε

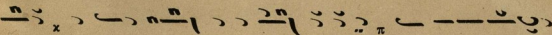

 τυ που το λε ε γων και ευ λο γη σεν ο θε ος την η με ραν

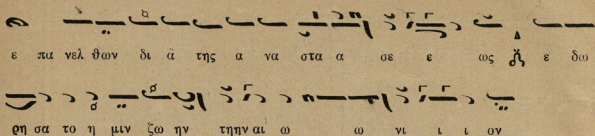

 τη η ην ε β δε μην του το γαρ στι το ευ λο γη με νον σαββα τον

 αυ τη ε στιν η της κα τα παυ σω ω ω ως η με ε ρα εν η

 κα τε παυσαν α πο παντωντων ε θε γων αυ του ο μο νο γη νης υι

 ο ο ος του θε ου δι α της κα τα τον θα να τον οι κο νο

 μι ας τη σαρ κι ι σα β βα τι ι σας και εις ο λην παλιν

Καὶ νῦν ὑπερευλογημένη. Δοξολογία ἤχ. Γ' ἴδε ὑμνοδίαν

Εἶτα ἐξερχόμενοι τοῦ ναοῦ ψάλλομεν Ἐκστηθι φρίττων οὐρανὲ καὶ ἄπασαν τὴν δὴν φῶδὴν ἢ τὸ «ὦ γλυκύ μου ἔαρ» ἢ ἔρραναν τὸν τάρον κατὰ δὲ τὰ διαλείμματα παιανίζει ὀργανικὴ Μουσικὴ.

Ὅταν δ' ἐπανεέλθωμεν εἰς τὸν ναὸν ὁ Ἐπίσκοπος (ἢ ἱερεὺς πρὸ τῶν χορῶν στὰς ἔκφωνεῖ: Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία, καὶ εὐθὺς χωρεῖ πρὸς τὸ ἅγιον βῆμα ψάλλον ἅμα τὸ ὅτε κατῆλθες. Ταῖς μυροφοροῖς. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ περιερχόμενος τὴν Ἀγ. Τραπεζαν καὶ θυμῶν μεθ' ὃ κατατίθεται ὁ ἐπιτάφιος, ὁ δ' ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ἕξωθεν τὸ Τροπάριον τὴν προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον. Ἱερεὺς. Εὐαγγέλιον.. Εἶτα γίνεται ἔκτενις: Εἶπωμεν πάντες Πληρώσωμεν καὶ Ἀπόλυσις τοῦ ὄρθρου

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Τὸ πρῶτ' εἰς τὴν λειτουργίαν εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀναγινώσκειται ὁ προοιμιακὸς μετὰ δὲ τὴν συναπτήν τὸ Κύριε ἐκέκραξα εἰς ἤχ. Α' καὶ ψάλλομεν τάδε ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ὑμνωδίας

Τὰς ἑσπερινάς.

Κυκλώσατε λαοί.

Δεῦτε λαοί.

Τῷ Πάθει Σου Χριστέ,

Εἶτα δὲ τὰ ἑξῆς ἰδιόμελα ἤχ. πλ. δ'.

ἤ Ση με ρον ο Α δης στε ε ε νων βο α συν ε φέ ε ρε μοι
ει τον εκ Μα ρί ας γεν νη-θέν τα α μη ἦ υ πε δε ξά α α
μην ἤ ελ-θων γαρ επ ε με ἤ το κρατος μου ε λυ ύ σε ἤ πν υ λαο
χαλ κας συν ε ε θλα α α σε ἤ ψυ χας ας κά τει ει χο
ον το ποιη Θε ος ων α νε ε στη ἦ σε ἤ Δο ξα Κυ υ

ρι ι ε 77 τω στα αυ ρω ω Σου και τη α να στα α α σει

ει Σου 83

83 Ση με ρον ο α δης στε ε ε ε νον βο α κα τε λυ θη η

μου ού η ε ξου σι ι ι α 83 ε δε ξα μην θνη τον ως

περ ε να των θά νο ον των 83 του τον δε κα τε χειν ο

λως ουκ ι οχ υ ω άλλ α πο λω με τα του ου του ων ε βα σι

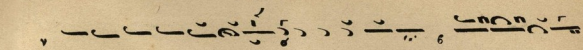
ι ι λε ε ευ ον 83 ε γω ει χόν τους νε κρους απ αί ω νος 83

αίλ ου τος ι δου πα α αν τα ας ε γει ει ρει 83 Δο ξα Κυ υ

ρι ι ε 77 τω στα αυ ρω ω Σού και τη α να στα α α σει

ει Σου 83

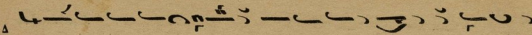

 Ὁ Ση με ρον ο Α δης στε ε ε ε νων βυ α κα τε πο ο
 θη μου το κρα α α α τος Ὁ ο ποι μην ε σταυ ρω θη και τον Α
 δάμ α α νε ε ε στη η η σέν Ὁ ὄν περ ε βα 'σι λε ευ ον
 ον ε στε ρημαι Ὁ και ου και τε πι ον ι ι σχυ σας παν τας ε ξη η
 η με ε ε σα Ὁ ε κε νω σε τους τα φους ο σταυ ρω θεις
 ουκ ι σχυ ει ει Ὁ του θα να α του το κρά α α
 τος Ὁ Α ξι Κυ υ ρι ι ε τω στα αυ ρω ω Σου και τη α να
 στα α α σει ει Σου Ὁ

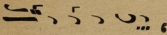
Δόξα. Τὴν σήμερον μυστικῶς σελ. 141.

Καὶ νῦν. Τὴν παγκόσμιον δόξα.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς Ἰλαρόν. Ἀναγνώσματα

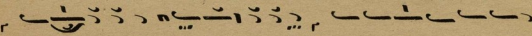
Εἶτα δ' ανιστάμενοι ψάλλομεν εἰρημολογικῶς εἰς ἡχ.πλ. β' τόδε

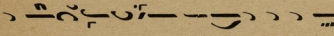

 Τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας

 του ου ους αι ω νας

Ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται μεθ' ἕκαστον στίχον τοῦ ἕμνου τῶν τριῶν παίδων»

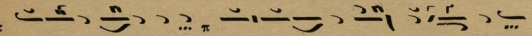
Εἶτα συναπτή μεθ' ἦν Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβπίστητε. Ἀπόστολος ἀντὶ δὲ τοῦ Ἀλλη-
 λούτα ψάλλομεν εἰς ἤχ. βαρὺν τόδε.

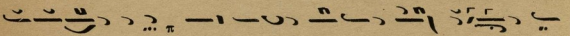

 Α να στα ο Θε ος κρι νονηγηνη ο τι Συ κα τα κλη ρο

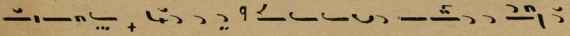

 νο μη σεις εν πα α σι τοις ε ε θνε ε σιν

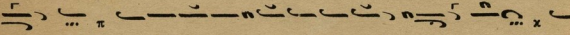
Ὅτε ἐπαναλαμβάνεται μεθ' ἕκαστον στίχον τοῦ πα'. ψαλμοῦ Τούνου δὲ ψαλλομένου
 ὁ Ἱερεὺς σκορπιζει ἀνθή εἰς τὸ ἕδαφος τοῦ ναοῦ μεθ' ὃ λέγεται τὸ Εὐαγγέλιον.

Εἶτα ἡ λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ χειρουβικοῦ ψάλλεται τόδε εἰς ἤχ.
 πλ Α. ἠρέμω καὶ πραεῖατῆ φωνῇ

 Σι γη σα τω πα σα σα αρξ βρο τει ει α

 και αι στη τω με τα φο ο ο βοτου και τρο α ο μου

 και μη δεν γη ι ι νον κ εν ε αυτη η η η λο ο γι ζε

 ε ε σθω ο γαρ βα σι ι λευς των βα σι λε ευ ο ον των και

αι Κυρι ι ος των κυρι ευ ο ον των ᾗ προ σε ε ερ χε

ε ε ται ᾗ σφα γι α σθη η ναι ᾗ και δο τη η η ναι εις βρω ω

σιν τοις πι ι στοις ᾗ προ η γουονται δε ε του ου του ᾗ οι

χο ροι οι των αγ γε ε λων ᾗ με τα πα α α της αρ χη

ης και ε ε ξου σι ι ας ᾗ τα πο λυ ο ομ μα τα α χε

ρου ου βιμ ᾗ και τα ε ξα πτε ε ε ρυ υ γα Σε ρα φιμ

Ἐνταῦθα γίνεται ἡ Εἴσοδος,

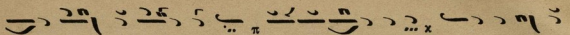
Μετά δὲ τὴν εἴσοδον.

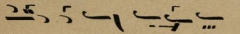
Τα ας ό ο ο ψεις κα λυ υ πτον τα και βο ω ω ων τα τον ν

υ μον ᾗ α αλ λη λου ου ι ι ι α α α

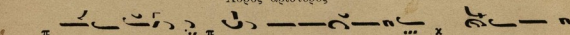
Κοινωνικὸν ἤχ. πλ. Α΄

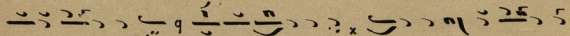
ᾗ Ε ξη η γε ε ε θθη ᾗ ω ω ως ο ό υ πνων ᾗ ο ο υ υ

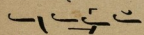

 πνω ω ων Κυ ρι ι ι ος π και α νε ε ε στη q σω ω ζων

 η η μά ας

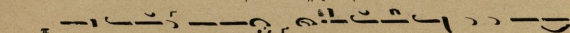
Χορός ἀριστερός

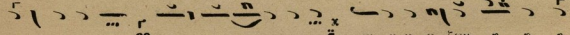

 π q E ξη γε ε ε ρθη q ω ω ω ως ο υ υ πνων q ο υ πνω

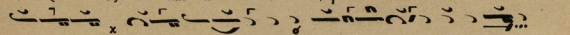

 ων Κυ ρι ι ι ος x και α νε ε ε στη q σω ω ζων η η η

 μω ας

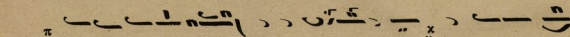
Τό γ. οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ

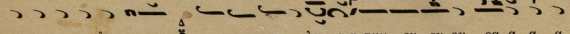

 π q E ξη γε ε ε ερθη q ω ως ο υ πνω ω ων Κυ υ

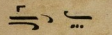

 υ ρι ι ος q και α νε ε ε στη q σω ω ω ω ζων η η η

 μα ας q α αλ λη λου ου ου ι α α α α α α α

Σημ. Ἐτοιρίσθη οὕτως ἵνα ὁ ἀκροατῆς οἰκοδομηται ἀκούων τὰς λέξεις, Ἀντί δὲ τοῦ »εἶδο μὲν τὸ φῶς» ψάλλομεν τοδὲ ἤχ. πλ. Α΄

 π q Μνη σθη τι Κυ υ ρι ε ε και η η μων q ως ε μνη μο

 νευ σας του ου λη η στον q εν τη γαι λει α α των ου ου ου ρα α α α

 α α νων

Τ Ε Λ Ο Σ

